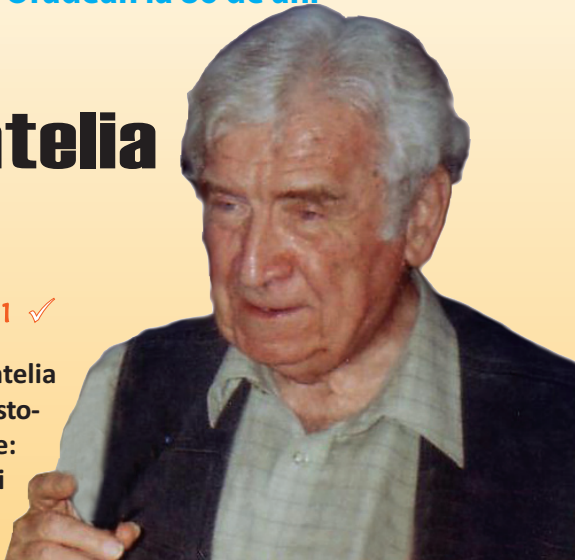

Aniversări uitate: Titus-Traian Orădean la 86 de ani

Omul care a readus filatelia românească în Europa

pagina 1 ✓

Anii 2009 și 2010 evocă pentru filatelia română două evenimente cruciale în istoria sa ca asociație, respectiv federație: 50 de ani de la admiterea Asociației Filateliștilor din România - AFR în Federația Internațională de Filatelie

- FIP și 20 de ani de la readmiterea acesteia în FIP, după suspendarea din cauza neplății cotizației de membru. De la bun început trebuie subliniat faptul că ambele evenimente nu ar fi fost posibile fără participarea directă și susținută a unor mari și reale personalități ale filateliei naționale și a sprijinului extern acordat datorită relațiilor strânse ale acestora cu importante figuri și organizații ale filateliei mondiale.

inEDITORIAL

Requiescant in pace

Decizia „conducerii” Federației Filatelice Române pentru a strânge abuziv, de la cei care au participat cu exponate la evenimente filatelice, suma necesară achitării cotizației la FIP și FEPA a creat dispute. Decizia noastră de a publica această poveste a creat, la rândul-i, controverse. Fără să se știe ce vom publica despre acest caz fără precedent, o serie de colecționari s-au antepreput. Ne-au acuzat că vrem să transformăm revista într-un ring de bătălie care nu are legătură cu filatelia. Ni s-a reproșat, în orb, că ne-am „predat” la avertizarea lui Ceucă, căruia îi putea a praf de pușcă» (n.r. - reacția lui Mihai Ceucă la apariția primului număr philatelica.ro: *vă declar cu toată sinceritatea că mirosul de praf de pușcă emanat chiar din primele articole mă va obliga să deschid fiecare număr cu foarte multă prudență...*). Greșit! Revista nu va deveni - cel puțin cât timp eu voi contribui la apariția sa - un ring de box unde se reglează conturi nefilatelice și nici nu ne vom preda nimănui, nici măcar lui Mihai Ceucă.

Când am pornit această revistă împreună cu prezenta echipă am decis să facem o revistă filatelică și nu una de scandal. Și așa rămâne!

„Alia Bet” în istoria poștală românească

pagina 8-17 ✓

Dinastii europene (II)

pagina 18-22 ✓

Întreguri poștale cu imprimări adiționale

pagina 28-34 ✓

Banderole cu mărci tipărite pentru ziare (II)

pagina 36-42 ✓

FRITZ HEIMBÜCHLER

Către Bund Deutscher Philatelisten e.V.
Dlul Dr. Jäger
Mainzer Landstrasse 221-223
6000 Frankfurt am Main - 1

Mult stimat domnule Dr. Jäger,

Bosettistrasse 9
D-8000 München 60

27.1.1990

I-am spus dlui Orădean că mă voi adresa dvs. și am speranța că se poate face ceva, însă care va fi decizia, nu mă pot exprima. Deoarece nu am putut să vă contactez telefonic, am vorbit cu Dr. Fendler, de la care speranțele mele au primit o sensibilă încurajare.

În calitate de conducător al *Arbeitsgemeinschaft Rumänien* am pus la dispoziția AFR o donație de pachete cu bunuri alimentare, ca o contribuție importantă din mijloacele noastre.

Cu salutări amicale,
F. Heimbüchler

La 12 ianuarie am primit un apel telefonic de la dl. ing. Titus Orădean din București. De la revoluție dl. Orădean este vicepreședinte al AFR - asociația filateliștilor români și îl cunosc personal încă din anul 1970 ca pe o persoană de încredere, capabilă și simpatcă. Până de curând a activat ca specialist în industria lemnului și cadru universitar. Împreună cu ing. Kiriac Dragomir ca președinte și cu avocatul Stănculescu ca al doilea vicepreședinte participă la reorganizarea AFR, adusă aproape în fața de dizolvare de către vechiul regim. Kiriac Dragomir este cel mai capabil și experimentat expert în România, autor al ultimului catalog românesc, care nu a mai putut să apară din cauza lipsei de hârtie.

La precedentă adunare a AFR s-a discutat dacă s-ar putea face o adresă către două sau trei federații din țările prietene în vederea obținerii unui moratoriu pe termen scurt pentru plata datoriei la FIP.

Dl. Orădean mi-a prezentat situația AFR, care este restantă la FIP cu plata a circa 1.000 SFr, deoarece statul român și-a însușit sume de bani din disponibilitățile asociației.

Domneanu acolo, datorită regimului, situații catastrofale și îmi este clar că la o temperatură de 8° Celsius în interior în timpul iernii și fără o subzistență îndestulătoare, nici preocupările filatelice și nici birourile nu puteau susține o activitate normală.

Dl. Orădean m-a rugat ca, în numele Asociației Filateliștilor din România, să întreb Federația Filatelică Germană și pe dvs., Dr. Jäger, dacă pentru stăpânirea momentană a situației s-ar putea obține ca o parte din restanța actuală, ca *împrumut sau ajutor pentru depășirea crizei, să fie virată direct în contul FIP, sumă care să fie rambursată până la încasarea cotizațiilor. Ar fi foarte recunoscători dacă ar obține 400-500 SFr. Se vor adresa și Federației franceze, sperându-se a se obține un ajutor și de la aceasta.*

FRITZ HEIMBÜCHLER

An den Bund Deutscher Philatelisten e.V.,
z.H. Herrn Dr. Jäger
Mainzer Landstraße 221-223
6000 Frankfurt am Main 1

Bosettistrasse 9
D-8000 München 60
Telefon 6394 11 12 51

27.1.1990

Sehr geehrter Herr Dr. Jäger,

am 12. Januar erhielt ich einen Telefonanruf von Herrn Dipl.-Ing. Titus Orădean aus Bukarest. Herr Orădean ist etwa seit dem Umsturz Vizepräsident des rumänischen Philatelistenverbandes AFR und mir seit 1970 persönlich als sehr zuverlässiger, tüchtiger und sympathischer Mensch bekannt. Er war als Holzfachmann und Dozent an der Universität bis vor kurzem tätig. Zusammen mit Ing. Kiriac Dragomir als Präsident und dem Rechtsanwalt Stănculescu als weiterem Vizepräsidenten sind sie dabei, den lange durch das Regime aus den Fugen geratenen Verband neu zu ordnen. Kir. Dragomir ist der fähigste und erfahrenste Experte in Rumänien, Verfasser des letzten rumänischen Kataloges, der wegen Papiermangel seit Jahren nicht mehr erscheinen durfte.

In der vorausgegangenen Sitzung der AFR wurde besprochen, ob man sich an zwei oder drei Verbände befreundeter Länder hinsichtlich einer kurzzeitigen Überbrückung des FIP-Saldos wenden könne.

So schilderte mir Herr Orădean die Lage, daß Rumänien bei der FIP mit ca. 1000 SFr in Rückstand geraten ist, weil der Staat die Guthaben des Verbandes übereignet erhielt. Es herrschten dort durch das Regime katastrophale Verhältnisse und es ist mir klar, daß man bei Raumtemperaturen von 8° Celsius im Winter ohne ausreichende Verfügbare weicher Philatelie betreiben noch in der dortigen Geschäftsstelle einen normalen Bürobetrieb aufrechterhalten konnte.

Herr Orădean bat mich darum, ich möchte im Namen des Rumänischen Verbandes den deutschen Verband und Sie Herr Dr. Jäger fragen, ob man zur Bewältigung der momentanen Situation einen Teil des derzeitigen Saldos als Darlehen oder als Überbrückungshilfe direkt auf das Konto der FIP erhalten könne, bis sich die Einnahmen an Beiträgen wieder auffüllen. Man wäre sehr dankbar, wenn man 400-500 SFr erhalten könnte. Man würde sich auch an den französischen Verband wenden und hoffe, daß man dort etwas Hilfe bekomme. Ich sagte Herrn Orădean, daß ich mich an Sie wenden würde und die Hoffnung habe, daß man etwas tun könne, aber wie die Entscheidung ausfällt, das kann ich nicht sagen. Da ich Sie telefonisch nicht erreichen konnte, sprach ich mit Herrn Fendler, wobei meine Hoffnungen einen empfindlichen Dämpfer erhielten.

Als Leiter der Arbeitsgemeinschaft Rumänien habe ich durch Spenden von Lebensmittelpaketen an die AFR einen ausserordentlichen Beitrag aus unseren Mitteln zur Verfügung gestellt. Mit freudl. Grüßen

Respektvoll München, Korte Nr. 376-001-002-003-004-005

Aniversări uitate

ing. Titus-Traian ORĂDEAN

continuare de pe coperta 1

Buna reușită a *Expoziției Centenarului Mărcii Poștale Românești* din 1958, la care a fost invitat Lucien Berthelot - președintele FIP din acea perioadă, l-a determinat pe acesta să propună și să susțină admiterea proaspăt înființatei Asociații a Filateliștilor din România - AFR la Congresul FIP de la Hamburg din 1959. A obținut unanimitatea voturilor

pentru admiterea AFR în FIP.

În primul sfert de secol de la înființare, AFR s-a bucurat de o recunoaștere crescândă a prestigiului său peste hotare, de optime relații cu organizațiile similare din toată lumea și de o activă participare la expozițiile filatelice din țară și din străinătate. Mai cu seamă, prezența a trei filателиști români în structurile superioare ale FIP, și îi amintim aici pe dr.

De-așa vremi se-nvredniciră cronicarii și rapsozii;
Veacul nostru ni-l umplură saltimbancii și irozii...

(Mihai Eminescu, *Scrisoarea III*)

Nicolae Tripcovici în Comitetul FIP, ing. Titus Orădean ca Președinte al Comisiei pentru Conservarea Colecțiilor și dr. Valeriu S. Neaga ca președinte al Comisiei de Maximafile, a contribuit la strângerea acestor legături. Aceștia, în perioada mandatului lor, au participat activ la lucrările congreselor FIP cu referate și intervenții și au colaborat cu federațiile și asociațiile afiliate ►►►

BUND DEUTSCHER PHILATELISTEN E. V.

Mainzer Landstrasse 221 - 223, D - 6000 Frankfurt am Main 1,
Telefon (069) 73 53 48, Telefax (069) 73 81 000

Mitglied der
Fédération Internationale de Philatélie

Herrn
Fritz Heimbüchler
Bosettistrasse 9

8000 München 60

Frankfurt am Main, den 06. Februar 1990

Sehr geehrter Herr Heimbüchler,

Wir bestätigen den Eingang Ihres Briefes vom 27.01.1990, mit dem Sie uns um Übernahme einer Bürgschaft in Höhe von 500,— Sfr. für den Rumänischen Philatelistenverband gebeten haben.

Der Bundesvorstand hat sich in seiner letzten Sitzung mit Ihrer Bitte befaßt und beschlossen, den Rumänischen Philatelistenverband die gewünschte Bürgschaft in Höhe von 500,— Sfr. unter der Bedingung zur Verfügung zu stellen, daß die Aufrechterhaltung der FIP-Mitgliedschaft dadurch gewährleistet ist oder eine Wiederaufnahme des Verbandes anlässlich des 59. FIP Kongresses in London möglich wird.

Wir bitten Sie, in diesem Sinne den Rumänischen Verband Nachricht zu geben und uns ggf. über die weiteren Maßnahmen zu unterrichten.

Mit freundlichen Grüßen

BUND DEUTSCHER PHILATELISTEN e.V.

Wolfgang Fendler
Bundesgeschäftsführer

cc/ Generalsekretariat der FIP, Zürich
Herr Heinz-Otto Vervoort, Lüdenscheid

BUND DEUTSCHER PHILATELISTEN e.V.

Mainzer Landstrasse 221-223,
D-6000 Frankfurt am Main 1,
Membru al *Fédération
Internationale de Philatélie*

Domnului

Fritz Heimbüchler
Bosettistrasse 9
8000 München 60
Frankfurt am Main,
6 februarie 1990

**Mult stimată Domnule
Heimbüchler**

Confirmăm primirea scrisorii dvs. din 27. 01. 1990 prin care ne-ați solicitat preluarea unei cautiuni în valoare de 500 Sfr pentru Asociația Filateliștilor din România.

Conducerea Federației a discutat în ultima sa ședință cererea dvs. și a hotărât să pună la dispoziția Asociației Filateliștilor din România cautiunea solicitată în valoare de 500 Sfr cu condiția garantării menținerii calității de membru FIP, sau dacă este posibilă readmiterea Asociației cu ocazia celui de-al 59-lea Congres FIP de la Londra. Vă rugăm în acest sens să încunoștințați Asociația română sau a ne informa asupra măsurilor în continuare.

Cu salutări amicale,
BUND DEUTSCHER PHILATELISTEN e.V.
Wolfgang Fendler
Bundesgeschäftsführer
Cc/Secretariatul general FIP, Zürich
DI.Heiny-Otto Vervoort, Lüdenscheid

la FIP. De altfel, Dr. Nicolae Trip-covici a fost înscris în *Roll of Distinguished Philatelists*.

În ultimii ani înainte de 1989, AFR a suferit o continuă involuție provocată de îngrădirile impuse de înăsprirea regimului politic, agravată de incompetența și servilismul conducerilor asociației din acea perioadă. Pe lângă marginalizarea personalităților reale ale filateliei românești și subordonarea lor arbitrarului personal, conducerea iresponsabilă de atunci a omis, din slugărnice politică, plata cotizației către FIP, ajungându-se la suspendarea AFR din FIP. Chiar luând în considerare linia de reducere drastică a cheltuielilor valutare, s-ar fi putut obține un moratoriu sau o păsuire temporară a plății, dar membrii AFR care ar fi putut interveni pe lângă FIP au fost îndepărtați din conducerea AFR.

Îndată după evenimentele din 1989 și înlocuirea comitetului AFR cu o nouă echipă având largi vederi democratice, noul vice-președinte și autorul acestei relatări l-a contactat telefonic pe dl. Fritz Heimbüchler, căruia i-a solicitat intervenția pe lângă Federația Filateliștilor Germani - BDP e.V. pentru sprijin material în vederea rezolvării acestei situații critice în care se afla AFR. Aici se cuvine să prezentăm personalitatea d-lui Fritz Heimbüchler și a impactului său asupra filateliei românești. Dânsul este din anul 1972 președintele *Grupului de Studii "Romänien"* din München și redactorul publicației periodice *Der Rumänien Sammler*, un expert AIEP de prim ordin pentru mărcile clasice românești, posesorul unei colecții de clasice românești, câștigătoare a celor mai înalte distincții la expozițiile internaționale. Este autorul unei monumentale monografii a mărcilor poștale românești din perioada 1858-1872, apărută în două volume și o completare, realizate în condiții grafice excepționale și de precizie reproducere a numeroaselor ▶▶▶

FRITZ HEIMBÜCHLER

Bosettistrasse 9
D-8000 München 69
Telefon 089/8 11 12 51

An die AFR
Str. Boteanu 6 Herren T. Orădean/ K. Dragomir
R - 70119 Bukarest
Rumänien

7.2.90

Sehr geehrte Herren,
auf mein Ansuchen hin hat der Vorstand des Bundes Deutscher Philatelisten e.V. in seiner Sitzung vom 3.2.90 in Frankfurt sich mit Ihrer Bitte befaßt und beschlossen, dem Rumänischen Philatelistenverband AFR die gewünschte Bürgschaft vom Sfr 500,- zur Verfügung zu stellen. Bedingung dafür ist die Aufrechterhaltung oder Wiederaufnahme der FIP-Mitgliedschaft anlässlich des 59. FIP-Kongresses in London. Ich lege Ihnen eine Kopie des Schreibens vom 6. Februar 1990 aus Frankfurt bei. Durch die politischen Veränderungen in der DDR und im Osten kommen auf unseren Verband erhebliche Belastungen zu. Deshalb glaube ich, daß Sie mit dem Ergebnis sehr zufrieden sein können.

Wenn Sie Rückfragen haben, so können Sie sich entweder an die Bundesgeschäftsstelle in Frankfurt/Main oder an mich wenden.

Mit den besten Grüßen von den Herren des Bundesvorstandes, Herrn Dr. Jaeger und Herrn Fendler, die ich in dieser Angelegenheit telefonisch konsultierte, verbleibe ich

Fritz Heimbüchler

FRITZ HEIMBÜCHLER

Bosettistrasse 9
D-8000 München

Către AFR

Str. Boteanu 6, D-lor T. Orădean/K. Dragomir
R-70119 București, România
7. 2. 90

Mult stimați prieteni,

La cererea mea, conducerea Federației Filateliștilor Germani, în ședința din 3.2.90 s-a ocupat de cererea dvs și a decis să acorde Asociației Filateliștilor Români o fidejusiune (cauțiune) de 500 Sfr. Aceasta este destinată menținerii sau readmiterii ca membru FIP, cu ocazia celui de-al 59-lea Congres FIP de la Londra.

Vă anexez o copie a scrisorii din februarie 1990 din Frankfurt. Urmare a schimbărilor politice din RDG și Răsărit, federația noastră se confruntă cu sarcini considerabile. De aceea cred că rezultatul obținut este foarte mulțumitor. Dacă aveți întrebări, puteți să le adresați fie la sediul federației, fie mie direct.

Cu cele mai cordiale salutări din partea președintelui federației, dl. dr. Jäger și a d-lui Fendler, pe care l-am consultat telefonic în această acțiune, cât și din partea mea,

Al dvs.

Fritz Heimbüchler

mărci poștale și scrisori care ilustrează lucrarea. A fost înscris în *Roll of Distinguished Philatelists* și premiat cu medalia *Crawford* și cu numeroase premii la clasa literatură filatelică.

În intervenția sa din 27 ianuarie 1990 pe lângă Dr. Heinz Jäger, președintele BDP e.V. (Fig. 1, coperta 2), prezintă eforturile noi conducători a AFR de a redresa situația financiară precară și de a plăti cotizația restantă la FIP pentru a redobândi calitatea de membru.

La data de 6 februarie 1990 BDP e.V. (Fig. 2 - pag. 1), prin directorul său economic W. Fendler, comunică d-lui Fritz Heimbüchler hotărârea conducerii Federației de

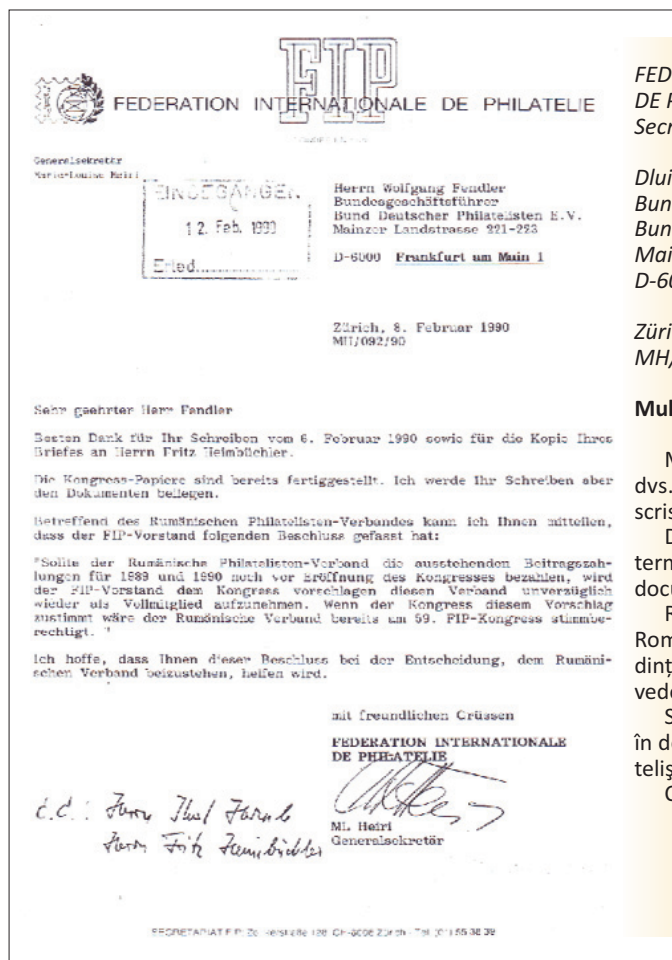
a acorda o fidejusiune (cauțiune) în valoare de 500 SFr, în vederea menținerii apartenenței AFR la FIP sau a readmiterii sale cu ocazia Congresului FIP de la Londra.

La rândul său, dl. Fritz Heimbüchler informează AFR la data de 7 februarie 1990 (Fig. 3 - pag. 2) de succesul demersului său la BDP e.V. pentru obținerea unei garanții de 500 SFr, anexând copiile schimbului de scrisori. Menționează în scrisoarea sa că urmare a schimbărilor politice din RDG și țările din est, Federației i-au revenit sarcini considerabile și de aceea crede că rezultatul obținut este satisfăcător.

Răspunsul Federației Inter-

naționale de Filatelie - FIP nu a întârziat și astfel, la data de 8 februarie 1990 (Fig. 4 - pag. 3) se comunică la BDP e.V. următoarea hotărâre a Conducerii FIP: *Dacă Asociația Filateliștilor din România va achita cotizațiile restante din anii 1989 și 1990 înainte de deschiderea celui de-al 59-lea Congres de la Londra, Președinția FIP va propune Congresului reîncaadrarea imediată în calitate de membru cu drepturi depline a acestei Asociații. Dacă Congresul va fi de acord cu această propunere, Asociația română redobândește dreptul de vot încă de la acest congres.*

Din acest moment, ►►►

FEDERATION INTERNATIONALE
DE PHILATELIE

Secretar general Marie-Louise Heiri

Dlul Wolfgang Fendler
Bundesgeschäftsführer
Bund Deutscher Philatelisten e.V.
Mainzer Landstrasse 221-223
D-6000 Frankfurt am Main 1

Zürich, 8 februarie 1990
MH/092/90

Mult Stimat Domnule Fendler,

Multe mulțumiri pentru scrisoarea dvs. din 6 februarie și pentru copia scrisorii dvs. către Dl. Heimbüchler.

Documentele Congresului sunt deja terminate. Voi anexa însă scrisoarea dvs. documentelor.

Referitor la Asociația Filateliștilor din România pot să vă informez că Președinția FIP a luat următoarea decizie: (a se vedea prezentarea din textul principal).

Sper ca această hotărâre vă va fi utilă în decizia dvs. de a sprijini Asociația Filateliștilor din România.

Cu salutări amicale,

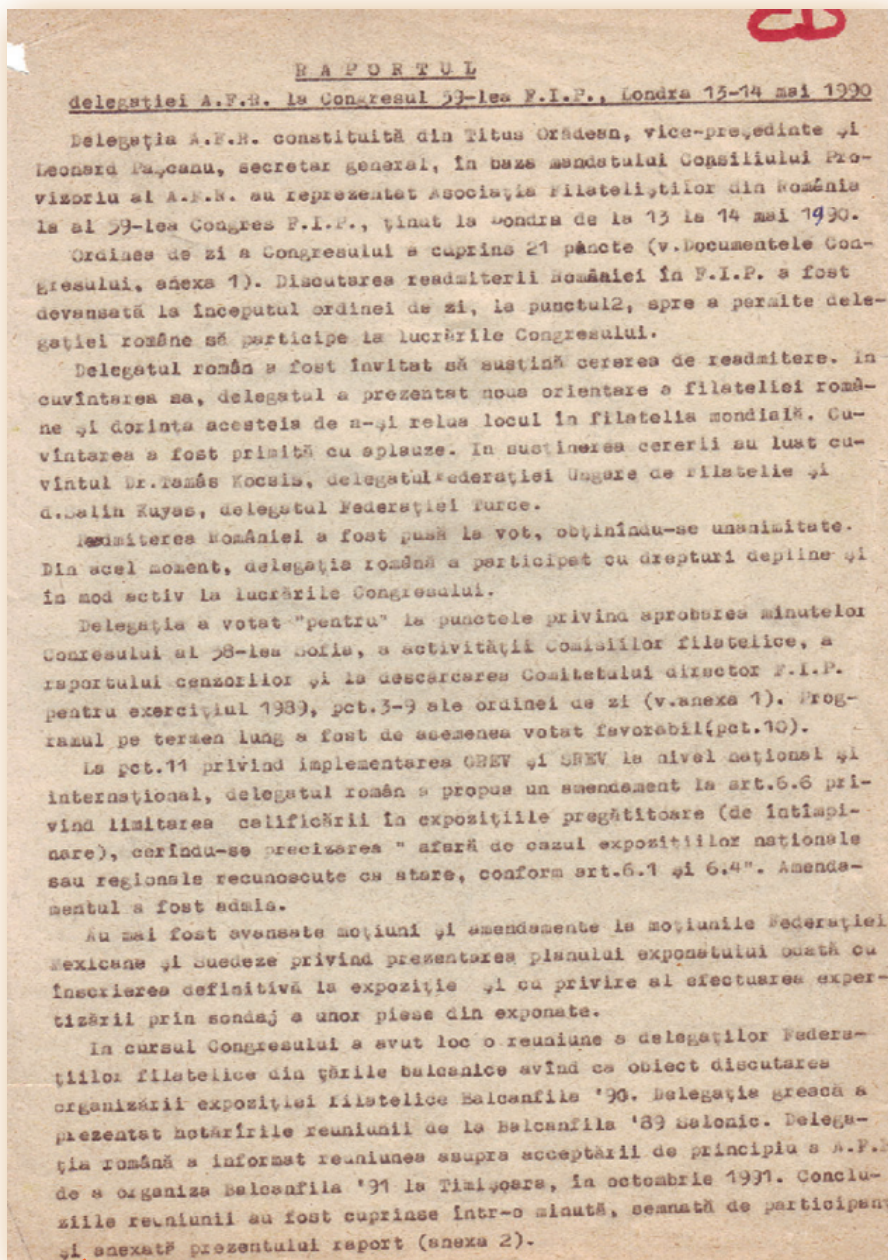
FEDERAȚIA INTERNAȚIONALĂ
DE FILATELIE
ML Heiri, Secretar general

fiind create premisele unei rezoluții favorabile delegației române la acest Congres, aceasta a fost mandatată de noua conducere a AFR, respectiv Consiliul provizoriu, să reprezinte Asociația la lucrările

Congresului al 59-lea. Delegația a fost compusă din ing. Titus Orădean, vicepreședinte și Leonard Pașcanu, secretar general.

Ordinea de zi a Congresului a cuprins 21 de puncte. Chestiunea

readmiterii României în FIP a fost devansată la începutul ordinii de zi, la punctul 2, pentru a permite delegației să participe la lucrările Congresului. Delegatul român - ing. Titus Orădean - a ►►►

fost invitat să susțină cererea de readmitere. În cuvântarea sa delegatul a prezentat noua orientare a filateliei române și dorința acesteia de a-și relua locul în filatelia mondială. Cuvântarea a fost primită cu aplauze iar în susținerea cererii a luat cuvântul dr. Tamás Kocsis, delegatul Federației maghiare și Dl. Salih Kuyas, delegatul Federației turce.

Admiterea României a fost suspusă la vot, obținându-se unanimitatea participanților. Din acel moment, delegația română a participat cu drepturi depline și în mod activ la lucrările Congresului. La punctul 11 al ordinii de zi, referitor la implementarea GREV și SREV, delegatul român a propus un amendament la art. 6.6 privind limitarea calificării în expozițiile pregătitoare (de întâmpinare), cerându-se precizarea „*în afară de cazul expozițiilor naționale sau regionale recunoscute ca atare, conform art. 6.1 și 6.4*”.

Amendamentul a fost admis.

În cursul Congresului s-a desfășurat o reuniune a delegațiilor federațiilor filatelice din țările balcanice, având ca obiect discutarea organizării expoziției filatelice *Balkanfila '90*. Delegația română a informat reuniunea asupra acceptării de principiu de a organiza *Balkanfila '91* la Timișoara, în octombrie 1991. În final, această expoziție s-a organizat, cu succes, la Bacău.

În ziua de 11 mai 1990, în sala de conferințe a hotelului *Bloomsburz Crest*, a avut loc *meetingul* FEPA. În deschiderea ședinței, dl. Higgins - președintele FEPA a anunțat admiterea AFR ca membru FEPA. Între hotărârile principale ale FEPA a figurat și stabilirea condițiilor în care se acordă patronajul FEPA expozițiilor europene și zonal europene.

Dl. Scholey West, directorul *Colecțiilor filatelice din British Museum*, a invitat delegatul român

să viziteze aceste colecții. Cu acest prilej au fost prezentate câteva colecții, biblioteca și funcționarea acesteia. S-a cerut inițierea unui schimb de publicații cu România, *British Library* oferind în schimb publicațiile proprii precum și literatură filatelică din duplicatele de care dispunea.

Toate aceste scurte relatări au fost consemnate într-un raport, din care în *Fig. 5* redăm prima pagină a acestuia.

EPILOG

Această scurtă trecere în revistă a evenimentelor anilor 1989-1990, de mare impact și asupra vieții filatelice din țara noastră, vine să confirme meritele celor care s-au dedicat filateliei cu toată priceperea, demnitatea și devotamentul, lipsiți de meschine interese și de arivism de circumstanță, care au susținut filatelia română pe o treaptă superioară. Dacă filatelia română intră din nou într-un con de umbră, o asemenea generație este pe cale să se stingă și cu greu se vor găsi personalitățile de frunte care să o readucă la lumină.

Cele două aniversări uitate, admiterea și readmiterea în FIP, merită această evocare.

Titus - Traian ORĂDEAN, născut la 28 februarie 1924 în Arad, absolvent al Institutului Politehnic din București, cercetător și proiectant în industria lemnului, cadru didactic universitar la Facultatea pentru exploatarea și industrializarea lemnului din București și Brașov, *visitant professor* la Universitatea din Bradford, Regatul Unit, profesor asociat la ASE București, inginer consultant la ROCONSULT. Filatelist prin tradiție familială, participant la înființarea AFR și membru în mai multe comitete AFR și FFR, director tehnic al *Expoziției Centenarului 1958*, președinte al *Comisiei FIP pentru Conservarea colecțiilor*. Specializat în filatelia tradițională și istorie postală, expozant medaliat la numeroase expoziții internaționale. Contact: titusoradean@yahoo.com sau t.oradean@upcmail.ro

Nota editorului: Vezi și Titus-Traian Orădean - *Evocări de la expoziția centenarului primei mărci poștale românești 1958*/Evoking the centennial exhibition of the first Romanian stamp 1958, Catalog EFIRO 2008, p. 197-203, unde este subliniat sprijinul entuziast acordat de președintele FIP - Lucien Berthelot pentru admiterea AFR în FIP, datorită bunei organizări a primei expoziții cu participare internațională după 1945. Menționăm că Poșta Română i-a dedicat lui Titus-Traian Orădean, membru de onoare al Federației Filatelice Române, membru în Comitetul de organizare al *Expoziției Centenarului mărcii poștale românești 1858-1958*, un întreg poștal - cod 058/2005.

Forgotten anniversaries

Eng. Titus-Traian ORĂDEAN

The years 2009 and 2010 recall to the Romanian philately two crucial events in its history as association, respectively federation: 50 years since the admission of the Philatelists Association of Romania in the Fédération Internationale de Philatelie - FIP and its readmission in FIP after the temporary suspension due to the non-payment of the membership fees. Since the beginning it is to underline the fact that the both events would not be possible without the direct and sustained participation of great and true personalities of the national philately and of the external support received grace to their tight connections with notable people and organization of the world philately.

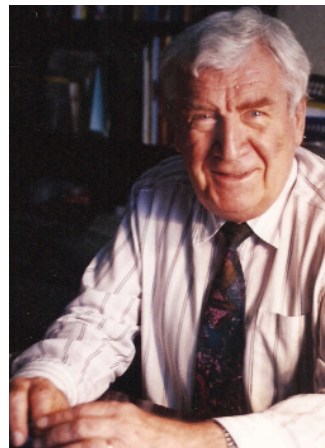
The great success of the *Exhibition for the Centenary of the First Romanian Stamp* in 1958, where Lucien Berthelot, the FIP President at that time was invited, determined him to propose and sustain the re-admittance of the recently reshaped Philatelists Association of Romania-AFR, at the FIP Congress from Hamburg from 1959. AFR won the unanimity of the votes for the re-admission of AFR in FIP.

In the first quarter of century since its foundation, AFR enjoyed an increasing recognition of its prestige over the borders, propitious relationship with the similar organizations from all over the world and an active participation to the philatelic exhibitions home and abroad. Especially the presence of three Romanian philatelists in the FIP board, namely Dr. Nicolae Tripcovici in FIP Committee, Eng. Titus Orădean as head of the Commission for Conservation of Collections and Dr. Valeriu S. Neaga as President of the Commission for Maximaphily, contributed to the strengthening of these relationships. During their mandate they took part actively part to the FIP Congresses debates with reports and interventions and, cooperating with the federa-

tions and associations affiliated to the FIP. In fact, Dr. Nicolae Tripcovici was inscribed in the *Roll of Distinguished Philatelists*.

In the last years before 1989 AFR was in a permanent involution induced by the limits imposed by the toughness of the political regime, worsened by the incompetence and the obsequiousness of the board of the associations of that time. Besides the marginalization of the true personalities of the Romanian philately and their subordination to the personal arbitrary, the irresponsible board of that time omitted, due to the political submissiveness, the fees payment to the FIP, leading to the AFR suspension from FIP. Even taking into consideration the drastic reduction of the currency expenses, a moratorium or a temporary delay of the payment could have been obtained, but the members of AFR who could have intervened with the FIP were removed from the management of the AFR.

Immediately after the events of 1989 and the replacement of the AFR Committee by a new team with large democratic visions, the new vice-president and author of this presentation contacted Mr. Fritz Heimbüchler by phone and asked him for an intervention with the German Philatelists Federation-BDP e.V. for financial support, in order to solve the critical situation of AFR. It would be appropriate for us to introduce Mr. Fritz Heimbüchler and to reveal his personality here as well as the impact he had on Romanian philately. He has been the president of the „*Rumänien*“ Study Group in München and the editor of the periodic publication *Der Rumäniensammler* since 1972, a first class AIEP expert for the classical Romanian stamps, the owner of a large collection of Romanian stamps, which won the highest prizes at international exhibitions. He is the author of a monumental monograph on Romanian classical stamps of 1858-1872 years, published in two volumes

with addendum, all of exceptional graphic quality and with accurate reproductions of the numerous stamps and letters illustrated in this work. He was registered in the *Roll of Distinguished Philatelists* and was granted the Crawford medal and numerous prizes for the philatelic literature category. In his intervention of January 27th, 1990 to Dr. Heinz Jäger, the president of the BDP e.V. (Fig. 1, cover 2), describes the efforts of the new AFR Board to redress the precarious financial situation and to pay the outstanding FIP fee, in order to regain the status of membership.

On February 6th, 1990 the BDP e.V. (Fig. 2 - page 1), through their managing director W. Fendler, inform Mr. Fritz Heimbüchler of the Federation decision to grant a 500 SFr bail, in order to keep the membership of AFR within the FIP, or to re-admit it during the FIP Congress in London.

In turn, on February 7th, 1990, Mr. Fritz Heimbüchler informs AFR (Fig. 3 - page 2) of the success of his intervention with the BDP e.V. for obtaining a bail in worth of 500 SFr and joining copies of the letters exchanged. In his letter, he mentions that, following the political changes in the GDR and the eastern countries, the Federation assumed considerable tasks, and therefore, he believes this result as satisfactory.

The reply of the International Philatelic Federation-FIP ►►►

was quick and, on February 8th, 1990 (Fig. 4 - page 3), the BDP e.V was informed of the following decision of the FIP Board: *If the Romanian Philatelists Association will pay the outstanding fees for 1989 and 1990 before the opening of the 59th Congress in London, the FIP Presidency would propose to the Congress that the Association should be immediately re-admitted as a member with full rights. If the Congress was to agree to the proposal, the Romanian Association would regain its right to vote as of this congress.*

From that moment on, having created the basis of a favorable resolution for them during this Congress, the Romanian delegation was commissioned by the new FFR, viz. the Provisional Council, to represent the Association during the works of the 59th Congress. The delegation consisted of the vice-president Titus Orădean and general secretary Leonard Pașcanu.

The Congress agenda had 21 items. The issue of re-admitting Romania within the FIP was moved forward at the beginning of the agenda, as item 2, in order to allow the delegation to take part in the works of the Congress. The Romanian delegate - Eng. Titus Orădean - was invited to sustain the re-admittance request. In his speech, the delegate presented the new direction of Romanian philately and its desire to regain its place in the world of philately. The speech was welcomed with applause and for supporting the request, speeches were also delivered by Dr. Tamás Kocsis, the delegate of the Hungarian Federa-

tion, and Mr. Salih Kuyas, the delegate of the Turkish Federation

Re-admitting Romania was subject to voting, obtaining the unanimity of the participants. From that moment on, the Romanian delegation took actively and rightfully part in the works of the Congress. For item 11 of the agenda, referring to the implementation of GREV and SREV, the Romanian delegate proposed an amendment to article 6.6 on limiting the eligibility for preparatory exhibitions, requesting to be specified the mention „except for national or regional exhibitions that have been recognized as such, as per articles 6.1 and 6.4” be added. The amendment has been approved.

During the Congress, a reunion took place between the delegations of the philatelic federation of Balkan countries, for discussing the organization of the *Balkanfila '90* philatelic exhibition. The Romanian delegation informed the reunion about potentially accepting to organize *Balkanfila '91* in Timișoara, in October 1991. In the end, this exhibition was successfully organized in Bacău.

On May 11th, 1990, the FEPA meeting took place in the conference hall of the *Bloomsbury Crest Hotel*. During the opening of the meeting, Mr. Higgins - the FEPA president announced the admittance of AFR as a FEPA member. Establishing the conditions for extending the FEPA patronage to European and regional exhibitions was among the main FEPA decisions.

Mr. Scholey West, the director of the *British Museum Philatelic*

Collections, invited the Romanian delegate to visit these collections. On this occasion, it was showed some of the collections, the library and how it runs. It was suggested that an exchange of publications should be initiated with Romania, and the *British Library* offered its own, publications and duplicates of its philatelic literature. All these brief reports were mentioned in a report of which we are presenting the first page in Fig. 5.

Epilogue

This brief review of the events between 1989-1990, of great impact to the philatelic life in our country, comes to confirm the merits of the people who dedicated themselves to philately with all of their competence, dignity and devotion, without any petty interests and opportunistic greed, and held Romanian philately at high standards. If the Romanian philately is cast into the shade again, such a generation is about to fade away and it will be with great difficulty that leading personalities will be found to bring it back into the light again.

The two forgotten anniversaries, the admittance and re-admittance into the FIP, are worth this remembrance.

Publisher's note: See also Titus-Traian Orădean - *Evocări de la Expoziția Centenarului primei mărci poștale românești 1958/ Evoking the Centennial Exhibition of the first Romanian stamp 1958*, Catalogue EFIRO 2008, p.197-203, where is underlined the enthusiast support gave by the FIP President - Lucien Berthelot for the acceptance of AFR by FIP, due to the good organization of the first exhibition with international participation after 1945. We mention that the Romanian Post dedicated to Titus-Traian Orădean, honorary member of the Romanian Philatelic Federation, member of the Organizing Committee of the *centennial Exhibition „Centenary of the first Romanian stamp 1858-1958”*, a postal stationary - code 058/2005.

Titus-Traian ORĂDEAN, born on February 28th, 1924 in Arad, graduated from the Polytechnic Institute of Bucharest, scientific researcher and planner in wood industry, lecturer at the Faculty of Logging and Wood Industry of Bucharest and Brașov, visiting professor at Bradford University in United Kingdom, associate professor at Academy for Economic Studies - Bucharest, consulting engineer at ROMCONSULT. He is philatelist since childhood, continuing his family tradition; he took part to the establishment of the AFR (Philatelists Association of Romania) and was member of several committees of AFR and FFR, technical manager of the *Exhibition Centenary of the first Romanian stamp in 1958*, head of *FIP Commission for the Conservation of Collections*. Specialized in traditional philately and postal history, awarded exhibitor at many international exhibitions.

Contact: titusoradean@yahoo.com

„Alia Bet” în istoria poștală românească

Dan Simion GRECU, AEP

Din 1920 și până în 1948, Palestina (teritoriul de azi al Israelului) s-a aflat sub mandat britanic. Politica oficială din acei ani a fost de a permite doar un număr limitat de emigrări ale evreilor europeni, așa numita *Emigrare A (Alia A, Aliyah Aleph)*. Dar, mai ales în condițiile instaurării regimului nazist în Germania și a cuceririlor politice și militare ale acestuia din anii 1939-1941, această perspectivă restrictivă și rigidă a autorităților britanice avea consecințe dramatice asupra șansei de supraviețuire a sute de mii de evrei prinși în capcana europeană. De aceea a fost dezvoltată o întreagă mișcare subterană, clandestină (și „ilegală” din punctul de vedere britanic), de emigrare a evreilor în Palestina, cunoscută sub numele de cod de *Alia B (Aliyah Bet)*, numită azi și *Ha'apala*. Pot fi delimitate două perioade de existență ale mișcării:

1) Perioada 1934-1945 (a salvării evreilor din fața pericolului nazist). Anii '30, cu antisemitismul în creștere și începutul războiului mondial, au determinat pe mulți evrei să încerce emigrarea. Căile de plecare erau însă tot mai reduse, la fel și destinațiile (cel mai notoriu caz a fost al SUA, care și-a închis frontierele în fața emigrației). Rămânea Palestina, unde au sosit 200.000 de evrei doar din Germania. În fața acestui aflux neașteptat, în 1939 britanicii (doritori să nu-și supere aliații arabi) vor limita drastic imigrarea în Palestina, impunând strict o „cotă” de 18.000 de persoane pe an. Disperați, evreii vor accepta riscurile unor călătorii clandestine riscante, pe nave vechi, deteriorate, murdare și supraaglomerate, care vor pleca în anii 1938-1939 din porturi iugoslave sau românești pe Marea Neagră și Marea Mediterană, spre Palestina. După începerea războiului, călătoriile vor fi tot mai periculoase, unele ter-

Fig. 1

minându-se tragic (cel mai cunoscut este cazul navei *Struma*, plecată din Constanța în decembrie 1941 și scufundată cu 770 pasageri la bord). În total, 89 de astfel de transporturi vor fi organizate, mai ales de organizații sioniste („revizioniști” Betar și Mossad), dar și de persoane private susținute de regimul nazist (Berthold Storfer, vezi mai jos).

2) Perioada 1945-1948 (a recuperării evreilor supraviețuitori). Sute de mii de evrei, scăpați din Holocaust, se regăseau în lagăre de refugiați din centrul Europei, fără a avea unde să meargă sau din ce să trăiască. Din nou Palestina părea a fi singura destinație, cu toate că politica imigraționistă britanică devenise și mai strictă după război. Alte 69 transporturi de nave, de această dată plecând mai ales din porturi din Italia, Grecia, Iugoslavia, Franța, vor fi organizate clandestin de **Mossad LeAliyah**

Bet (Institutul pentru Emigrarea B), o ramură a structurii paramilitare evreiești *Haganah*.

În total, 154 de nave cu peste 100-120 de mii de evrei au încercat să ajungă în Palestina între 1938-1948. Jumătate din acestea au fost oprite de patrulă maritime britanice, iar imigranții evrei au fost trimiși în lagăre britanice din Cipru, Palestina sau Mauritius. Peste 54.000 de evrei au fost reținuți în aceste lagăre, 1.600 s-au înecat în mare, iar restul au reușit să ajungă în Palestina. Incidentul din 1947 cu nava *SS Exodus* (care a fost atacată și abordată de marina britanică, cei 4.500 evrei de la bord fiind returnați în Germania) va ajunge în presă și va provoca reacții internaționale. În final, rezistența britanicilor va fi înfrântă și vor renunța la mandatul asupra Palestinei, iar la 15 mai 1948 va fi creat statul Israel. ►►►

România și Alia Bet

Istoria dramatică a acestei Emigranți B clandestine poate fi reflectată și în istoria poștală românească în câteva situații, puțin sau deloc cunoscute până în prezent.

1) Corespondențele în legătură cu nave cu emigranți evrei, plecate din porturile românești. În prima fază a *Alia Bet*, așadar din decembrie 1938 și până în august 1944, 47 vapoare cu 26.697 emigranți evrei (originari din Europa Centrală, inclusiv România) au ieșit din porturile românești, mai ales din Constanța, dar și din Galați, Sulina, Tulcea și Balic. Dintre acestea, 17 nave au fost arestate de britanici, 11 au eșuat ori s-au scufundat și 10 au ajuns la Istanbul; așadar, numai nouă nave (toate plecate în anii 1938-1939) au reușit să ajungă fără probleme în Palestina. În faza a doua (1945-1948), atunci când transporturile vor fi organizate mai ales din porturile Mediteranei, doar două nave (*Pan York* și *Pan Crescent*) vor mai părăsi Constanța spre sfârșitul anului 1947, având la bord peste 15.000 evrei, toți români; ambele au fost arestate și au ajuns în Cipru la 1 ianuarie 1948. Corespondențele care să documenteze aceste situații pot fi găsite doar cu mare noroc deoarece totul se desfășura rapid și în condiții nefavorabile, de provizorat, astfel că altele erau prioritățile emigranților înainte de o corespondență cu șanse slabe de a ajunge vreodată la destinație. Un exemplu ilustrativ poate fi văzut în Fig. 1.

Plicul este expediat la 24 octombrie 1940 din San Francisco de către Dr. Herbert Jan Popper¹, fiind destinat surorii sale, Edith Popper, pe adresa *Schiff Canesbay, Tulcea, Roumania*. Acest nume, ușor denaturat, corespunde navei *Canisbay*, care a făcut parte din transporturile *Alia Bet*

cu una dintre cele mai interesante povești, care merită amintită pe scurt, pentru a da dimensiunea umană necesară unui simplu plic de corespondență.

În anul 1940, „soluția finală” nu era adoptată iar emigrarea evreilor din teritoriile Reichului German era încă o sursă de venit pentru demnitarii naziști. Se ocupa de aceasta, încă din 1939, *Hauptsturmführer* Adolf Eichmann prin intermediul „consilierului comercial” evreu Bertold Storfer, un bogat om de afaceri vienez, originar din Cernăuți². Transportul ce urma să fie organizat de Storfer cuprindea 3.600 evrei din Viena, Praga, Bratislava și Danzig. Printre cei sosiți din Praga se afla și Edith Popper, care spera probabil să repete șansa fratelui ei, deja ajuns în lumea liberă. În 4 septembrie 1940, grupurile de evrei îmbarcate pe navele fluviale *Helios*, *Melk*, *Uranus* și *Schönbrunn* încep călătoria de la Viena pe Dunăre și ajung la 11 septembrie, după o săptămână fără incidente, la Tulcea. Aici vor rămâne cu toții cel puțin trei săptămâni până ce vor putea trece la etapa a doua a călătoriei. În portul Tulcea îi așteptau trei nave decrepite sub steag panamez: *Atlantic* (care îi va prelua pe cei 1.771 emigranți de pe *Helios* și *Schönbrunn*), *Pacific* (care-i preia pe cei 1.000 pasageri de pe *Uranus*) și *Canisbay* (care preia pasagerii de pe *Melk*). Dar de cum și-a primit călătorii, *Canisbay* începe să se scufunde; cumnatul lui Storfer care se ocupa de operațiune la Tulcea) propune ca emigranții să se îngrămădească în primele două vapoare, ceea ce aceștia refuză. Fără sprijin financiar, vor începe totuși reparația la *Canisbay*; în timp ce pompierii din Tulcea scot apa din vas, 400 dintre

evrei vor petrece 17 zile în silozuri portuare, umede și pline de șobolani. Presiuni ale Consulatului Britanic din București făcute asupra echipajului, vor întârzia și ele plecarea. În final, escortați de militari români, emigranții evrei (având vize false puse asupra echipajului, vor întoarce pe nava *Canisbay*, rebotezată acum *Milos*. Anterior, la 7 octombrie plecase *Atlantic*, patru zile mai târziu *Pacific*; de-abia la 19 octombrie 1940 *Milos* (ex-*Canisbay*) va părăsi Tulcea pentru Sulina și apoi Marea Neagră cu 808 (conform altor surse 702) evrei cehoslovaci, cu doar șase marinari și fără instrumentele de navigație. Totuși, căpitanul grec se descurcă și aduce nava la Istanbul (unde nu sunt primiți de autorități); interceptată ulterior de Royal Navy, *Milos* va ajunge escortată la 3 noiembrie în apele portului Haifa, în Palestina; aceeași soartă au avut-o și celelalte două nave. Dar debarcarea și intrarea evreilor în Palestina este interzisă; mai mult, la 20 noiembrie sosește ordinul de a-i deporta în Mauritius și Trinidad. În acest scop, toți evreii de pe *Milos* și *Pacific*, ca și 800 dintre cei de pe *Atlantic*, urmau să fie transferați pe vasul de pasageri de 12.000 tone *Patria*. Într-un gest disperat de a opri ieșirea vasului din port, organizația paramilitară sionistă *Haganah* încearcă să-l deterioreze printr-o explozie. Cantitatea de explozibil nu este însă bine calculată și la 25 noiembrie 1940 vasul se scufundă într-un sfert de oră, omorând 260 evrei și soldați britanici și rănind alți 172 (la acea dată pe *Patria* se aflau îmbarcați toți cei 1.770 pasageri de pe *Milos* și *Pacific* și 134 de pe *Atlantic*). În urma unei campanii internaționale, supraviețuitorii de pe *Patria* vor primi în final de la Churchill permisiunea de a rămâne în Palestina, dar restul de 1560 pasageri de pe *Atlantic* vor fi deportați de britanici în

¹ Acesta e un nume destul de cunoscut: pianist evreu originar din Cehoslovacia, în 1939 pilot în Forțele Aeriene Cehoslovace, emigrează în 1940 în San Francisco, ajungând ulterior dirijor la *Filarmonica* din Los Angeles.

² Considerat „omul naziștilor”, Storfer nu inspira încredere coreligionarilor săi; nici germanii nu i-au fost recunoscători, astfel încât va ajunge să fie arestat, deportat la Auschwitz și împușcat în 1944.

Fig. 2 - Două plicuri circulate loco în București în anul 1942. Primul - adresat în martie 1942 unui comerciant evreu ("Agentură, Bernhard Sachter, str. Dionisie 20"). Destinatarul nu este găsit la domiciliu, iar oficianul poștal scrie, cu creionul pe verso, cât se poate de clar: „Adresantul plecat în Palestina”. Al doilea este adresat în iunie 1942 către „B. Leibovici, str. Sf. Apostoli 40” și are o soartă similară: oficianul poștal scrie pe avers „Adresantul plecat din țară”. Plicurile sunt returnate cu multiple ștampile de tranzit la oficiile din București. La acea dată, ultima navă plecată din țară spre Palestina fusese „Struma” (plecată în 12 decembrie 1941 din Constanța și scufundată de un submarin sovietic la 24 februarie 1942), dar numele destinatarilor nu se regăsesc exact pe lista victimelor (unde există un Burah Schachter în vârstă de 44 ani și o Basia Leibovici de 30 ani, fără a se putea însă stabili vreo echivalență sigură).

Fig. 2 - Two circulated envelopes loco Bucharest in 1942. The first one sent in March 1942 to a Jewish dealer („Agentură, Bernhard Sachter, str. Dionisie 20”). The addressee is not found at home, and the post officer writes as clear as possible, in pen on the reverse: „Adresantul plecat în Palestina” (the addressee is departed in Palestine). The second one is sent in June 1942 to „B. Leibovici, str. Sf. Apostoli 40” and has a similar destiny: the post officer writes on the reverse „Adresantul plecat din țară” (the addressee left the country). The envelopes are returned with many transit cancellations from the Bucharest post offices. At that time the last ship departed from the country towards Palestine was „Struma” (departed on December 12th, 1941 from Constanța and sunk by a Soviet submarine on February 24th, 1942) but the addressees are not on the list of the victims (where there is someone named Burah Schachter of 44 years old and someone Basia Leibovici of 30 years, but without surely equivalence).

Mauritius, de unde se vor întoarce doar după sfârșitul războiului, în august 1945.

Revenind la plicul nostru (care acum capătă cu adevărat valențele unui document istoric-poștal), să ne amintim că vasul *Milos-Canisbay* a rămas în Tulcea dinaintea de 11 septembrie și până în 19 octombrie 1940. Cumva (telegrafic sau poștal), Edith Popper reușise să-și avizeze fratele de faptul că se găsea pe *Canisbay* în Tulcea, ceea ce explică adresarea atât de exactă a plicului. Dar la data la care ajunge plicul în România, *Milos* era deja plecat în larg; acest fapt este confirmat de factorul poștal din Tulcea, care notează cu creionul pe avers „*Plecat din Tulcea*” și pe revers „*Vasu Canesbai Este Plecat din Tulcea*” [sic]. Cartarea la Tulcea are loc la 11 noiembrie 1940 (la acea dată *Milos* se afla deja arestat la Haifa), urmată de returnarea către SUA; pe drum plicul este (și el!) interceptat de cenzura britanică din Bermuda (care îl închide după cenzurare cu eticheta OPENED BY EXAMINER 4532). Corespondența ajunge cu întârziere la New York la 30 ianuarie 1941, dată la care tragedia *Patriei* era consumată și supraviețuitorii (între care se număra și Edith Popper) erau internați provizoriu în lagărul Athlit din Palestina.

2) Corespondente în legătură cu evrei români, emigrați în cadrul Alia Bet. Deocamdată singura categorie de corespondențe ilustrative sunt acelea expediate pe numele unor evrei români și returnate cu mențiuni care să ateste în mod clar și neechivoc faptul că destinatarul era plecat din țară (nu doar faptul că nu mai era găsit la domiciliu); în anii 1940-1942 acest lucru putea avea loc, cel mai probabil, în urma emigrației clandestine. Două exemple pot fi văzute în Fig. 2.

3) Corespondente în legătură cu lagărele de internare din Cipru. După cum știm deja, prin „*Carta Albă Mac Donalds*” din 1939, britanicii au interzis de facto imigrarea în Palestina, impu-

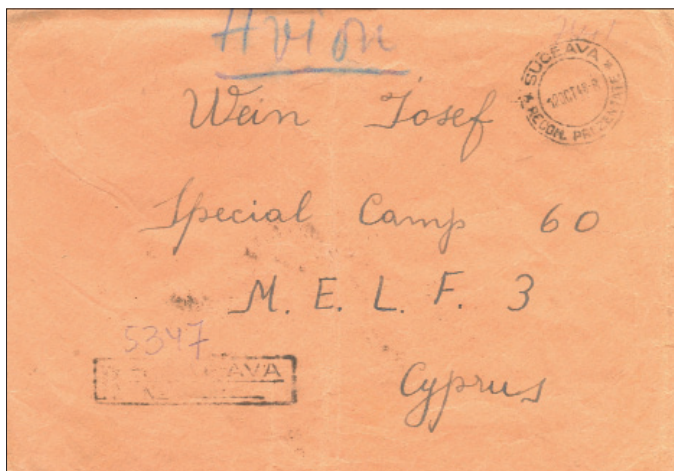

Fig. 3 - Plic recomandat expediat la 12 octombrie 1948 din SUCEAVA, spre un evreu român aflat în Special Camp 60, M.E.L.F. 3, Cyprus (= Lagărul Special nr. 60, Forțele Terestre din Orientul Mijlociu, Cipru).

Fig. 3 - Registered envelope sent on October 12th 1948 from SUCEAVA to a Romanian Jew from the Special Camp 60, M.E.L.F. 3, Cyprus (= Special Camp no. 60), Terrestrial Forces from the Middle East, Cyprus)

nând cota amintită. Evreii care fugeau din Europa, încercând *Alia Bet*, erau arestați pe mare sau după debarcare și deținuți pe termen nelimitat și fără judecată în

lagăre special construite în Cipru controlat de britanici, care puteau adăposti la un moment dat până la 30.000 de internați. La 7 august 1946 a fost luată decizia ▶▶▶

³ Trupele britanice din Cipru erau parte a M.E.L.F., *Middle East Land Forces* (Forțele Terestre din Orientul Mijlociu), structură de comandă formată în 1946 care subordona și trupele din Libia, Zona Suezului, probabil Palestina. Acronimul M.E.L.F este frecvent întâlnit în adresele lagărelor de internare.

de a înființa lagărele, iar șase zile mai târziu a început practic folosirea lor, în administrarea armatei britanice din Cipru³. În decembrie 1946, Guvernul Britanic (sub presiunea *Jewish Agency* dar și a creșterii rapide a numărului internaților în insulă) decide să permită plecarea din Cipru și stabilirea în Palestina pentru 50% din „cota de imigrare”, așadar 750 de persoane lunar. Numărul este totuși inferior celui de sosiți lunar în Cipru, astfel încât măsura nu duce la descongestionarea lagărelor. În august 1947 se aprecia că existau deja 16.000 de evrei internați, dintre aceștia 4.000 fiind copii. În perioada 13 august 1946-28 aprilie 1948, un total de **52.384 de evrei** de pe punțile a 39 vapoare au fost exilați pe insula Cipru și 2.200 de copii s-au născut aici; în momentele de vârf, aproape 10% din populația Ciprului era reprezentată de internați. Unii au petrecut în lagăr câteva luni, alții mai mult de un an. Chiar și după proclamarea statului Israel, britanicii au mai reținut aici 8000 evrei „de vârstă militară”, pentru a-i împiedica să se alăture *Războiului din 1948* cu arabii. Ei au fost până la urmă eliberați la 10 februarie 1949, dată la care ultimele lagăre sunt închise.

În total au fost ridicate 12 lagăre pentru internați, distribuite în trei localități, după cum urmează;

Karaolos (lângă Famagusta): aici se găseau „lagărele de vară” /Summer Camps/ nr. 55, 60, 61, 62 și 63, înființate în august-septembrie 1946, unde internații locuiau în corturi. Construite lângă plajă, înconjurate cu sârmă ghimpată, proiectoare și pază militară permanentă înarmată, erau destinate să adăpostească fiecare câte 2.000 de persoane⁴.

Următorul grup de șapte lagăre (cu numere între 64 și 70), așa numitele „lagăre de iarnă” /Winter Camps/ se găsea între Dekelia și Xylotymbou, repartizarea exactă nefiind încă clară, dar posibil să fie aceasta:

Dekelia (nord de Larnaca): cu cinci „lagăre de iarnă” purtând probabil nr. 64, 65, 66, 67 și 68, construite între septembrie 1946 și martie 1947. Erau lipsite de infrastructură, cazarea internaților se făcea în corturi de tip american. În lagăr 65 au fost ținuți copiii.

Xylotymbou, unde au mai fost construite două „lagăre de iarnă” (probabil nr. 69 și 70) în martie 1947.

Evreii români din Cipru

Din totalul evreilor amintit mai sus, circa 23.000 (așadar 45% !) erau originari din România. Începând cu ianuarie 1948 (odată cu sosirea celor două mari vapoare), originarii din România au devenit majoritatea absolută în lagăre, ajungând la 60%.

• Dintre aceștia, o mai mică parte au trecut prin lagărele de refugiați din Germania, Austria sau Italia, ajungând apoi la țărmurile Mării Mediterane. Pe această cale au sosit primii evrei români ajunși în Cipru la 18 august 1946, odată cu vaporul *Katriel Yaffe*, urmați de cei de pe *Bracha Fuld* (21 octombrie 1946), *Knesset Yisrael* (30 noiembrie 1946, cu 3845 evrei, toți români) și alte nave mai mici.

• Altă parte majoritară de 18.600 evrei români (alături de 1.400 din Bulgaria) au ajuns în Cipru direct, după o călătorie relativ scurtă, pe navele *Gheula*, *Bo-nim Ve'Lohamim*, *Medinat Ha'ludim* (cu 2.644 evrei, toți români), *Ațmout* (fostul *Pan Crescent*) și *Kibuț Galuioi* (fostul *Pan York*), ultimele două având împreună 15.557 de evrei români.

Correspondențe către evreii români deținuți în lagărele din Cipru sunt rare, fiind cunoscute

până în prezent doar câteva, adresate după cum urmează:

- Spre lagărul 60 Karaolos (în intervalul septembrie 1947-octombrie 1948), poartă adrese de tipul *Special Camp M.E.L.F. 3 ca/60* (septembrie 1947, vezi *Fig. 6*), *Camp 60 Cyprus c/o A.I.G.C.I.?*, *Jerusalem, Palestina* (februarie 1948, cu tranzit prin Ierusalim!), *Special Camp 60 M.E.L.F. 3* (octombrie 1948, vezi *Fig. 3*).

- Spre lagărul 63 Karaolos (aprilie 1948), poartă adrese de tipul *Special Camp 63 M.E.L.F. 3, Cyprus*.

- Spre lagărul 69 Dekelia/Xylotymbou (mai 1948), vezi *Fig. 4*.

- Spre lagărul 70 Dekelia/Xylotymbou (mai 1948), vezi *Fig. 5*.

4) Correspondențe în legătură cu lagărele de internare din Palestina. Lagărul de detenție pentru imigranții ilegali a funcționat între 1939-1948 la **Athlit**, o localitate pe țărm, aflată la 13 km sud de Haifa. Acesta cuprindea 80 de cabane dreptunghiulare din lemn, fiecare adăpostind 40 de persoane. Aici erau aduși evreii de pe vasele care reușeau să ajungă în Palestina și cărora li se refuza intrarea în țară, dar *Athlit* a servit și ca lagăr de tranzit, de exemplu aici au fost internați pentru mai multe luni supraviețuitorii de pe *Patria*, înainte de a li se permite rămânerea în Palestina (vezi mai sus), și tot pe aici au trecut cei care se încadrau în numărul celor 750 de internați din Cipru, acceptați oficial în fiecare lună pentru stabilirea în Palestina (50% din cota de imigrare, vezi o astfel de situație documentată în *Fig. 5*, aceasta fiind de altfel singura corespondență cunoscută adresată unui evreu român).

⁴ În prezent zona este sub autoritate turcească (din 1974).

Dan Simion GRECU, născut la 2 mai 1962 în Hunedoara, licențiat al Facultății de Medicină Timișoara (1987) și al Facultății de Istorie Sibiu (2007), medic primar psihiatru.

Preocupări filatelice: istoria poștală a teritoriilor românești pe perioada conflictelor militare (1913, 1914-1918, 1939-1945) și a anilor postbelici, cu referire mai ales la poșta militară, cenzură, corespondența prizonierilor, internaților, refugiaților, deportaților, etc. Contact: damiro@yahoo.com

„Alia Bet” in the Romanian postal history

Dan Simion GRECU, AEP

From 1920 to 1948, Palestine (the territory of Israel of today) was under British mandate. The official policy of those years was to allow only a limited number of immigrations of European Jews, the so called A Emigration (**Alia A, Aliyah Aleph**). But, especially after the institution of the Nazi regime in Germany and of its politic and military conquests of 1934-1941, this restrictive and inflexible perspective of the British authorities had dramatic consequences on the survival chance of hundreds of thousands of Jews taken in the European toils. That's why a subversive, clandestine (and illegal, from the British point of view) emigration of Jews in Palestine was developed, known under the code name **Alia B (Aliyah Bet)**, also named *Ha'apala* nowadays). Two periods in the existence of the movement can be determined:

1) The period 1934 - 1945 (rescuing the Jews from the Nazi danger). The 30's, with the growing

anti-Semitism and the beginning of the world war, determined many Jews to try to emigrate. The departure routes were fewer and fewer, as well as the destinations (the most notorious case was that of the USA which closed its borders to the emigration). What was left was Palestine, where 200,000 Jews arrived from Germany alone. Faced with this unexpected influx, in 1939 the British (not wanting to upset their Arab allies) will drastically restrict the immigration to Palestine, strictly imposing a „quota” of 18,000 people per year. In despair, the Jews will accept the risks of a clandestine and perilous voyage, on ancient, deteriorated, dirty and overcrowded ships, leaving Yugoslavian and Romanian ports between 1938 and 1939 and crossing the Black Sea and the Mediterranean Sea towards Palestine. After the beginning of the war, the voyages will become more and more dangerous, some of them ending tragically (the best known case is that of the *Struma* ship which left Constanța port in December 14th, 1941 and sank

with 770 passengers on board). A total of 89 such transportations will be organized, especially by Zionist organizations (the „revisionists” Betar and Mossad), but also by private persons supported by the Nazi regime (Berthold Storfer, see below).

2) The period between 1945 and 1948 (of the Jews salvage). Hundreds of thousands of Jews, survivors of the Holocaust, were found in the refugee camps in Central Europe, with nowhere to go and nothing to live on. Again, Palestine seemed to be the sole destination, although the British immigration policy had become even more restrictive after the war. Another 69 ship transports, this time departing mainly from ports in Italy, Greece, Yugoslavia, France, will be clandestinely organized by **Mossad LeAliyah** (the Institute for B Emigration), a discipline of the *Haganah*, the Jewish paramilitary structure.

A total of 154 ships with over 100,000-120,000 Jews tried to get to Palestine between 1938 and 1948. Half of them were ▶▶▶

Fig. 4 - Plic expediat din Cămpulung Moldovenesc la 30 mai 1948, tranzit prin ALEP, Siria în iunie 1948 cu cenzura siriană (etichetă verde de închidere și ștampilă ovală), adresare spre un evreu român aflat în Dechilia Camp 69, Cyprus (Lagărul 69 Dekilia).

Fig.4 - Envelope sent from Cămpulung Moldovenesc on May 30th, 1948, transit by ALEP, Syrie on June 1948 with Syrian censorship (green label for the closure and oval cachet) to a Romanian Jew from Dechilia Camp 69, Cyprus (Camp 69 Dekilia).

stopped by the British maritime patrols, and the Jewish immigrants were sent to British camps from Cyprus, Palestine or Mauritius. Over 54,000 Jews were kept in these detention camps, 1,600 drowned at sea and the rest succeeded in reaching Palestine. The incident with the SS *Exodus* ship in 1947 (which was attacked and seized by the British marine, and the 4,500 Jews aboard the ship were returned to Germany) will appear in the newspapers and will provoke international reactions. Finally the British resistance would be defeated and they would give up the mandate over Palestine, and on May 15th, 1948 the State of Israel would be created.

Romania and Alia Bet

The dramatic history of this clandestine *B Emigration* can be reflected also in the Romanian postal history in some situations, more or less known until today.

1) Mail in connection with ships transporting Jewish emigrants, departed from Romanian ports. In the first stage of Alia Bet, so that from December 1938 until August 1944, 47 ships with 26,697 Jewish emigrants (originating in Central Europe, including Romania) started out from the Romanian ports, especially from Constanța, but also Galați, Sulina, Tulcea and Balci. Among this 17 ships were arrested by the British, 11 took the ground and 10 arrived at Istanbul; so that only nine ships (all of them departing in 1938-1939) arrived ►►►

Fig. 5 - Plic Par Avion expediat la 10 mai 1948 din București către un

evreu român din Camp 70 Ciprus (Lagărul 70 Cipru). Destinatarul nu mai este găsit, fiind eliberat ca urmare a proclamării statului Israel, după cum atestă ștampila dreptunghiulară PARTI de pe verso. Fiind decisă returnarea (vezi ștampila RETOUR), plicul este cartat la nivelul oficiului poștal LARNACA, de care aparținea lagărul, la 25 iunie 1949 (dacă nu este greșeală, înseamnă că plicul a așteptat un an returul), apoi din nou la NICOSIA cu ștampila RETURNED LETTER OFFICE din 28 iunie 1949, sosire București.

Fig. 5 - Air mail envelope sent on May 10th 1948 from Bucharest to a Romanian Jew from Camp 70 Cyprus. The addressee is not found anymore, being liberated as a result of the proclamation of the State of Israel, as attests the rectangular cancellation PARTI from the verso. The return being chosen (see the cancellation RETOUR) the envelope is distributed by LARNACA post office, where the camp belonged on June 25th 1949 (if it's not a mistake the envelope waited for a year the return), then again to NICOSIA with the cancellation RETURNED LETTER OFFICE from June 28th, 1949, arrival in Bucharest.

without problems in Palestine. In the second stage (1945-1948), when the transports will be organized especially from the Mediterranean ports, only two ships (*Pan York* and *Pan Crescent*) will leave Constanța at the end of 1947, having on board over 15,000 Jews, all Romanians; both ships were arrested and arrived in Cyprus on January 1st, 1948. Mail attesting these situations could be found only by fluke, because all happened very fast and in unfavorable and provisional conditions, so others were the priorities of the emigrants instead sending mail with few chances to ever arrive at the destination. An eloquent example could be seen in Fig. 1.

The envelope is sent on October

24th, 1940 from San Francisco by Dr. Herbert Jan Popper¹, to his sister Edith Popper, at the address **Schiff Canesbay, Tulcea, Roumania**. This name, slightly changed, corresponds to the ship *Canisbay*, which took part to the Alia Bet transports with one of the most interesting story, which deserves to be briefly mentioned, to reveal the human dimension needed for an ordinary mailed envelope.

In 1940 „the final solution” was not carried and the Jewish emigration from the German Reich territories was an income source for the Nazi officials. For this was responsible since 1939 the *Hauptsturmführer* Adolf Eichmann, by his Jewish „trade counselor” Berthold Storfer, a rich Viennese business-

man originate from Cernăuți². The transport which is going to be organized by Storfer was of 3,600 Jews from Vienna, Prague, Bratislava and Danzig. Among those arrived from Prague was also Edith Popper, who probably hoped to repeat the chance of his brother, already arrived in the free ▶▶▶

¹ This is a very well known name: a Jewish pianist, born in Czechoslovakia, then Czechoslovak Air Force pilot in 1939, he emigrated in 1940 in San Francisco and later became the *Los Angeles Philharmonic* conductor.

² Considered “the Nazis’ man”, Storfer was not inspiring confidence among his coreligionists, nor the Germans have been grateful, so he ended up being arrested, deported to Auschwitz and shot in 1944.

Fig. 6 - Plic recomandat expediat la 15 septembrie 1947 din BUCUREȘTI spre Special Camp M.E.L.F. 3 CO/60 Cyprus (Lagărul Special 60, Forțele Terestre din Orientul Mijlociu, Cipru), tranzit prin ISTANBUL la 20 septembrie. Destinatarul nu se mai află însă în lagăr, fiind transferat în lagărul Athlit din Palestina (fiind în mod sigur unul dintre beneficiarii prevederii ca 50% din cota lunară oficială de imigrare în Palestina să fie asigurată de evreii aflați în lagărele din Cipru). Ca urmare, plicul este redirectionat la 8 noiembrie 1947 de la nivelul Oficiului Postal Militar Britanic nr. 555 din Cipru (FIELD POST OFFICE 555) spre Palestine, tranzit prin portul HAIFA la 15 noiembrie, sosire ATHLIT la 16 noiembrie 1947.

Fig. 6 - Registered envelope sent on September 15th, 1947 from BUCUREȘTI to Special Camp M.E.L.F. 3 CO/60 Cyprus (Special Camp no.60, Terrestrial Forces from the Middle East, Cyprus) transit ISTANBUL on September 20th. The addressee is not anymore in the camp, being transferred at Athlit camp from Palestine (he was for sure one of the beneficiary of the provision specifying that 50% from the official monthly quote of immigration in Palestine will be assured by the Jews from the camps from Cyprus). As a result, the envelope is redirected on November 8th, 1947 from the British Military Post Office no.555 from Cyprus (FIELD POST OFFICE 555) towards Palestine, transit by HAIFA on November 15th, arrival at ATHLIT on November 16th, 1947.

world. On September 4th, 1940, the groups of Jews embarked on the fluvial ships *Helios*, *Melk*, *Uranus* and *Schönbrunn* begin the voyage from Vienna on the Danube River and arrive on September 11th, after a week without incidents, at Tulcea. Here all of them will stay at least three weeks before the second stage of their journey. In the port of Tulcea three old and deteriorated ships under Panama flag waited for them: *Atlantic* (which will take those 1,771 emigrants from *Helios* and *Schönbrunn*), *Pacific* (which takes those 1,000 passengers from *Uranus*) and *Canisbay* (which takes the passengers from *Melk*). But immediately after the taking-over of the travelers *Canisbay* begins to sink, the brother in law of Storfer (who was in charge with this operation at Tulcea) makes the proposals for the emigrants to stay clustered on the two ships, but they refuse. Without financial support, the reparation operations at *Canisbay* ship are although started and in the meantime the firemen in Tulcea drive out the water from the ship and 400 Jews will stay 17 days in humid siles full of rats.

The pressures of the British Consulate from Bucharest made on the crew will also delay the departure. Finally, escorted by the Romanian militaries, the Jewish emigrants (having faked visas for Peru and Paraguay) will come back on *Canisbay* ship, renamed now *Milos*. Before this, on October 7th the *Atlantic* ship was leaving, than four days later *Pacific*, and only on October 19th, 1940 *Milos* (ex *Canisbay*) will leave Tulcea going to Sulina and than to the Black Sea with 808 (according to other sources 702) Czech Jews, with six salesmen and without navigations tools. But the Greek commander will manage to bring the ship to Istanbul (where they are not received by the authorities); subsequently, being intercepted by the Royal Navy, *Milos* will arrive under escort on November 3rd in the waters of Haifa Port, in Pales-

tine; the other two ships will have the same destiny. But the landing and the entrance of the Jews in Palestine is forbidden, even more, on November 20th is issued the order for their deportation in Mauritius and Trinidad. For this purpose all the Jews from *Milos* and *Pacific*, and also 800 from *Atlantic* are going to be transferred on the passenger ship of 12,000 tdw, *Patria*. In a desperate gesture in order to stop the exit of the ship out of the Port, the Zionist paramilitary organization *Haganah* tries to deteriorate it by an explosion. But the quantity of demolitions was not well calculated and on November 25th 1940 the ship sank killing 260 Jews and British soldiers and hurting other 172 people (at that date there were embarked on *Patria* all those 1,770 passengers from *Milos* and *Pacific* and 134 from *Atlantic*). As a result of an international campaign, the survivors from *Patria* will finally receive from Churchill the permission to stay in Palestine, but the rest of 1,560 passengers from *Atlantic* will be deported by the British in Mauritius, from where they will come back after the end of the war, in August 1945.

Coming back to our envelope (which receives now the power of an historical postal document) let's remember that the ship *Milos-Canisbay* remained in Tulcea since before September 11th until October 19th, 1940. Somehow (by telegraph or by mail) Edith Popper succeeded to ward her brother that he is on board of *Canisbay* in Tulcea, this explaining the precise dispatch of the envelope. But at the date of the envelope arrival in Romania, *Milos* was already on high seas; this fact is confirmed by the postal officer from Tulcea who mentions on the obverse of the envelope in pen „*departed from Tulcea*” and on the reverse „*Canesbai ship is absent from Tulcea*” [sic]. The distribution in Tulcea is made in November 11th, 1940 (at that date

Milos was already arrested in Haifa), followed by its return in USA; on its way the envelope (itself also!) is intercepted by the British censorship from Bermuda (which closed it after censorship with the label OPENED BY EXAMINER 4532). The mail arrives with delay to New York on January 30th, 1941, date when the tragedy of *Patria* happened and the survivors (among them being also Edith Popper) were temporary internee in Athlit camp from Palestine.

2) Mail in connection with Romanian Jews, emigrated with Alia Bet. For now the unique category of illustrative mail are that sent on the name of some Romanian Jews and returned with mentions clearly and without doubts attesting the fact the addressee was out of the country (not only impossible to be found at his address); in 1940-1942 this happened, most probably, as a result of the clandestine emigration. Two examples could be found in Fig. 2.

3) Mail in connection with concentration camp from Cyprus. As we already know, by the „*White Chart Mac Donalds*” from 1939, the British forbid *de facto* the immigration in Palestine, imposing the mentioned quote. The Jews running from Europe trying Alia Bet were arrested on the sea or after the landing and kept in special camps, built in the controlled Cyprus by the British, which could snug at a certain moment even 30,000 people. On August 7th, 1946 the decision to found the camps was taken and six days after, began practically their use, under British administration from Cyprus³. In December 1946 the British Government (under the Jewish Agency pressure and also of the fast growing of the number of the internees on the isle) decides to allow the departure from Cyprus and the settlement in Palestine for 50% from „the quote of immigra-▶▶▶

³ British troops in Cyprus were part of M.E.L.F., *Middle East Land Forces*, command structure formed in 1946, which also subordinated the troops from Libya, the Suez Zone, and possibly from Palestine. M.E.L.F acronym is often the addresses of internment camps.

tion", so that 750 persons by month. The number is although inferior to that of the people arrived monthly in Cyprus, so the measure has not as result the depletion of the camps. On August 1947 it was estimated that 16,000 Jews were already interned, 4,000 among them being children. Between August 13th, 1946 and April 28th, 1948 a total of **52,384 Jews** from the boards of 39 ships were exiled on Cyprus isle and 2,200 children were born here; in certain moments 10% from the Cyprus population was represented by the internees. Some of them stayed in camp few months, others for more than one year. Even after the proclamation of the State of Israel the British kept here 8,000 Jews „of military age” to block them to join *The War of 1948* with the Arabians. They were finally liberated on February 10th, 1949, at that date the last camps were closed.

In total were established 12 internment camps, distributed in three localities, as follows;

Karaolos (next to Famagusta): the „Summer Camps” no. 55, 60, 61, 62 and 63 were here, established on August-September 1946, the internees staying in tents. Built next to the beach, surrounded by barbwires, projectors and permanent armed military guard, they were designed to snug 2,000 persons/each⁴.

The following group of seven camps (numbered from 64 to 70), so called „Winter Camps” was between Dekelia and Xylymbou, the precise distribution being unclear, possibly the following one:

Dekelia (North of Larnaca) with five „Winter Camps”, having probably the numbers 64, 65, 66, 67 and 68, built between September 1946 and March 1947. They were without infrastructure, the inter-

nees lodging being in tents of American type. In the camp no. 65 the children were interned.

Xylymbou, where two “Winter Camps” were built (probably no. 69 and 70) in March 1947.

Romanian Jews from Cyprus

From the total of the Jewish mentioned above, about 23,000 (so that 45%!) originate from Romania. Beginning with January 1948 (at the same time with the arrival of the two big ships), the people originating from Romania became absolute majority in camps, being 60%.

- A small part of them passed by this refugee camps from Germany, Austria or Italy, arriving then to the coasts of the Mediterranean Sea. This way the first Romanian Jews arrived in Cyprus on August 18th, 1946, at the same time with *Katriel Yaffe* ship, followed by those from *Bracha Fuld* (October 21st, 1946), *Kneset Yisrael* (November 30th, 1946, with 3,845 Jews, all Romanians) and by other smaller ships.

- A majority of 18,600 Jewish Romanians (next to 1,400 Bulgarians) arrived directly in Cyprus, after a relatively short voyage, on the board of the *Gheula*, *Bonim Ve'Loahamim*, *Medinat Ha'ludim* (with 2644 Jews, all Romanians), *Atmaut* (ex Pan Crescent) and *Kibut Galuot* (ex Pan York), the last two having together 15,557 Romanian Jews.

The mail to the Romanian Jews interned in the camps from Cyprus is rare, being known until nowadays only few, addressed as follows:

- To the Camp 60 Karaolos (between September 1947 and October 1948), bearing the addresses as *Special Camp M.E.L.F. 3 co/60* (September 1947, see Fig. 6),

Camp 60 Cyprus c/o A.I.G.C.I.?, Jerusalem, Palestina (February 1948, transit by Jerusalem!), *Special Camp 60 M.E.L.F. 3* (October 1948, see Fig. 3).

- To the camp 63 Karaolos (April 1948), bearing the address type *Special Camp 63 M.E.L.F. 3, Cyprus*.

- To the camp 69 Dekelia/Xylymbou, (May 1948), see Fig. 4.

- To the camp 70 Dekelia/Xylymbou, (May 1948), see Fig. 5.

Mail in connection with internment camps from Palestine

The concentration camp for illegal immigrants was in function between 1939 and 1948 at **Athlit**, a locality on the coast at 13 km south of Haifa. This one was of 80 wood rectangular huts, each of them smuggling 40 persons. The Jews from the ships which succeeded to arrive in Palestine and to whom the entrance in the country was refused, were brought here, but *Athlit* served also as transit camp, as example, here were interned for many months the survivors of *Patria*, before receiving the residence permit in Palestine (see above) and also this was the transit point for those 750 internees from Cyprus officially accepted for the settlement in Palestine (50% from the immigration quote, see a documented situation at Fig. 5, this one being the unique mail addressed to a Romanian Jew).

⁴ The area is currently under Turkish authority (from 1974).

Dan Simion GRECU, is native of Hunedoara, Romania, and received his education in medicine and history. Working in philately: postal history of Romanian territory. Contact: damiro@yahoo.com

Anuarul filateliștilor

Almanahul philatelica.ro 2010 va insera și anuarul filateliștilor români. Cei interesați pentru a fi prezenți în acest anuar sunt rugați să transmită doamnei Gilda Roșca (gildarosca@

[gmail.com](mailto:gildarosca@)) următoarele date: nume și prenume, data nașterii, contact (adresă de e-mail și/sau număr de telefon), domenii de colecționare, principalele titluri ale exponatelor, inclusiv

lucrări de literatură și site-uri, însoțite de o fotografie color scanată cu cel puțin 300 dpi. Înscrierea în anuar este gratuită. Deviza este: *Dacă nu aparî în Anuar - nu există!*

Dinastii europene (II): Dinastia Hohenzollern-Sigmaringen

Av. Leon IANCOVICI,
Medalia de Aur pentru
Maximafilie FIP - EFIRO 2008

● CAROL I, JASSY 23 OCT 1903

În numărul precedent al revistei noastre, în care am continuat prezentarea rezultatelor studiului întreprins cu privire la subiectul *regele Carol I al României în istoria debutului maximafiliei mondiale*¹⁶, ne exprimam speranța că astfel de piese vor mai exista probabil în lume, relansând invitația de a ne fi cel puțin semnalate¹⁷, cu predilecție cele realizate de înaintașul maximafiliei mondiale, românul Grigore Scărlătescu.

Între timp, o altă piesă de referință pentru tematica *Dinastii europene* am identificat-o recent, cu ocazia Târgului Internațional Filatelice din Brașov, România (noiembrie 2009), preluată în *Colecția av. Leon Iancovici*. Piesa - veritabilă carte maximă realizată în perioada timpurie a secolului al XX-lea - constituie, pe de o parte, prin multiplele valențe, o dovadă elocventă a maturității la care ajunseseră realizatorii de TCV-uri în România, iar pe de altă parte, un argument care nu ar putea fi neglijat în devansarea momentului *nașterii* cărților maxime, ca și a demonstrării caracterului nu tocmai întâmplător al acestui proces, pretabil a fi invocat în tot mai multe din cazurile care se disentanțiază, iată, de teoria *hazardului*.

Ilustrația cărții poștale (Fig. 3) reprezintă la un loc trei personaje aparținând dinastiei de Hohenzollern-Sigmaringen: regele Carol I (în stânga), alături de prințul Ferdinand (în centru) și Carol (în dreapta), care i-au succedat la tronul României. Legenda, titrată în limba română și tipărită cu litere de culoare roșie sub clișeu, îi identifică. Textul este repetat, de astădată în limba franceză, înscris cu cerneală de expeditor. Ținuta vestimentară a altelor este oficială, clișeu i-a surprins aflându-se în picioare, chiar în momentul în care regele, flancat de prințul Ferdinand, primește raportul micului prinț Carol.

Ținuta militară impecabilă a celor trei personaje ne amintește de faptul că fiecare a îmbrățișat, încă de timpuriu, cariera armelor.

Copil fiind, prințul Karl von Hohenzollern-Sigmaringen, cel care mai târziu avea să fie regele Carol I al României, a devenit elev al Școlii de cadeti din Münster de îndată ce a terminat școala elementară, pentru ca mai apoi, la vârsta de 18 ani, în 1857, să fie deja absolvent și al Școlii de Artilerie din Berlin¹⁸. Chiar dacă statura, deloc înaltă, nu îl avantaja în cariera militară, amintirile contemporanilor săi ni-l prezintă drept *soldatul perfect, sănătos, disciplinat*. În calitate de ofițer de artilerie în armata prusacă¹⁹ până în anul 1866, prințul Karl s-a remarcat în bătăliile vremii: este prezent în luptele din Schleswig, la asaltul citadelei Fredericia și al Debbøl, etc. După ce în anul 1866 a acceptat coroana României, Carol I s-a situat ca lider efectiv al armatei române, prezent personal pe câmpul de luptă în calitate de comandant suprem al armatelor române pe teritoriul Bulgariei, în timpul Războiului ruso-turc (1877-1878). Însuși Marele duce Nicolae, comandantul tuturor armelor reunite românești și rusești, i-a încredințat comanda trupelor aliate de la Plevna²⁰, pe care a reușit să o cucerească.

De victoria de la Plevna este legată și legenda Coroanei de Oțel a regilor României, fabricată dintr-o țevă de tun turcesc, capturată în acea bătălie de armata română învingătoare sub comanda lui Carol I^{21, 22}.

Fig. 3

Biografia sa îl descriu pe regele Carol I ca pe o *persoană rece*²³. Caracterizarea i se potrivește de minune, ilustrată cu anecdotică născută în jurul unei întâmplări petrecute în luna mai a anului 1877, în timpul desfășurării Războiului de Independență. Armata română, comandată personal de însuși regele său, instalat pe afetul unui tun de asalt, dădea de la Calafat, de pe malul românesc al fluviului Dunărea, asaltul decisiv asupra redutelor turcești instalate pe malul bulgăresc al fluviului. Se spune că, atunci când unul din proiectilele artileriei turcești a căzut mai aproape de rege, un soldat a sărit să-i scoată fițul pentru a împiedica explozia dar, ajungând prea târziu, inevitabilul s-a produs, iar soldatul a fost sfărțec de schije. Atunci Carol ar fi exclamat: „Asta-i muzica ce-mi place!”²⁴.

Avea 27 de ani când un tânăr ofițer cu vița de Hohenzollern, principele Carol²⁵, se înscrisa ►►►

pe traiectoria celei mai lungi domnii (48 de ani) din istoria statelor românești, punând bazele unei dinastii.

Încununat cu cele mai înalte onoruri militare, elevul de altădată al Școlii de cadeți din Münster a urcat în ierarhia militară²⁶, deținând gradele onorifice de feldmareșal german și mareșal al Imperiului țarist²⁷.

În stânga regelui Carol îl identificăm în cartea poștală ilustrată pe Principele Ferdinand (1865-1927), în personalitatea căruia se întruneau cele mai contradictorii trăsături: rigid, distant și disprețuitor, cu un renume antipatic de ofițer prusac creat de liberalii vremii, pe de o parte; admirabilul, pe care copleșitoarea lui bunătate îl făcea timid și modest ca un licean de altă dată într-un salon, potrivit opiniei memorialistului Mihail Maiorescu, pe de altă parte²⁸.

Provenit dintr-o familie ilustră a unei mari puteri, nepot după frate²⁹ al regelui Carol I (lipsit de moștenitori direcți la tronul României, regele l-a adoptat ca fiu pe principe) Ferdinand era un om timid, căruia nu îi plăceau manifestările solemne și cu oroare față de festivitățile care impuneau un protocol rigid și fastuos³⁰. În momentele de mare tensiune îl podideau lacrimile și nu mai era în stare să poarte o discuție coerentă³¹. *Atunci când a depus jurământul* (notează istoricul Ioan Scurtu, citând mărturiile Reginei Maria și ale Marthei Bibescu), *după prima frază la adresa unchiului dispărut* (Carol I, n.n.) *a început să plângă în hohote și n-a mai putut continua (...). Între timp, Ferdinand și-a revenit și și-a putut duce până la capăt discursul*³².

La vârsta de 49 ani, în 1914, printul cu figura de nobil german și cu aer de *dandy* prela tronul României la moartea lui Carol I și devine, după unii istorici, *cel mai strălucit rege al României, în ciuda faptului că era o persoană timidă și introvertită*³³.

Istoria consenmează că, sub cărmuirea de doar 13 ani (1914-1927) a lui Ferdinand I, s-ar fi înregistrat cea mai înfloritoare perioadă a statului românesc mo-

dern. Supranumit *Întregitorul de țară*, Ferdinand a devenit, după Marea Unire din 1918, *primul rege al tuturor românilor*. Mai mult, dacă la urcarea sa pe tron (1914), România număra 7,7 milioane de locuitori și 137.000 km², țara avea 295.049 km² în 1927, la decesul regelui, datorat unui cancer de colon, precum și 17,1 milioane de locuitori³⁴.

Cu siguranță că merită interes și informația³⁵ potrivit căreia, în anii 1920 *a avut loc și o imigrație în România: aproximativ 20.000 de români, care emigraseră în SUA înainte de Primul Război Mondial, au revenit în Transilvania și Bucovina*.

Dar regele este supranumit în istoria românilor și *Ferdinand cel Loial*³⁶, după ce, prezidând Consiliul de Coroană al României, a luat hotărârea - la 14 august 1916 - ca țara sa adoptivă, România, să intre în război de partea Antantei împotriva Germaniei, țara sa natală³⁷ care conducea Puterile Centrale în conflagrația mondială, gest care a fost reprob de familia sa din Germania, soldat cu renegarea de către aceasta.

Titlul de *mareșal al României* i-a încununat cariera militară.

În sfârșit, cel de-al treilea personaj înfățișat de cartea poștală ilustrată este *Prințul Carol, cel dintâi fiu al dinastiei născut român, vorbind întâi românește și botezat ortodox*³⁸, regele Carol al II-lea de mai târziu. În raport cu datarea ștampilei poștale de plecare cu care a fost obliterată trimiterea la 23 octombrie 1903 - dată stabilită

pe baza unui studiu complex și comparativ al acestui tip de ștampile poștale⁴⁰, micul print, sau *Cărluță* pe numele de alint atribuit de familie, împlinise de curând (n. 3 octombrie 1893 la Sinaia, România, m. 1953, Portugalia) vârsta de zece ani. Potrivit memorialistului Mihail Maiorescu, *în copilărie, chipul lui de elev în școala militară de la Iași era înfinit mai popular decât acela al regelui Carol I*. Iar președintele Ligii Culturale, Petre Grădișteanu, citat de același memorialist, își exprima năzuința, în aula Universității din Iași, conform căreia *Carol al II-lea trebuia să fie, în gândul tuturor, cel dintâi împărat al tuturor românilor, împărat al Daciei*.

Dacă tatăl său, regele Ferdinand I, era supranumit și *regele dandy*, Carol al II-lea a ajuns, în zbuciumata-i viață la care ne vom referi într-un număr viitor, *regele playboy*³⁹...

Cartea poștală ilustrată, tipărită la Dresda, de ale cărei personaje ne-am ocupat mai sus, a fost expediată de *Delladecium* din Iași și era adresată domnișoarei D. De Suyrot din Nantes, Place Louis XVI no. 15, Loire Inferieure, France.

Francatura aplicată pe fața ilustrată a cărții poștale, în colțul din dreapta sus, este constituită din valoarea de 10 bani, culoarea rozanilină, din emisiunea SPIC DE GRĂU/1901 (Mi #134).

Obliterarea a fost realizată la 23 octombrie 1903 cu ștampila tip DAGUIN aplicată la Iași pe ambele fețe ale cărții ►►►

poștale (vezi Fig. 3 back). Ștampila a fost aplicată cu mașina DAGUIN⁴⁰ și reprezintă epoca târzie de utilizare a acestui tip.

Toate **cele trei concordante ale unei ilustrate maxime** sunt întrunite. Primele două (de imagine și de timp) sunt evidente: atât ilustrația cât și marca poștală îl înfățișează pe întemeietorul dinastiei din România, Carol I, iar marca poștală folosită se afla în perioada de utilizare (de la 1901 până la 1903). Cât privește *concordanța de loc*, și aceasta este cât se poate de potrivită. *Pe de o parte*, cele trei personaje sunt componente ale dinastiei care a domnit - la data realizării ilustratei maxime - pe teritoriul României, din care face parte și localitatea Iași. *Pe de altă*

parte, la data de 22 octombrie 1897 a avut loc, în prezența regelui Carol I și a reginei Elisabeta, inaugurarea clădirii Universității din Iași, instituție fondată la 26 octombrie 1860, clădirea actuală fiind construită între anii 1893 și 1897 după planurile arhitectului Louis Blanc. Suplimentar, precum și pentru canteriera coincidențelor, *în al treilea rând*, la data realizării maximei prințul Carol era elev la școala militară din Iași. Și în sfârșit, *în al patrulea rând*, Iașul a găzduit, din decembrie 1916, conducerea administrativă a țării, refugiată temporar de la București din cauza ofensivei militare a armatelor din Bulgaria și Transilvania. Prezența regelui Ferdinand, a guvernului și parlamentului României a trans-

format Iașul în capitala *de facto* a României. În biroul regelui Ferdinand I - actualul birou al primarului⁴¹ - au fost luate cele mai importante decizii ale timpului și a fost concepută Marea Unire de la 1 decembrie 1918.

(va urma)

Leon IANCOVICI, născut la 16 ianuarie 1949 în Craiova, licențiat al Facultății de Drept Universitatea București (1972), secția științe juridice, specializat în drept comercial internațional, drept maritim și fluvial internațional, creator în România al dreptului asigurărilor comerciale. Preocupări filatelice: activitate filatelică recunoscută documentar (1961), studii și cercetări în maximafilie.

Contact: iancovicileon@yahoo.com

Note și bibliografie selectivă/Notes and selective bibliography

¹⁶ philatelica.ro, anul I, nr. 5 - decembrie 2009, pp. 38-43

¹⁷ adrese e-mail de contact: iancovicileon@yahoo.com și/sau antona-scarlatescu@yahoo.com

¹⁸ Cf. *Carol I al României*, în Wikipedia, http://ro.wikipedia.org/wiki/Carol_I_al_Rom%C3%A2niei, accesat la 21 februarie 2010

¹⁹ Ionuț Dulamita, Cristian Băndea, *Momentele monarhiei: cea mai lungă domnie din România (3 martie 2008)*, în http://www.cotidianul.ro/momentele_monarhiei, accesat la 14 februarie 2010

²⁰ Cotidianul.ro, în http://www.cotidianul.ro/momentele_monarhiei, accesat la 17 februarie 2010

²¹ Coroana de Oțel a fost, ulterior, purtată de Ferdinand I, cu prilejul încoronării sale la Alba Iulia, în anul 1922. În prezent, Coroana de Oțel se găsește la Muzeul Național de Istorie a României din București, dar este lipsită de o protecție specială, nefiind confecționată din metal prețios(!!!) / The Steel Crown was ulterior wear by Ferdinand I at his coronation in Alba Iulia, in 1922. Nowadays the Steel Crown is at the Romanian National Museum of History from Bucharest, without special protection, not being made of rare metal(!!!)

²² A se vedea și George Coșbuc, vol. „Coroana de Oțel”, citat de WAPEDIA, http://wapedia.mobi/ro/Carol_I_al_Rom%C3%A2niei, accesat la 23 februarie 2010

²³ vezi, spre exemplu, *Carol I al Ro-*

mâniei, în Wikipedia, http://ro.wikipedia.org/wiki/Carol_I_al_Rom%C3%A2niei, accesat la 21 februarie 2010

²⁴ Cf. *Carol I al României*, în WAPEDIA, http://wapedia.mobi/ro/Carol_I_al_Rom%C3%A2niei, accesat la 23 februarie 2010

²⁵ Ionuț Dulamita ș.a., op.cit.

²⁶ Cf. *Lista mareșalilor României*, în Wikipedia, enciclopedia liberă, http://ro.wikipedia.org/wiki/Lista_mare%C5%9Falilor_Rom%C3%A2niei, accesat la 14 februarie 2010

²⁷ În legătură cu prezența regelui Carol I în încrâncenările militare ale vremii, a se vedea, spre exemplu, și: Referring to the presence of King Carol I to the military struggles of that times, see also, for example: Edda Binder-Iyima, *Die Institutionalisierung der rumänischen Monarchie unter Carol I, 1866-1881*, R. Oldenbourg, München, 2003; Mite Kremnitz, *Regele Carol al României. O bibliografie*, Iași, 1995; Boris Crăciun, *Regii și Reginele României*, Editura Porțile Orientului, Iași; Sorin Liviu Damean, *Carol I al României, 1866-1881*, Editura Paideia, București, 2000 ș.a.

²⁸ Cf. Mihail Manoilescu, *Memorii*, vol.I, Ediția Valeriu Duiu, București, Editura Enciclopedică, 1993, p. 96

²⁹ Prințul Leopold de Hohenzollern-Sigmaringen, tatăl lui Ferdinand, a fost primul fiu al prințului Karl Anton de Hohenzollern-Sigmaringen, iar fratele său mai mic a devenit regele Carol I. Cf. Leopold de Hohenzollern-Sigmaringen, [\[pedia.org/wiki/Leopold\]\(http://ro.wikipedia.org/wiki/Leopold\), accesat la 22 februarie 2010](http://ro.wiki-</p>
</div>
<div data-bbox=)

The Prince Leopold de Hohenzollern - Sigmaringen, Ferdinand's father, was the first son of the prince Karl Anton de Hohenzollern-Sigmaringen, and his smaller brother became the king Carol I. Cf. Leopold de Hohenzollern-Sigmaringen, <http://ro.wikipedia.org/wiki/Leopold>

³⁰ Ioan Scurtu, *Regele Ferdinand*, București, Editura Garamond, 1995, pp. 125-126, 133, 138

³¹ Cf. http://ebooks.unibuc.ro/istorie/istorie_1918/14-3.htm

³² Ioan Scurtu, op.cit.

³³ *Regele Ferdinand I - Întregitorul de țară*. Publicat la 17 decembrie 2009, http://www.bzi.ro/regele_ferdinand_i_intregitorul_de_tar%C3%A2-151151, accesat la 24 februarie 2010

³⁴ www.7est.ro/stiri/reportaj/ accesat la 21 februarie 2010

³⁵ Keith Hitchens, *Romania, 1866-1947*, Editura Humanitas, București, 1996

³⁶ *Regele Ferdinand I*, în http://familiaregal.ro/ro/istorie/regele_ferdinand, accesat la 1 martie 2010

³⁷ *Ferdinand I - Regele Marii Uniri*, în Jurnalul național, 19 iulie 2007

³⁸ Mihail Manoilescu, op.cit., p.cit.

³⁹ Ioan Scurtu, op.cit.

⁴⁰ Dan N. Dobrescu, *Obliterări DAGUIN în România/Cachets DAGUIN en Roumanie (1890-1909)*, AXA, 2007

⁴¹ Ionel Iloae, *Marea Unire, gândită în Copou*, în „7 Est”, 28 noiembrie 2009.

European dynasties (II): Hohenzollern-Sigmaringen dynasty

*Barrister Leon IANCOVICI,
Gold medal at Maximaphily
FIP - EFIRO 2008*

● CAROL I, JASSY 23 OCT 1903

In the previous number of our magazine where we continued to present the results of the study having as subject *King Carol I of Romania in the history of the beginning of the world maximaphily*¹⁶ we expressed the hope that such items would probably exist in the world, inviting again to point out¹⁷ especially those made by the Romanian Grigore Scărlătescu, the forerunner of the world maximaphily.

In the meantime, another item of reference for the theme *European dynasties* which I've recently identified, on the occasion of the International Philatelic Fair from Braşov, Romania (November 2009), entered in the collection of *Barrister Leon Iancovici*. The item - a genuine maximum card realized in the early period of the 20th century - is, *on one hand*, an eloquent proof of the maturity gained by the TCV implementers in Romania and, *on the other hand*, it is an argument which could not be overlooked for the moment *before the apparition* of the maximum cards and for demonstrating the character, which is not stochastic of this process, suitable to be invoked, in more and more cases, which are far away from the theory of *hazard*.

The illustration of the postcard (Fig. 3) represents three personages, all together, belonging to the Hohenzollern-Sigmaringen dynasty: the King Carol I (*on the left side*), next to the princes Ferdinand (*in the middle*) and Carol (*on the right side*), who succeeded to the throne of Romania. The legend written in Romanian and printed with red letters identify them. The text is repeated, this time in French, written in ink by the sender. The vestment of their royal highnesses was the official one, the photo shows them standing, just in the moment when the king, flanked by the Prince Fer-

dinand, receives the salute from the little prince Carol.

The impeccable vestment of all three personages reminds us that each of them embraced from early days the army career.

As a child, the Prince Karl von Hohenzollern-Sigmaringen, who later will be the king Carol I of Romania, entered the Cadets School in Münster as soon as he finished the elementary school, and afterwards, at 18 years old, in 1857, he graduated from the Artillery School of Berlin¹⁸. Even if his stature, rather a short one, was not an advantage in his military career, the memories of his contemporary people reported to be *the perfect soldier, healthy, disciplined*. As artillery officer in the Prussian army¹⁹, up to 1866, the prince Karl came to the fore in the battles of that time; he took part in the Schleswig battles, at the assault of the Fredericia citadel and Debbøl, etc. After accepting in 1866 the crown of Romania, Carol I became effectively the chief of the Romanian army, being on the battlefield himself, as supreme commander - in - chief of the Romanian armies on the Bulgarian territories during the Russo-Turkish war (1877-1878). The Grand Duke Nikolai, the commandant of the Romanian and Turkish joint armies, entrusted him to command the allied troops at Plevna²⁰, which he succeeded to conquer.

The victory of Plevna is related to the legend of the Steel Crown of the Romanian kings, which is made from a Turkish canon captured in that struggle by the victorious Romanian army under the command of Carol I^{21,22}.

The writers of his biography describe King Carol I as a cold person²³. This characterization is in perfect accordance with the anecdote issued around an event happened in May 1877, during the Independence War. The Romanian army commanded by the king himself, who set up on a limber of can-

non, at Calafat, on the Romanian bank of the Danube River decisively assaulted the Turkish redoubts from the Bulgarian bank of the river. The story says that at the moment when *one of the Turkish artillery projectiles fell close to the king, a soldier jumped to take out the wick in order to avoid the explosion, but, arriving too late, the inevitable happened and the soldier was mangled by splinter. Then Carol I would exclaim „This is the music I like!”*²⁴.

He was 27 when a young officer from Hohenzollern family, the Prince Carol²⁵ inscribed himself on the trajectory of the longest reign (48 years) from the history of the Romanian states, founding the dynasty.

Being decorated with the highest military honors, the student of the old times of the Cadets School of Münster got up in the military hierarchy²⁶, bearing honorary military degrees of German Field Marshal and Marshal of the Tsarist Empire²⁷.

On the left side of King Carol we identify in the picture postcard Prince Ferdinand (1865-1927), his personality joining the most contradictory features; he was rigid, distant and disdainful with an abominable renown of Prussian officer, created by the liberals of that time, *on one hand*; admirable, whose overwhelming kindness made him diffident and modest as a student of old times in a saloon, according to the opinion of the memoirist Mihail Manoilescu, *on the other hand*²⁸.

Originating from an illustrious family of a great power, nephew on the brother's line²⁹ of the king Carol I - without surviving issue to the throne of Romania, the king adopted the prince - Ferdinand was a shy man who did not like the solemn events having repulsion for the festivities asking a rigid and glitter protocol³⁰. In the moments of high tensions he was ready to cry and unable to discuss ►►►

coherently³¹. *When he made the oath* - the historian Ioan Scurtu noticed, citing the testimonials of Queen Mary and of Martha Bibescu - *after the first phrase regarding his late uncle (Carol I, our note) he burst into a passion of tears (...)* *Then he recovered himself and finished the speech*³².

At the age of 49, in 1914, the prince with the features of German noble and attitude of dandy took over the throne of Romania after the death of Carol I, and became, as some historians said, *the brightest king of Romania, despite of the fact that he was a shy and introverted person*³³.

The history consigns that under the reign of only 13 years (1914-1927) of Ferdinand I would have registered the most prosperous period of the Romanian modern state. Surnamed *The man who unified the country* Ferdinand became, after the Great Union of 1918, *the first king of all Romanians*. Even more, if at his taking over the throne (1914) Romania counted 7.7 million of people and 137,000 km², the country had 295,049 km² in 1927, at the king's death caused by colon cancer, and 17.1 million people³⁴.

Certainly it is worth to pay attention to the information³⁵ according to which, in the 20's an immigration also took place in Romania: *about 20,000 Romanians who have emigrated in USA before the First World War came back in Transylvania and Bukovina*.

But the king is also known in the Romanians history with the nickname *Ferdinand The Loyal*³⁶, because after he presided the Crown Council of Romania he decided - on August 14th, 1916 - his adoptive country to go to war on the side of Entente Powers, against Germany, his native land³⁷ who led the Central Powers in the world conflagration; the gesture was disapproved by his family from Germany, and paid by him with the erasure of his name from the family register.

The title of *Marshal of Romania* wreathed his military career.

Finally, the third personage shown by the picture postcard is the *Prince Carol, the Romanian first-born son into the royal family, speaking first of all Romanian and baptized in the Orthodoxy rite*³⁸, the future king Carol II. Taking into consideration the departure date of the postmark used for cancelling the dispatch, which is October 23rd, 1903 - date established after an advance and comparative study of this postmark type⁴⁰ - the little prince, or *Cărluță* on his pet name given by the family, newly celebrated (b. October 3rd, 1893 at Sinaia, Romania, d. 1953, Portugal) his 10th birthday. Following the memoirist Mihail Manoilescu, in the childhood, his portrait as student at the military school from Iași was a hundred times more popular than that of the king Carol I. The president of the Cultural League, Petre Grăditeanu, cited by the same memoirist, expressed the hope, in the lecture hall from the University of Iași, which *Carol II should have been, so everybody thought, the first emperor of all the Romanians, emperor of Dacia*.

If his father, the king Ferdinand was surnamed the *dandy king*, Carol II became, in his restless life which will be the subject of the next issue, *the playboy king*...³⁹.

The picture postcard, printed at Dresda - about its personages mentioned above - was sent by *Delladecium* from Iași and was addressed to Mrs. D. de Suyot from Nantes, Place Louis XVI no. 15, Loire Inferieure, France.

The franking applied on the face of the postcard, in the upper right corner, is of the value of 10 bani, pink - aniline color, of „Wheat Ear” issue/1901(Mi #134).

The cancellation was made on October 23rd, 1903 by a postmark of DAGUIN type, applied at Iași on both sides of the postcard (see Fig. 3 back). The cancellation was applied by DAGUIN machine⁴⁰ and represents the late epoch for the use of this type.

All three concordances of the maximum card are met. The first

two (image and time) are obvious: both illustration and stamp show the founder of the dynasty in Romania, Carol I, and the applied postage stamp is in use (since 1901 to 1903). Regarding the *place concordance* this one is very appropriate too. *On one hand*, the three personages are members of the dynasty reigning - at that date when the maximum card was realized - on the Romania's territory and Iași belongs to. *On the other hand*, on October 22nd, 1897, the inauguration of the University Iași took place in the presence of the King Carol and Queen Elisabeth, institution founded on October 26th, 1860, the actual building being built between 1893 and 1897 on a design of the architect Louis Blanc. Supplementary and for fun, referring to coincidences, *on the third line*, at the date when the maximum card was realized the prince Carol was student at the military school of Iași. And finally, *on the fourth line*, Iași played host, since December 1916, to the administrative board of the country, temporary refugee from Bucharest because of the military offensive of the army from Bulgaria and Transylvania. The presence of the king Ferdinand, of the government and of the parliament of Romania transformed Iași in the *de facto* capital city of Romania. In the bureau of Ferdinand - the actual mayor's bureau⁴¹ - the most important decisions of that time were taken and the Great Union of December 1st, 1918 has been decided.

(to be continued)

Leon IANCOVICI, born on January 16th, 1949, in Craiova, licentiate of Faculty of Law - University of Bucharest (1972), Juridical Section, specialist in international commercial laws, international maritime and fluvial laws, the author in Romania of the laws of the commercial insurance. Philatelic studies: recognized documentary philatelic activity (1961), studies and research in maximaphily.
Contact: iancovicileon@yahoo.com

EMISIUNILE ANULUI 2010

Grupaj: dr. Ioan DANILIUC

1857 FARURI DIN ROMÂNIA

LIGHTHOUSES FROM ROMANIA

- **0,60 Lei** - Farul Genovez din Constanța
- **0,80 Lei** - Farul Vechi din Sulina
- **1,20 Lei** - Farul din Mangalia
- **1,60 Lei** - Farul de aterizare din Tuzla
- **8,10 Lei** - Farul Alb din Portul Constanța-Nord

Data punerii în circulație: 05.03.2010.

Dimensiuni: mărcile poștale 27x48 mm; minicolile 93x162 mm.

Machetator: Mihai VĂMAȘESCU.

Prezentare: minicoli cu opt mărci poștale identice și o vinietă plasată în colțul stâng sus (poz. 11). Vinietele sunt diferite pentru fiecare din cele cinci mărci poștale ale emisiunii.

Tipărit offset, la patru culori, pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Un set de două FDC-uri, din care un plic echipat cu valorile de 0,60 și 8,10 lei, iar al doilea - cu celelalte trei valori ale seriei; numerotate și obliterate cu ștampila P.Z. Tiraj total de 390 seturi.

Tiraje (Run printing)

Valoarea	ROMÂNIA	ROMÂNIA	Total
0,60 L	100.000	16.200	116.200
0,80 L	80.000	16.200	96.200
1,20 L	100.000	16.200	116.200
1,60 L	3.200	16.200	19.400
8,10 L	3.200	16.200	19.400

- **RON 0.60** - The Genovese Lighthouse from Constanța
- **RON 0.80** - The Old Lighthouse from Sulina
- **RON 1.20** - The Lighthouse from Mangalia
- **RON 1.60** - The Landing Lighthouse from Tuzla
- **RON 8.10** - The White Lighthouse from Constanța-North Harbour

Date of issue: 05.03.2010.

Size: stamp 27x48 mm; minisheet 93x162 mm.

Designer: Mihai VĂMAȘESCU.

Page composition: in minisheet of eight stamps+one label with different image for each value.

Printing system: offset, in four colours, on chromo paper (UK origin).

Two FDC's: 390 sets out of which, one envelope equipped with the postage stamps with the face values of RON 0.60 and 8.10, and other envelope equipped with the postage stamps with the face values of RON 0.80, 1.20 and 1.60, numbered and cancelled with the *first day* postmark of the issue.

CLICK HERE
www.romfilatelia.ro

to receive all informations concerning Romfilatelia items

1858 PAȘTI 2010 EASTER 2010

Data punerii în circulație: 12.03.2010.
Dimensiuni: mărcile poștale 36x27 mm;
blocul 85x100 mm.

Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU.

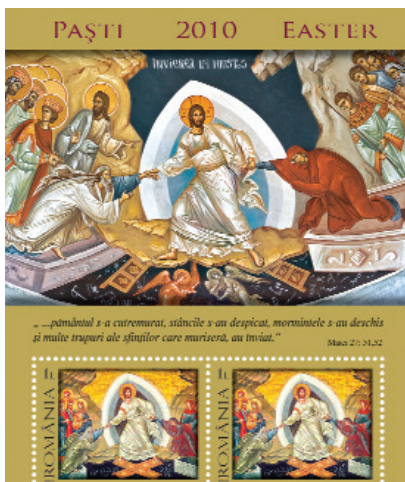
Prezentare: coli cu 40 de mărci poștale;
minicoli cu 8 mărci poștale identice
și o vinieta plasată central - poz. 22
(un număr de 600 de minicoli au
vinieta imprimată în timbru sec);
bloc cu două mărci poștale identice,
plasate în partea inferioară a unei
manșete ilustrate grafic cu imaginea
extinsă a mărcii (ambele mărci poștale
au marginea inferioară nedantelată).

Tipărit offset, la cinci culori, pe hârtie
cromo-gumată (Anglia).

Un FDC, echipat cu marca poștală, numerotat
și obliterat cu ștampilă P.Z.

Tiraj total de 960 exemplare, din care 600 au
aplicată, suplimentar, ștampilă P.Z. cu folio aur.
O carte maximă echipată și obliterată în mod
asemănător, în tiraj de 360 de bucăți.

Mapă filatelică, în tiraj de 600 de exemplare,
dotată cu o minicoală având vinieta imprimată
în timbru sec, un bloc și un FDC cu ștampilă su-
plimentară P.Z. în folio aur.

Tiraje (Run printing)

Valoarea			Total
1,00 L	1.600.000	50.200*	1.650.200
bloc		600	600

* din acest tiraj un număr de 4.800 de mărci poștale sunt cuprinse în 600 minicoli cu vinieta imprimată în timbru sec, iar 1.200 de mărci poștale aparțin celor 600 de blocuri și au marginea inferioară nedantelată.

Date of issue: 12. 03. 2010.

Size: stamp 36x27 mm; block 85x100 mm.

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU.

Page composition: in sheet of 40 pieces, minisheet of eight stamps + one label and block of two pieces with illustrated attachment.

Printing system: offset, in five colours, on chromo paper (UK origin).
One FDC - 960 pieces; 360 envelopes equipped with the postage stamp of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark, and 600 envelopes equipped with the postage stamp of the issue, numbered and cancelled with the first day postmark, having in addition imprinted in gold foiling the *first day* postmark.

Maximum card - 360 pieces equipped with the postage stamp, cancelled with the *first day* postmark.

Philatelic folder - produced into a limited run printing of 600 copies, equipped with the first day cover of the issue, having in addition imprinted in gold foiling the *first day* postmark of the issue, minisheet of eight postage stamps+one label with embossing press and the block of two stamps with illustrated attachment.

ICAO - 65 YEARS

Data punerii în circulație: 29.03.2010.

Dimensiuni: mărcile 42x26 mm.; blocul 116x155 mm; minicolile 106x146 mm.

Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU.

Prezentare: minicoli cu opt mărci poștale identice și două viniete plasate în colțurile 1 și 4 (poz. 11 și 52); bloc cu două mărci poștale identice dispuse pe verticală, separate prin perfor închis în cadrul manșetei ilustrate.

Tipărit offset, la cinci culori, pe hârtie cromogumată (Anglia). Un FDC echipat cu marca poștală, numerotată și obliterat cu ștampila P.Z.

Tiraj: 675 exemplare.

Date of issue: 29.03.2010.

Size: stamp 42x26 mm; block 116x155 mm; minisheet 106x146 mm.

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU.

Page composition: in minisheet of eight postage stamps+two labels and block of two pieces with illustrated attachment.

Printing system: offset, in five colours, on chromo paper (UK origin).

One FDC - 675 pieces equipped with the postage stamp of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark of issue.

Tiraje (Run printing)

Valoarea			Total
8,10 L	2.000	35.850*	37.850
bloc		10.300	10.300

* un număr de 20.600 de mărci poștale din acest tiraj sunt cuprinse în cele 10.300 de blocuri.

ALEGE NUMELE MASCOTEI!

Dragii mei prieteni, cum doriți să-l cheme pe ghidul responsabil cu tărmurile universului filatelic?

Dacă aveți între 3 și 15 ani, trimiteți-ne o scrisoare prin care ne ajutați să aflăm numele mascotei, care va deveni un prieten de nădejde al vostru.

Așteptăm mesajele voastre cu titlul „Alege numele Mascotei!” până la data de 15 mai 2010, pe adresa Romfilatelia, Str. Fabrica de Chibrituri, nr. 28, sector 5, București, 050183 sau pe adresa de e-mail: adrian.lazar@romfilatelia.ro, iar noi vă vom răsplăti cu premii surpriză.

1860 JANDARMERIA ROMÂNĂ - 160 DE ANI ROMANIAN GENDARMERIE - 160 YEARS

Data punerii în circulație: 07.04.2010.
Dimensiuni: mărcile poștale 48x33 mm; blocul 150x130 mm; minicoliile 158x130 mm.

Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU.

Prezentare: minicoli cu opt mărci identice și o viniță, în două variante, plasată central (poz. 22); bloc cu două mărci identice dispuse pe orizontală, separate prin perforație în cadrul manșetei ilustrate. Tipărit offset, la cinci culori pe hârtie cromogumată (Anglia).

Un FDC echipat cu marca poștală, numerotat și obliterat cu ștampila P.Z. Tiraj 615 bucăți.

Date of issue: 07.04.2010.

Size: stamp 48x33 mm; block 150x130 mm; small sheet 158x130 mm.

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU.

Page composition: in small sheet of eight stamps + one label (in two variants) and block of two pieces with illustrated attachment.

Printing system: offset, in five colours, on chromo paper (UK origin). One FDC - 615 pieces, equipped with the postage stamp of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Tiraje (Run printing)

Valoarea	160 LEX ET ORDO	36.640*	38.240
9,10 L	1.600	36.640*	38.240
bloc	8.200	8.200	

* un număr de 16.400 de mărci poștale din acest tiraj sunt cuprinse în cele 8.200 de blocuri.

125 de ani de la nașterea scriitorului C. I. Gane

Scriitorul Constantin I. Gane (27 martie 1885-12 aprilie 1962) a efectuat studiile primare și secundare în orașul natal Botoșani, iar cele superioare în Germania, unde obține titlul de Doctor în Drept (1910). A primit *Premiul Gheorghe Asachi* al Academiei Române (1933) pentru *Amintirile unui fost holerici*. Și-a adus o contribuție foarte importantă la conturarea imaginii vieții cotidiene în Principatele Române și în domeniul genealogiei. Portretist și publicist iscusit, a condus revista *Sânzana* din București. Condamnat de regimul comunist, a înfruntat cu mare curaj teroarea la care a fost supus, fără a ceda din convingerile sale politice. A fost asasinat în închisoarea Aiud la vârsta de 77 de ani. O ștampilă ocazională datată 27.03.2010, 710247 BOTOȘANI 1, consemnează acest eveniment. (Coriolan Chiricheș)

Expertiza filatelică în SUA

Ing. Mircea PĂTRĂȘCOIU

Expertiza filatelică este activitatea de cercetare a unei piese filatelice de către o persoană competentă într-un anumit domeniu, aceasta căpătând calitatea de expert. Este de remarcat că în SUA activitatea de expertizare nu este considerată un monopol, ci se datorează muncii în colectiv a mai multor experți, uniți într-o asociație proprie.

Americanii spun, printr-o exprimare adecvată, că *există multe buruieni pe gazonul filateliei*. Voi reda pe scurt modul de expertizare a diverselor piese filatelice în țara în care filatelia reprezintă un *hobby* de studiere, în principal, a mărcilor poștale.

American Philatelic Expertizing Service - APEX reprezintă serviciul de expertiză filatelică, activitate care se efectuează împreună cu *American Philatelic Society* - APS (*Societatea Filatelică Americană*) și cu *American Stamp Dealers Association* - ASDA (*Asociația Americană a Comercianților de mărci poștale*), aceasta creând cea mai mare bază de expertiză filatelică.

Mai mult de 130 de persoane - colecționari iscușiți, scriitori, expozanți de renume, de asemenea comercianți din SUA și din alte țări - formează Comitetul, căruia îi sunt trimise lunar, în medie, 615 de piese filatelice în vederea expertizării.

De la înființarea în urmă cu 38

de ani a acestui serviciu - APEX - au fost examinate 181.000 de piese. Este de remarcat faptul că membrii Comitetului sunt răspândiți pe întreg teritoriul SUA. Piesele sunt trimise prin poștă tuturor membrilor Comitetului.

De obicei, o piesă filatelică va trebui să fie evaluată de către 2-3 experți, care oferă opinia lor în mai multe ramuri, în funcție de calitatea acestora.

Odată ce o piesă este primită de APEX în colegiul său din statul Pennsylvania, ea este înregistrată și fotografiată de către d-na Kristal Harter, coordonatoarea expertizelor. Apoi, aceasta pregătește piesa filatelică respectivă împreună cu piesele similare, pentru a le trimite prin poștă către membrii Comitetului, specializați în acest domeniu. Trimiterile prin poștă se fac într-un interval de 12-16 zile. Materialele sunt examinate de urgență și trimise înapoi în timp util, pentru a se putea face o nouă trimitere poștală.

CertIFICATELE de expertizare pot fi obținute în timp relativ scurt, dacă nu sunt întârzieri de la vreau din membrii Comitetului. Proprietarul piesei filatelice ar trebui să aștepte astfel circa 90 de zile pentru a primi certificatul.

Certificarea APEX este un serviciu al APS din anul 1903, beneficiarii acestui serviciu fiind membri ai APS sau ASDA. Numai membrii pot contacta Comitetul pentru expertizare.

Fiecare piesă filatelică are la bază cotele la zi din catalogul Scott.

Alte cataloage (*Minkus, Stanley Gibbons, Michel, Yvert, etc.*) fac posibilă identificarea pieselor în vederea obținerii certificării.

Onorariul pentru expertizare pornește de la 20,00 US \$ dacă fiecare piesă din catalogul Scott valorează până la 1.000,00 US \$, adăugându-se 2% peste acest nivel al cotei. Fiecare piesă din listă este supusă unui onorariu minim de 20,00 US \$.

APEX a emis un număr de 13 reguli și reglementări, din care se disting următoarele:

- Fiecare timbru poștal sau plic care este supus pentru examinare, trebuie montat sau fixat în forme separate și transmis direct la APEX.

- Așezarea în perechi, blocuri, ori a mai multor mărci poștale trebuie să fie ordonată într-o singură trimitere.

- Fiecare trimitere trebuie să fie proprietate individuală pentru a putea fi supusă expertizării.

- Certificatul de expertizare reprezintă o opinie.

- Hotărârile sunt comunicate de către APEX, acestea reprezentând garanții și nu numai opinii.

- Certificatele de expertizare rămân proprietatea APEX.

Modul de organizare a activității de expertizare a pieselor filatelice va rămâne un model de urmat de către orice asociație sau federație filatelică de oriunde.

Demn de remarcat este faptul că expertizarea trebuie făcută de un grup de persoane specializate pe domeniile filateliei și nu de o singură persoană.

Expoziția Istoria la feminin

O expoziție cu acest titlu a fost vernisată joi 18 martie 2010 în holul Muzeului Național de Istorie a României. Expoziția propune o imagine asupra feminității și rolului femeii în istorie, pe teritoriul țării noastre. În relatarea poveștii despre eternul feminin s-a apelat la documente arheologice, la artă, religie, științe sociale și istorie, dar și la documente filatelice. Ne-a atras atenția una dintre vitrine,

care ilustra un episod tragic al existenței femeilor din România. Este vorba despre suferințele îndurate de deținutele din închisorile comuniste. În vitrină erau expuse obiecte confecționate de Maria Cunescu în închisoarea de femei de la Mislea, fotografiile unor deținute, cărți și... câteva piese filatelice. Erau corespondențe ale unor femei din închisorile comuniste. Una din cărțile

poștale expuse a fost expediată de o deținută de naționalitate germană internată în 1945 în Centrul de Internare de la Târgu Jiu. Altă corespondență era adresată unei unguroaice deținută la Mislea, iar două cărți poștale expediate de o româncă atestau trecerea acesteia prin închisorile de la Văcărești și din Călărași. Indiferent de originea socială sau de cea națională, femeile din România au îndurat aceleași chinuri în timpul regimului comunist. (Ik)

Să învățăm filatelie

Întreguri poștale cu imprimare adițională

Florin PATAPIE-RAICU

În numărul anterior al revistei noastre a fost publicat un articol^[1] referitor la subiectul din titlul de mai sus. Deoarece de mai mulți ani îmi permit să folosesc adjectivul *repicat* - un termen mai sintetic, dacă vreți un neologism pe care l-am adaptat din limba franceză, îl voi folosi în continuare în locul sintagmei *cu imprimare adițională*.

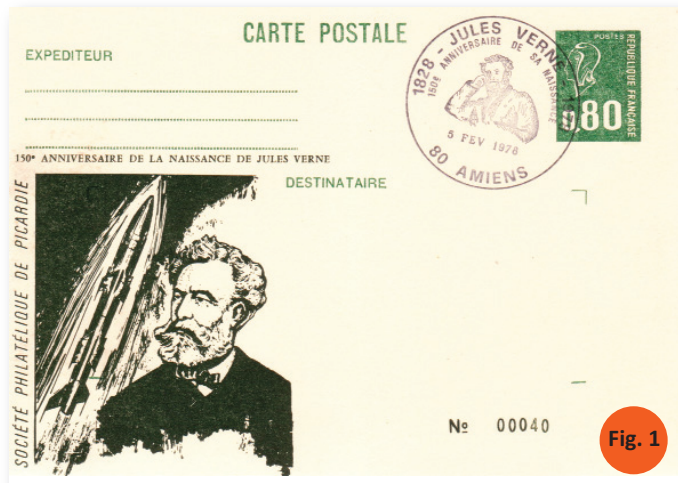
Proaspătul număr 9/2009 al revistei *Filatelie* (apărut abia în februarie 2010(!)) cu o întârziere de jumătate de an, nemaîntâlnită până acum) include un articol^[2] în care semnatarul rândurilor face dovada, cel puțin, că nu are cunoștințe filatelice în domeniu atunci când prezintă trei plicuri întreguri poștale dedicate expoziției filatelice *Napoléon al III-lea și Principatele române* (1), organizată în ziua de 8 septembrie 2009 la Ambasada României din Paris. Deoarece într-un număr anterior^[3] era prezentat în același mod eronat un anume tip de plic întreg poștal, proaspăta recidivă... întârziată la tipar m-a determinat să reacționez în spiritul corectitudinii și adevărului prin scrierea acestor rânduri. În ambele articole^{[2],[3]} sunt prezentate și co-

mentate plicuri întreguri poștale descrise ca fiind **dedicate**, cu alte cuvinte (cel puțin în viziunea autorilor), plicuri care ar fi fost emise **în mod special** de către LA POSTE - Poșta franceză pentru comemorarea unor evenimente din istoria României cu o anume rezonanță în istoria Franței, și ne referim aici la cele două evenimente descrise în ordinea apariției cronologice a celor două numere citate din revista federației: Centenarul zborului lui Traian Vuia la Montesson din 18 martie 1906 și, respectiv, mai sus amintita expoziție filatelice, *Napoléon al III-lea și Principatele române*.

Un fapt bine cunoscut de către lumea filatelice este acela că administrațiile poștale din Vest au rămas repetente multă vreme la capitolul întreguri poștale. După cel de-al Doilea Război Mondial, în timp ce în Estul Europei, mai ales în URSS și în România, politica de emiteri în tiraje de masă a întregurilor poștale **cu ilustrații dedicate unor evenimente** devenise un fapt obișnuit și, drept rezultat, întregurile poștale erau vizibile și ușor accesibile nu numai la oficiile poștale, ci și la orice chioșc de ziare sau debit de tutun (ceea ce a con-

duc, în timp, la acumularea unei largi diversități catalogabile de întreguri poștale tematice valoroase, de multe ori adevărate opere artistice miniaturale, omniprezente în exponatele filatelice de profil), administrațiile poștale din lumea *Vestului* au rămas mult timp (până spre începutul secolului XXI) încremenite în vechiul proiect al întregurilor poștale (cărți poștale sau plicuri) neilustrate, având doar timbrul fix tipărit în dreapta-sus și liniatura pentru adresa destinatarului în dreapta-jos, respectiv cea pentru adresa expeditorului pe capac/verso la plicuri, ori pe față în stânga-sus în cazul cărților poștale (Fig. 1 - o carte poștală franceză repicată în anul 1978 de către Société Philatélique de Picardie pentru aniversarea a 150 de ani de la nașterea lui Jules Verne).

Puținele întreguri poștale franceze dedicate din secolul trecut au fost emise în sistemul clasic (adică fără ilustrații în jumătatea stângă) chiar și pentru evenimente de anvergură (a se vedea, de exemplu, cartea poștală pentru Expoziția Filatelice Internațională *PHILEX-FRANCE 1982* ori cartea poștală pentru a 25-a aniversare a CEPT din anul 1984, care sunt separate în catalogul cărților poștale - întreguri franceze cu timbru fix comemorativ doar de cea dedicată în inaugurării biroului poștal de pe Turnul Eiffel în anul 1982 și de încă una, dedicată Expoziției filatelice pentru tineret *Philex-Jeunes '84*). Timbrele fixe ale întregurilor poștale franceze sunt identice ca imagine cu cele ale unor timbre adezive deja existente (având eventual alte culori și alte valori nominale, în ultima vreme nemaivând valorile nominale înscrise, ci doar treptele de greutate în care se încadrează), spre deosebire de timbrele fixe figurative ale întregurilor poștale sovietice/rusești sau românești **dedicate**, care în astfel de ocazii sunt - în cea mai mare parte - creații originale, adică inexistente sub forma de timbru poștal adeziv. Cele mai multe întreguri poștale franceze vândute publicului sunt însă neilustrate, LA POSTE ►►►

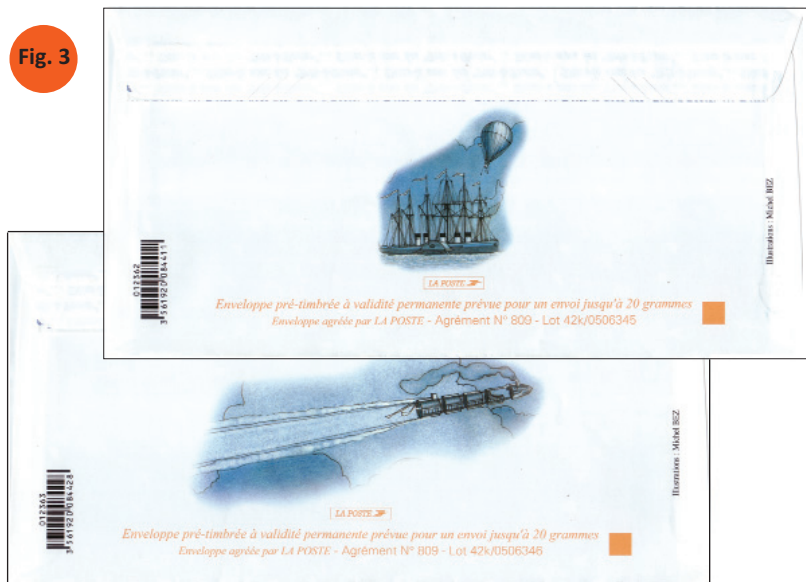
venind astfel în întâmpinarea negustorilor și a societăților filatelice care, prin tradiție, se ocupă de **repicarea** acestor suporturi cu ocazia unor evenimente filatelice însoțite de utilizări ale unor ștampile figurative (temporare) emise de Poșta franceză (Fig. 1); în același spirit al unui drept câștigat de multă vreme de către negustorii filatelici francezi, *LA POSTE* nu emite *FDC*-uri, ci doar ștampile *Premier Jour*, care sunt puse în mod gratuit la dispoziția publicului interesat, deci și a negustorilor creatori și comercianți de *FDC*-uri, în ziua lansării oricărei emisiuni de timbre poștale (aceeași practică utilă negustorilor filatelici este întâlnită în Germania, în SUA și în multe alte țări).

Dacă ne referim la întregurile poștale ilustrate ale Poștei franceze, ele au fost emise mai rar și, în special, pentru a comemora evenimente de importanță națională sau cu mare priză la publicul filatelic. În ultima vreme însă, *LA POSTE* și-a diversificat în mod accelerat gama produselor de tip *Prêt à Poster* - o denumire marcă înregistrată care include toate tipurile de plicuri întreguri poștale numite, pe scurt, plicuri prețimbrate sau *PAP*-uri (acronimul substantivat de la *Prêt-à-Poster*, deci gata pentru a fi puse în cutia poștală după ce au fost închise la capac/clapetă... neuitând însă a se scrie măcar adresa destinatarului). Ele sunt plicuri întreguri poștale cu valabilitate permanentă pentru

Fig. 2

Fig. 3

treapta de greutate indicată sub imaginea timbrului fix, cele curente fiind pentru destinație în interiorul Franței, ca trimiteri poștale prioritare în prima treaptă de greutate, adică până la 20 g. Din categoria *PAP*-urilor ilustrate fac parte deja obișnuitele *Prêt à poster régionaux* - plicuri care aparțin unui gen *sui-generis* dedicat frumuseților turis-

tice ale Franței, având ca timbre fixe imaginile corespunzătoare ale unor mărci poștale adezive preexistente, apoi varietăți de *Prêt-à-Poster* cu subiecte punctuale, cum ar fi de exemplu *Prêt-à-Poster „Environnement - Mail Art”*, realizate pe baza unor desene selecționate în urma unor concursuri ▶▶▶

organizate de *Phil@poste*, ori cu ilustrații reproducând lucrări ale unor mari pictori, așa cum este, de exemplu, recenta serie de *Prêt-à-Poster „Renoir”* care conține opt plicuri, ilustrate cu tot atâtea reproduceri ale capodoperelor marelui pictor și având ca marcă fixă timbrul *Renoir* emis în anul 2006.

În *Fig. 2* prezintă două plicuri întreguri poștale ilustrate, emise de *LA POSTE* în anul 2005 pentru a comemora Centenarul morții lui Jules Verne - un eveniment marcat filatelic pe plan mondial. Pe verso (*Fig. 3*) apar ilustrații suplimentare - o viziune originală a autorului Michel Bez, al cărui nume este menționat tot pe verso, în partea dreaptă a fiecărui plic. Timbrele fixe sunt identice cu două din timbrele adevize ale seriei emise cu același prilej în anul 2005, cu referire la romanele *Cinci săptămâni în balon* și *De la Pământ la Lună* ale celebrului vizionar din Amiens.

Poșta franceză și-a modernizat și plicurile întreguri poștale de serviciu, în prezent acestea fiind ilustrate. Ele sunt necomecializabile (fapt indicat prin textul tipărit pe verso) și sunt folosite mai ales în corespondența cu proprii abonați la diversele produse filatelice. În *Fig. 4* prezintă un astfel de întreg poștal, piesă expozabilă integral într-un exponat cu tema *Calculatorul* ca întreg poștal tematic de serviciu circulat efectiv.

Categoria cea mai obișnuită de *PAP-uri* este cea cunoscută sub numele de *Prêt à Poster utilitaires nationaux* - plicuri întreguri poștale **neilustrate** ale căror timbre fixe preiau imaginile unor timbre adevize uzuale, plicurile standard ale acestei categorii având în prezent un preț unitar de 0,72 €. Ele sunt oferite la vânzare într-o gamă care cuprinde nu mai puțin de 13 variante de prezentare, definite după criterii cum ar fi: dimensiunile/formatul, treptele de greutate ale trimerilor sau zonele geografice de destinație, cu costurile corespunzătoare subînțelese ale taxelor poștale, ori după

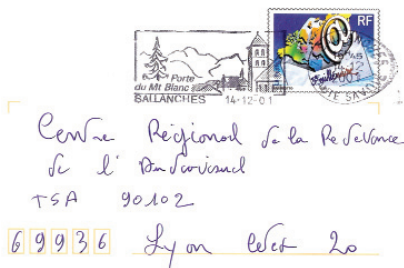

Fig. 4

Fig. 5

numărul de plicuri incluse într-un pachet, dintre care cele mai utilizate (oferite cu *discount*) sunt loturile de zece plicuri (la 6,55 €) și loturile de o sută de plicuri (la 61,00 €). Acesta este tipul de plic întreg poștal folosit pentru corespondență de marea masă a utilizatorilor, dar și de societățile filatelice ori de întreprinzători privați în scopul replicării pe spațiul liber din partea stângă, adică al tipăririi de ilustrații și texte **private**, dar adevărate unor evenimente comemorate filatelic prin ștampile temporare sau publicitate mecanice ale Poștei franceze. Pe astfel de *Prêt à Poster utilitaires nationaux* s-a făcut și replicarea pieselor suport pentru ștampila temporară a *Expoziției Napoleon al III-lea și Principatele române* de la Paris din data de 8 septembrie 2009. Replicarea unor astfel de plicuri întreguri poștale este făcută de către persoane sau firme private, în orice tipografie cu dotări minime sau chiar acasă la propria imprimantă laser

color, respectivele „plicuri întreguri poștale ilustrate” intrând astfel în categoria plicurilor întreguri poștale **PRIVATE**, ele nefiind admise ca atare (circulate sau necirculate prin poștă) într-un exponat filatelic tematic la o expoziție patronată de FIP. O ștampilă poștală tematică aplicată pe un astfel de plic replicat îl mai poate *salva* în fața unui juriu competent, deși în acest caz este suficient prezentarea respectivei ștampile într-o fereastră a foi de expunere, ceea ce face inutilă prezentarea integrală a respectivului întreg poștal astfel *salvat*.

Dimpotrivă, un plic replicat și obliterat cu o ștampilă astrofilatelică este perfect valabil într-un exponat la *Clasa de astrofilatelie*, iar pe foaia de expunere, în conformitate cu Regulamentul GREV și cel SREV al *Clasei de astrofilatelie*, el va fi expus integral ca orice document astrofilatelic și va fi judecat ca atare de către membrii Juriului. În *Fig. 5* este prezentat un plic întreg poștal american, care ►►►

a fost replicat (*cached* cum zic americanii, *cașetat* cum am traduce noi) de către Joe Fitzpatrick, managerul firmei *Space Craft/Swanson* și talentatul său grafician Carl Swanson - pentru marcarea misiunii spațiale *Gemini-2*; ștampila mecanică de la Patrick Air Force Base, purtând data startului misiunii din 19 ianuarie 1965, face ca acest plic replicat să fie o piesă apreciată într-un exponat astrofilatic dedicat misiunilor spațiale din cadrul *Programului Gemini*. Plicul întreg poștal american replicat din Fig. 6 aparține ca realizare lui Robert G. Rank, managerul firmei *Space Voyage* care, începând cu anul 1970, a ocupat prin realizări remarcabile locul lăsat liber pe piață de firma *Space Craft/Swanson*; ștampila mecanică din misterioasa și faimoasa localitate Roswell (New Mexico), datată 13 august 1972, marchează astrofilatic repetarea testului supersonic de omologare a parașutei *lander*-ului misiunii *Viking*, care urma să fie lansată cu succes spre planeta Marte în anul 1976. Următorul plic întreg poștal american replicat din Fig. 7 aparține aceluiași designer Robert G. Rank și ilustrează astrofilatic unul din testele în zbor captiv al navei de încercare *Enterprise*, care avut loc pe 2 martie 1977 la baza aeriană Edwards, California în cadrul nenumăratelor antrenamente și simulări de zbor de-a lungul anilor 1976-1980, premergătoare momentului primului start al unei nave spațiale la 12 aprilie 1981. Pe întregurile poștale ale *US Postal Service* întâlnim frecvent și alt tip de replicări: în Fig. 8 este imaginea unui plic al firmei *Colorano* cu două texte scurte repicate, care încadrează sus și jos ilustrația tip *Silk cachet* (ilustrație pe suport textil, din mătase, specifică respectivei firme) și un lung text explicativ replicat în partea dreaptă-jos cu referire la misiunea STS-8 a navei *Challenger*, care a stabilit câteva premiere: primul astronaut afro-american în spațiu (Guion S. Bluford, jr.), prima lansare și prima aterizare pe timp de noapte a unei

Fig. 6

Fig. 7

nave spațiale (aceasta din urmă marcată cu data de 5 septembrie 1983 prin ștampila oficiului poștal de la baza aeriană Edwards, California, unde a avut loc aterizarea) și, de mare interes pentru astrofilatiști, primul experiment oficial de transport poștal Pământ-Cosmos-Pământ în colaborare cu *US Postal Service* la bordul unei nave spațiale.

Repicări integrale pe plcuri întreguri poștale sovietice nu par a exista deoarece Poșta URSS a avut grijă să editeze o varietate de plcuri întreguri poștale ilustrate pentru evenimente aniversate/comemorate. Pe de altă parte, neexistând inițiative private decât la modul eroic și doar în cadrul organizat/controlat al asociațiilor filatelice unionale, vom întâlni câteva plcuri întreguri poștale repicate parțial, prin texte care aduc precizări suplimentare mesajului deja existent pe un anume întreg poș-

tal. Plicul întreg poștal din Fig. 9, ilustrat cu o compoziție grafică ce include statuia din Kaluga a părintelui cosmonauticii, Konstantin Eduardovici Tjolkovski, și purtând în versiunea inițială doar inscripția „În cosmos”, a fost replicat pe locul găsit liber din partea de jos cu textul „Slavă primei femei-cosmonaut!”, cu referire la primul zbor cosmic al unei femei - Valentina Nikolaevna Tereșkova, fapt precizat și de ștampila ocazională datată 18.7.1963, din localitatea Iaroslavl, apropiată de satul său natal. Alte replicări parțiale pe plcuri întreguri poștale sovietice au fost efectuate de către binecunoscuta firmă de stat *Mejdunarodnaja Kniga* (*Cartea Internațională*), „faimoasă” mai ales în lumea astrofilatiștilor prin difuzarea în străinătate, contra valută forte, a pieselor false antedatate cu ștampile tipărite ale *kolhozului Baikonur*, situat ▶▶▶

la câteva sute de kilometri distanță de ultrascretul, la acea vreme, cosmodrom din localitatea Leninsk, cunoscută ulterior sub numele de Baikonur. Firma amintită s-a specializat apoi și în piese astrofilatice pentru export, realizate cu așa-numitele „ștampile duplicat” ale cosmodromului Baikonur. Plicul întreg poștal din Fig. 10 este obliterat cu o ștampilă duplicat *Baikonur*, având data de 25.01.92 pentru startul navei *Progress-M 11* la stația *Mir*; în stânga-sus este o replicare parțială făcută de firma *Mejdunarodnaja Kniga*, cu textul „Start Progress-M11/Cosmodrom Baikonur”, gen de replicare sub formă de replicare pe care eu am întâlnit-o pe astfel de piese obliterate cu ștampila duplicat *transportor Baikonur* în perioada 06.09.89-25.01.92 (ștampila cu dată variabilă *transportor Baikonur* ar fi avut prima zi de utilizare 06.09.89 după catalogul *Lollini*, dar am văzut o piesă autentică având data de primă utilizare 01.09.89 a respectivei ștampile). Plicul acesta mai are încă o replicare, de data aceasta fiind vorba de un text bilingv ruso-german cu litere foarte mici, tipărit sub forma unui cartuș dreptunghiular exact în porțiunea liberă dintre extrema dreaptă a ilustrației originale cu antena de telecomunicații din Gruzia și latura stângă a ștampilei duplicat *Baikonur*. Evident, acest gen de piese a fost confecționat de firma de stat *Mejdunarodnaja Kniga* pentru comercializare pe piața filatelică germană.

În România nu a existat o activitate manifestă în replicarea unor întreguri poștale din partea asociațiilor filatelică sau a inițiatorilor de piese marcofile. Lumea filatelică de la noi, formată în mare parte și pentru multă vreme din colecționari ai timbrelor poștale, s-a mulțumit în a utiliza întregurile poștale oferite ca atare de către Poșta ori de a produce, în cadrul asociațiilor, acele deja familiare *plicuri speciale*. Cunoșc doar două cazuri de replicare a unor întreguri poștale, al căror

Fig. 8

Fig. 9

autor am fost. Prima replicare, una parțială, a fost făcută pe plicul întreg poștal Cod 0345/81 dedicat savantului Ștefan Procopiu și a fost determinată de o greșală de machetare aparținând doamnei Rodica Coteanu, angajată a *Fabricii de Timbre* din București, acolo unde s-a finalizat respectivul întreg poștal, a cărei istorie completă o voi prezenta într-un alt articol. Pe scurt, în textul de sub reproducerea portretului savantului, a fost scris eronat numele pictorului, și anume, **Ion** în loc de **Dan** Hatmanu. În cadrul conducerii filialei AFR-Iași am discutat acest fapt neplăcut la vremea respectivă și am hotărât să comandăm un **zinc** cu textul **Dan** la Întreprinderea Poligrafică „Dosoftei” (acolo unde tipăream în mod obișnuit plicurile speciale și confecționam ștampilele ocazionale propuse de asociația noastră), **zinc** cu care urma să replicăm

în scop de corectare exemplarele achiziționate de asociație ale plicului respectiv în vederea valorizării printr-o ștampilă ocazională dedicată marelui savant. Plicul replicat din Fig. 11 îmi este adresat și expediat de la fostul ghișeu poștal al Universității „Al. I. Cuza” - Iași de către doamna Rodica Procopiu, soția savantului.

În cazul celui de-al doilea plic întreg poștal românesc replicat este vorba de o replicare completă. Cu ocazia celei de-a IV-a *Conferințe Naționale de Magnetism*, organizată la Iași în perioada 16-17 decembrie 1988 de către *Centrul de Fizică Tehnică* - Iași (unde îmi desfășuram activitatea de cercetător științific) m-am ocupat ca membru al Comitetului de organizare a Conferinței (printre alte activități curente) și de realizarea unui plic special pentru mapele participanților la respectiva manifestare științifică. ▶▶▶

Era anul 1988, când după spusele unui coleg filatelist dispărut dintre noi, trăiam în România - țara fără plicuri. Am avut de umblat pentru a căuta plicuri cât mai acceptabile calitativ iar la un moment dat am ajuns și la oficiul poștal Iași-3. Ca de fiecare dată, dornică de a-și face planul de vânzări la sfârșit de an, una dintre oficiente mi-a propus să cumpăr felițări, ceea ce am și făcut. Văzusem în pachetul de felițări pentru apropiatul An Nou și niște plicuri întregiri poștale FĂRĂ ILUSTRAȚIE, având pe față doar obșnuitul timbru albastru tip *Stema țării* de 2 lei și liniatura pentru adresă de aceeași culoare (pe spate era *design*-ul standard de la acea vreme al plicurilor întregiri poștale, bineînțeles tot în culoare albastră). Am vrut să cumpăr și câteva astfel de felițări doar pentru a obține plicul care urma să-mi completeze colecția de întregiri poștale românești, dar oficianta mi-a spus că plicurile sunt goale, fără felițări în interior, fiind rămase din anii trecuți ca plicuri fără valoare de vânzare, pe lângă celelalte materiale poștale din gestiunea sa. Când i-am spus că de fapt mă interesează doar plicurile, mi le-a dăruit. Ulterior, alături de plicurile albe obșnuite, câteva din aceste plicuri întregiri poștale neilustrate au fost tipărite (tot în culoare albastră), la fel ca *plicurile speciale* pentru amintita *Conferința Națională de Magnetism*. În Fig. 12 este reprodus plicul întreg poștal Cod 0144/86 în varianta replicată de mine și având aplicată ștampila ocazională (a cărei machetă, la fel ca și cea a plicului special, îmi aparține) cu data 16. 12. 1988, dedicată celei de-a IV-a Conferințe Naționale de Magnetism, CFT-Iași. După cum se poate observa, este greu să-ți dai seama, dacă nu ești informat, că acest plic ar fi un întreg dedicat, produs al Poștei, sau doar unul replicat, deci privat, care însă poate fi utilizat într-un exponat tematic, fiind ▶▶▶

Fig. 10

Fig. 12

obliterat cu o ștampilă ocazională tematică. Cei care au scris articolele^{[2],[3]} și care prin afirmațiile lor greșite m-au determinat să scriu aceste rânduri, au

fost însă în miezul respectivelor operațiuni de repicare a acelor PAP-uri utilizare naționale de spre care afirmă în mod fals, în contrapondere la activitățile

similare ale *Romfilateliei*, că ar fi realizări **dedicate** ale Poștei franceze pentru manifestări culturale românești punctuale în străinătate. *Cui prodest?*

P.S. - Persoane participante la expoziția filatelică *Napoleon al III - lea și Principatele române*, organizată în ziua de 8 septembrie 2009 la Ambasada României din Paris, afirmă că acele trei plicuri întreguri poștale repicate^[2] nici nu s-au găsit la biroul poștal temporar din incinta expoziției (deci nu erau confecționate în ziua vernisajului); aici au fost puse la dispoziția doritorilor doar două plicuri obișnuite, **ilustrate** cu imaginile folosite la repicarea a două din cele trei întreguri poștale (a treia ilustrație folosită pe un plic întreg poștal repicat cu imaginea clădirii Ambasadei României la Paris a fost una ulterioară evenimentului), care în felul acesta deveniseră ceea ce cunoaștem sub denumirea de **plicuri speciale**, deci **trebuiau francate cu timbre poștale adevize**. Doritorii puteau folosi un timbru personalizat A.M.P. (*Académie Mondiale de Philatélie*) corespunzător unei trimiteri prioritare interne cu greutatea până la 20 g (echivalent în valoare nominală cu 0,56 €), ce se vindea la același birou poștal temporar. Pentru expedierea unei trimiteri într-o țară membră UE sau în Elveția mai trebuia completată taxa poștală cu un timbru de 0,14 €. Organizatorii mai aveau însă la ghișeu temporar doar încă un tip de timbru, tot personalizat, cel cu bourul (vaca?), la fel corespunzător unei trimiteri prioritare interne cu greutatea până la 20 g (același echivalent cu 0,56 € în valoare nominală, ca mai sus); prin adăugarea acestui timbru, orice trimitere prioritară din Franța având ca destinație o țară membră UE sau Elveția a devenit una suprafrancată^[4]. Toate aceste aspecte descrise mai sus mă îndeamnă să repet întrebarea: *Cui prodest?*

P.P.S. - După cum suntem informați^[2], și citez cât mai exact, dar cu corectura de limbaj corespunzătoare⁽²⁾, la respectivul birou temporar s-a aplicat (de către o persoană!) *cu mare acuratețe o ștampilă specială*. Am tot privit cele patru piese ilustrate în revistele citate^{[2],[4]}, dar am constatat încă de la prima vizionare că niciuna din cele 4x2 amprente ale respectivei ștampile (iar în revista federației au fost reproduse, în mod fișec, cele mai reușite exemplare) nu este un rezultat al aplicării *cu mare acuratețe* a unei ștampile speciale. Pentru conformitate și neutralitate în corecta apreciere a *acurateței ștampilei speciale* recomand consultarea în această chestiune a d-lui Emil Stanciu, un expert internațional în aplicarea ștampilelor speciale, care (ca să fim în tonul articolului de față) de-a lungul câtorva decenii a repicat, pur și simplu... manual, francaturile a mii și mii de plicuri obișnuite sau speciale, ilustrate maxime ori întreguri poștale cu va-riile ștempluri realizate de către asociațiile filatelice din București (și nu numai), reușind să producă, prin priciperea sa, adevărate momente de satisfacție artistică unui mare număr de colecționari de la noi și de peste hotarele României. Din păcate, cel puțin din cele văzute, ștampila în discuție (cu o greșeală de machetare, având în text trei cuvinte ce trebuie să poarte accent ascuțit pe litera „E” în limba franceză, dar fiind *văduvită* de acest semn chiar în cuvântul cheie NAPOLEON), care putea *salva* măcar din punct de vedere tematic un întreg poștal privat, nu reușește nici măcar acest lucru, fiind în dezacord cu modul ultra-festivist în care este scris articolul cu pricina. Și atunci întreb din nou, ceva mai neaoș la final: *Cui prodest, bre?*

Note:

(1) Denumirea corectă a manifestării a fost *Napoléon III et les Principautés romaines/Napoleon al III - lea și Principatele române*, în conformitate cu cele scrise pe site-ul <http://paris.mae.ro/> al Ambasadei României la Paris sau pe site-ul <http://www.6am.ro/cultura/napoleon-al-iii-lea-si-principatele-romane-la-ambasada-romaniei-din-paris>. În pagina 7 a revistei *philatelica.ro*, nr. 4/octombrie 2009 s-a publicat un material la subiect cu titlatura corectă a respectivei manifestări.

(2) Exprimarea „...deplasarea unui birou poștal temporar, care a funcționat în clădirea Ambasadei României din Franța aplicând cu mare acuratețe o ștampilă specială...” este complet șchioapă.

Florin PATAPIE-RAICU, licențiat al facultății de fizică a Universității Al.I.Cuza din Iași, cercetător științific principal cu activitate în domeniul biofizicii membranelor celulare și în cel al științei materialelor cu aplicații în aeronautică și în energia nucleară. Domeniile de specializare filatelică: astrofilatelia, filatelia tematică axată în principal pe istoria științei, de la micro- la macrocosmos; machetator a peste 250 de ștampile ocazionale (în țară, dar și în străinătate), al unui număr similar de ilustrații pentru plicuri ocazionale și al unor întreguri poștale, autor a peste 200 de articole filatelice în diverse publicații din țară și din străinătate. Președinte al Societății Filatelice Moldova-Iași. Contact: flpatapie@yahoo.com

Bibliografie:

[1] Bernard Jimenez, Pentru reabilitarea întregurilor poștale cu imprimare adițională, *philatelica.ro*, nr. 1 (6) / ianuarie - februarie 2010, pag. 28-30

[2] Leonard Pașcanu, *Napoleon III et les Principautés (sic!) - Unies, Filatelia*, nr. 9 / septembrie 2009, pag. 1

[3] Alexandru Bartoc, Contraperformanță Romfilatelia, *Filatelia*, nr. 3 / martie 2006, coperta 4

[4] Napoleon al III-lea și Principatele române, *philatelica.ro*, nr. 4 / octombrie 2009, pag. 7.

Aceasta este Belgia - muzică (IV)

Prof. Victor NECOLAU

Jacques Brel a fost un autor - compozitor cu o așa de mare putere de expresie în versurile sale, încât mulți îl consideră poet. La începutul anilor 1950 pleacă la Paris, scrie muzică și cântă în cabarete și în săli de spectacole pe a căror scenă își exprimă melodiile cu gesturi puternice.

În 1956 se află în turneu prin Europa și înregistrează piesa *Quand on n'a que l'amour*, piesă ce i-a adus prima recunoaștere ca mare artist, și astfel apare în spectacole alături de Maurice Chevalier și Michel Legrand.

Temele sale muzicale sunt

extrem de variate, opera lui Brel nelimitându-se la un singur stil. Percepția acută de care dă dovadă a făcut din el un muzician creativ și inovativ al vieții de zi cu zi. Deși considerat un maestru al versurilor, temele sale muzicale au fost standard.

Brel a compus și a înregistrat aproape exclusiv în limba franceză, iar în țările francofone este considerat unul dintre cei mai mari compozitori francezi din toate timpurile. Vreme de 20 de ani a fost un mare star, care a fost adulat de publicul francez.

În 1973 s-a retras în Polinezia franceză și a rămas acolo până în 1977, când a revenit la Paris și a înregistrat ultimul său album.

Jacques Brel (8 aprilie 1929, Shaerbeek, Belgia - 9 octombrie 1978, Polinezia franceză)

Brel a murit de cancer pulmonar și a fost îngropat în cimitirul Altuona, la câțiva metri de mormântul pictorului Paul Gauguin.

Cum a circulat?

O carte poștală ilustrată de la începutul secolului trecut, aflată în colecția prof. univ. Ernst Bock din Germania, ne îndeamnă la reflecție. Piesa este ilustrată cu **Franz Josef** (18 august 1830-21 noiembrie 1916), împărat al Austriei din Casa de Habsburg, rege al Ungariei și Boemiei, rege al Croației, mare duce al Bucovinei, mare principe de Transilvania, marchiz de Moravia, mare voievod al Voievodatului Serbia, din anul 1848 până în 1916, **Wilhelm al II-lea** (27 ianuarie 1859 - 4 iunie 1941), ultimul împărat al Germaniei și rege al Prusiei de la 1888 până în 1918 și **Nicolae al II-lea** (18 mai 1868-17 iulie 1918), ultimul țar al Rusiei ce a domnit din 1894 până la abdicarea sa din 15 martie 1917.

Pe verso piesa este francată cu mărci din **Rusia** - obliterat GRANIȚA 13.VIII.01, **Austria** - obliterat SZOZAKOWA 25.8.01, **Germania** - KAT-TOWITZ (OBERSCHL) 12.9.01, fiind obliterată la sosire cu ștampila de zi DOMBUEH 13 9 01.

De subliniat că domnia de 68 de ani a lui Franz Josef a fost a treia ca lungime dintre domniile din Europa, după cea a regelui Ludovic al XIV-lea al Franței și a principelui Johann al II-lea al Liechtensteinului. Trebuie să remarcăm că Wilhelm al II-lea provine din familia de Hohenzollern, tatăl său fiind Friedrich III iar mama sa fiind împărăteasa Victoria Adelaide Lary Louisa. De asemenea este de precizat că țarul Nicolae al II-lea a fost asasinat împreună cu întreaga familie de către bolșevici la ordinul lui Lenin, fiind ulterior canonizat drept sfânt al Bisericii Ortodoxe Ruse. (Prof. Victor Necolau)

Banderole cu mărci tipărite pentru ziare și periodice (1870-1909) - partea a II-a

Dumitru F. DUMITRU

EMISIUNEA I-a - 15 octombrie 1870

Prima banderolă pentru ziare a fost pusă în circulație în data de 3/15 octombrie 1870, în urmă cu 140 de ani. Tiparul este negru, fiind realizat la Litografia S. Sander&Comp. din București. În funcție de hârtia pe care s-a tipărit, se disting două tipuri:

- **tip I** pe hârtie verde-gălbui (Fig. 7);

- **tip II** pe hârtie verde-albastru ³⁾ (Fig. 8).

Desenul prezintă efigia Regelui Carol I, cu barbă, privind spre stânga (Fig. 9), tipărită în negativ pe un disc care are 13 perle în exterior, în semicerc, în partea superioară, iar în partea inferioară - 12 perle. Între cele două semicercuri cu perle se află, în fața efigiei, cuvântul POSTA, iar în spate (la ceafă) cuvântul ROMANA, totul încadrat într-un cerc. Valoarea nominală 1½ apare inscripționată la colțurile superioare, denumirea BANI lipsind. Restul suprafeței este completat cu linii șerpuite la negativ (pe trei laturi) și grilă din linii verticale. Efigia, liniile ondulate laterale și grila sunt închise într-un pătrat aproape perfect (laturile orizontale au 19,5 mm, iar cele verticale - 19 mm), fiind delimitat de o linie fină. Casetele superioare (cu valoarea nominală) și cea inferioară (în care se află legenda DIARE PERIODICE), împreună cu pătratul descris mai sus, sunt închise cu o linie subțire, care în partea superioară lipsește. Întregul ansamblu are un cadru format din linie groasă - subțire ⁴⁾, astfel că dimensiunile finale ale timbrului sunt 22,7x27,8 mm.

Lungimea banderolelor este de 418 mm pentru ambele tipuri, lățimea fiind diferită: 38,5 mm la tipul I și 45 mm(?) la tipul II. Dimensiunile mărcii sunt identice - 22,7x27,8 mm, plasată însă la distanțe diferite în partea stângă: la 78,5 mm (tip I) și la 76,5 mm (tip

Fig. 7 - Bz. 1, tip I, hârtie verde - gălbui
Fig. 7 - Bz. 1, type I, yellowish - green paper

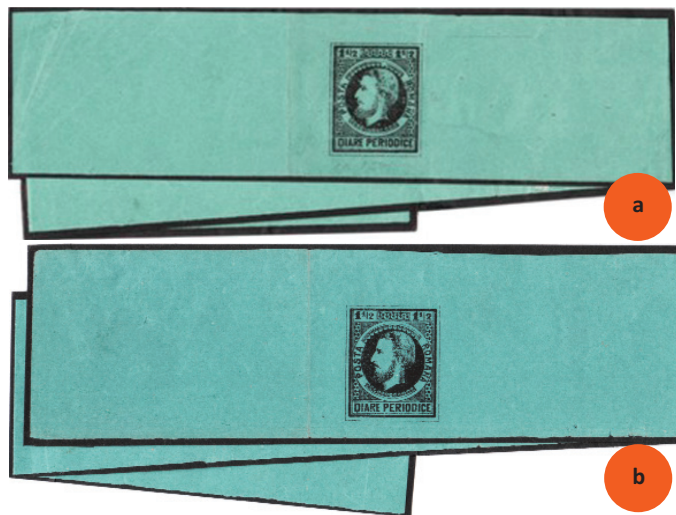

Fig. 8 a+b - Bz. 1, tip II, hârtie verde-albastru
Fig. 8 a+b - Bz. 1, type II, green-blue paper

II). Pe banderolele prezentate în Fig. 8a+b nu se semnalează liniile de separație, în schimb, acestea apar pe celelalte exemplare prezentate (Fig. 7 - banderolă întreagă necirculată și Fig. 10 - fragmente din banderole circulate). După plasamentul acestora, se confirmă parțial constatările lui Dumitru Pașșalega și, în totalitate, cele ale lui Kiriak Dragomir, respectiv plasamentul în partea stângă și lungimea de 100 mm, nedepășind marca ⁵⁾. Cercetând o piesă din colecția Dan N. Dobrescu (Fig. 11) se poate observa existența liniei de separație de la bază, lungă de 90 mm și plasată la 5 mm sub timbru. La banderola tip I, marca cu efigia

are 4,5 mm deasupra și 6 mm dedesubt, în timp ce la banderola tip II aceste cote reprezintă deasupra 14 mm(!), respectiv 4 mm dedesubt. Datorită cotei foarte mari existente deasupra mărcii la banderola din Fig. 8b - respectiv 14 mm, o consider pe aceasta ca fiind prima din coala de tipar, motiv pentru care nu s-a mai pus linie de separație.

Semnăările cercetărilor Kiriak Dragomir[2] și Dumitru Pașșalega[3] pentru o banderolă - lungimea/lățimea 420x37 mm, iar dr. P. Voiculescu-Lemeny[5] 390x38,4 mm - sunt ușor diferite față de constatările personale pe piesele prezentate -

418x38,5 mm (tipul I).

Semne de întrebare ridică și numărul banderolelor pe coală, precum și dimensiunea acestor coli. Majoritatea cercetătorilor sunt de acord că această emisiune s-a tipărit pe coli de câte 18 banderole. Conform lui Kiriak Dragomir[2], considerând lățimea unei banderole de 38,4 mm (sau 39 mm), coala ar fi avut dimensiunile de 420x670 mm. Din păcate, socotelile nu sunt tocmai exacte, întrucât 38,4x18=691,2 mm (și nu 670 mm), cu atât mai puțin 39x18=702 mm. Banderolele din colecție (Fig. 7 și Fig. 8) au lățimea de 38,5 mm (tip I) și 45 mm (tip II), de unde rezultă că pentru a tipări 18 banderole ar fi fost necesară o coală de minim 420x720 sau 420x810 mm. Acest aspect se va putea elucida numai cercetând un ștraif de coală cu mai multe banderole, putându-se stabili atât distanța dintre mărcile tipărite, cât și poziția/lungimea liniilor de separație.

EMIȘIUNEA a II-a - 1 mai 1871

A doua emisiune de banderole pentru ziare a fost pusă în circulație pe data de 1 mai 1871. Apariția acesteia la numai șase luni și jumătate după prima emisiune (15 octombrie 1870) s-a impus cel puțin din două motive:

a) datorită *tiparului* (negru) și *hârtiei* (verde-albastru sau verde-

gălbui) ale primei emisiuni, peste care se aplica ștampila cu tuș negru, combinație ce producea obliterări poștale puțin lizibile;

b) *necesității precizării unității monetare* - BANI.

Astfel, această a doua emisiune de banderole are *tiparul* albastru pe hârtie galbenă cu nuanțe galben-mustar (Fig. 12, tip I) sau galben-lămâie (Fig. 13, tip II). *Efigia* Regelui Carol I privește tot spre stânga, dar este încadrată de o grafică nouă. Detaliile sunt următoarele (Fig. 14 b): efigia regelui (desen nou) este redată în negativ pe un disc, delimitat de o linie albă (de fapt, tot în negativ), după care desenul șerpuit (ondulat) de la prima emisiune este înlocuit cu unul dințat, cu câte șase „dinți”, atât sus cât și jos; în stânga se află cuvântul POSTA, iar în dreapta cuvântul ROMANA; diametrul cercului, care cuprinde elementele descrise până aici, este de 19,5 mm. În cele patru colțuri ale unui pătrat imaginar, în care se înscrie cercul descris, se află câte un motiv floral. La colțurile superioare, în câte un ecran cu colțuri rotunjite, este menționată valoarea 1½; între cele două ecrane se află mențiunea BANI într-un dreptunghi, tot cu colțurile rotunjite, dar cu latura de la bază deschisă spre „dinții” superiori trei și patru. La baza desenului, într-un ecran cu colțuri nerotunjite, de-

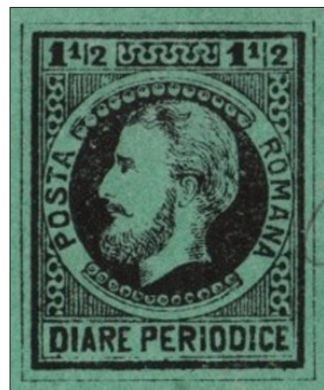

Fig. 9 - Desenul banderolei emise în 1870

Fig. 9 - The design of the wrapper issued in 1870

schis pe latura de sus în dreptul „dinților” inferiori trei și patru, se află mențiunea DIARE PERIODICE. Totul este închis cu o linie subțire, dimensiunile mărcii fiind de 21x25 mm, deci mai mici (Fig. 14) decât cele ale emisiunii I (22,7x27,8 mm). În sfârșit, trebuie menționat că marca nu are un cadru suplimentar ca la prima emisiune.

Privind *tiparul*, realizat tot prin procedeul litografic, trebuie spus că în mod clar se constată două tiraje distincte: cel pe hârtie galben-mustar este mult mai clar, iar cel pe hârtie galben-lămâie lasă impresia unui tipar îmbălsit, la care efigia, literele și elementele grafice apar evident îngroșate.

Având în colecție mai multe piese din această emisiune, între care un ștraif de coală din hârtie galben-lămâie (tip II, considerat mai rar), care conține patru banderole (Fig. 15), a fost mai ușor de stabilit *lungimea/lățimea* unei banderole, acestea fiind 470x35 mm. De asemenea, s-au putut semnala liniile de separație, chiar dacă acestea nu sunt precis impriate, conținând întreruperi, uneori destul de mari; astfel, pe ștraiful de coală ele sunt plasate în partea stângă la 17 mm de la margine și sunt în lungime de maximum 40 mm, în toate cazurile nedepășind marca, ►►►

Fig. 10 - Fragmente Bz. 1, circulate
Fig. 10 - Parts - wrapper Bz. 1, circulated

aceasta fiind tipărită la 63 mm (Fig. 15). Colile acestei emisiuni se poate considera că aveau dimensiunile de 470x630 mm și conțineau 18 banderole (35x18 bucăți = 630 mm). În partea stângă a colilor, pe verso, se află o zonă de gumare sub formă de bandă, lată de circa 10 mm. Cotele de mai sus corespund ștraifului de coală necirculat. Dar se observă variații mari privind lungimea unei banderole. Astfel, lungimea unei banderole poate fi 400 mm, 470 mm (Fig. 15) sau 485 mm (Fig. 13), diferențe rezultate din tiraje diferite sau din scurtarea de către expeditor.

Și în privința plasamentului mărcii se constată mari variații. Astfel, pe piesele pe care le posed marca se află poziționată între 60 mm (64 mm la Fig. 15) și 71 mm (Fig. 13). Privind liniile de separație, și acestea prezintă mari variații de lungime: de la 40 mm, retrase de la marginea din stânga cu 22-25 mm până la 71 mm, desfășurându-se pe tot spațiul dintre capul banderolei și timbru (Fig. 13a). Studiind un

Fig. 11 - Bz. 1 tip I, linie continuă (colecția Dan N. Dobrescu)

Fig. 11 - Wrapper Bz. 1 type I, continuous line
(Dan N. Dobrescu collection)

ștraif de coală cu șapte banderole (colecția Emanoil Săvoiu) pe hârtie galben-muștar (deci, tip I) se observă că marca este tipărită la 53 mm, iar liniile de separație încep de la 12 mm și sunt lungi de 40 mm, nedepășind marca.

De menționat că David Gijiriguiann[9] a identificat 24 de tipuri de iregularități în desenul mărcii, câteva dintre acestea fiind prezentate în Fig. 16.

De semnalat existența în Muzeul Național Filatelic a unei pietre litografice, care prin desenele gravate poate fi considerată pentru ti-

pare de probă. Astfel, se constată prezența a 10 capete de banderolă din emisiunea a II-a, precum și mai multe gravări ale valorilor de 10 și 50 BANI din emisiunea 1872 Carol „cu barbă” (considerată defec-tuoasă). Se cunosc foarte puține date privind tirajul și cantitatea livrată diverselor oficii poștale. De asemenea, privind perioada de utilizare, datele cunoscute merg doar până în octombrie 1872, când s-au pus în circulație mărcile adezive de 1½ BANI din emisiunea „Paris”, ceea ce înseamnă un timp relativ scurt de utilizare.

Fig. 12 - Bz. 2, tip I, hârtie galben - muștar Fig. 12 - Wrapper Bz. 2, type I, mustard - yellow paper

Dumitru F. DUMITRU, născut la 16 ianuarie 1936 în București, România, licențiat al Facultății de Ziaristică - București (1979). Editor, grafică de carte. Preocupări filatelice: România - banderole pentru ziare (1870-1909), ștampile pentru ziare, timbre perforate ziare U(NIVER-SUL) și ADEVERUL. Exponate de banderole, ștampile pentru ziare. Palmares: Aur („Paz del Chaco”, La Paz, Bolivia - 2001), Vermeil (un panou - EFIRO 2008, București). Contact: ddmiti@yahoo.com

³⁾ Nu cunoaștem criteriul după care reputatul cercetător Kiriac Dragomir cataloghează **numai la această emisiune** separat cele două tipuri rezultate în urma nuanței hârtiei (verde-gălbui și verde-albastru); nuanțe de hârtie se întâlnesc la toate emisiunile fără a fi catalogate separat (exemplu: emisiunea a II-a, 1871 - galben-muștar și galben-lămâie; emisiunea a VII-a, 1901 - alb-verzu și crem; emisiunea a VIII-a, 1905 - alb și crem).

⁴⁾ Este interesantă interpretarea lui Dumitru Pașșalega în sensul că „marca... este **înconjurată de 4 linii subțiri**, paralele cu laturile mărcii la o distanță de 0,9 mm” (sublinierea noastră).

⁵⁾ Informațiile oferite de distincții noastre cercetători privind liniile de separație între banderole sunt uneori derutante. Astfel, Dumitru Pașșalega afirmă că „cele 18 benzi erau despărțite prin linii orizontale lungi de circa 10 cm”, **fără să precizeze plasamentul**; P. Voiculeț - Lemeny afirmă că „benzile erau separate în coli prin câte o linie neagră subțire **pe toată lungimea benzilor**”, iar Kiriac Dragomir confirmă cele afirmate de Dumitru Pașșalega, precizând că banderolele erau „...despărțite între ele, **pe partea stângă, prin linii orizontale negre (de 100 mm lungime)**” (sublinierea noastră).

Wrappers for newspapers and periodicals (1870-1909) - second part

Dumitru F. DUMITRU

FIRST ISSUE - October 15th, 1870

The first wrapper for newspapers was put into circulation on October 3rd/15th, 1870. The print is black, being made by the S. Sander&Comp. Lithography from Bucharest. There are two types, according to the paper being used:

- wrapper **type I** on yellowish-green paper (Fig. 7);
- wrapper **type II** on green-blue paper³⁾ (Fig. 8).

The design represents the effigy of the King Carol I, with beard, looking to the left (Fig. 9), negative printed on a disc having a semicircle in exterior on the upper side with 13 pearls and on the lower side with 12 pearls. Between the two semicircles with pearls there is the word POSTA in front of the effigy, and behind, the word ROMANIA, all put in a circle. The face value 1½ is written in the superior corners, the word BANI missing. The rest of the surface is completed with winding lines on negative (on three sides) and a grill made of vertical lines. The effigy, the wavy lateral lines and the grill are closed in an almost perfect square (the horizontal sides are of 19.5 mm, and the vertical ones, 19 mm), being delimited by a thin line. The superior cassette (with the face value) and the inferior one (where the legend DIARE PERIODICE is) together with the square described above are closed by a thin line which is missing at the upper side. The whole composition has a frame made of thick - thin line⁴⁾, thus the final dimensions of the stamp are 22.7x27.8 mm.

The length of the wrappers is of 418 mm for both types, the width being different: 38.5 mm for type I and 45 mm(?) for type II. The dimensions of the stamp are identical: 22.7x27.8 mm, but at different distances in the left side: at 78.5 mm (type I) and 76.5 mm (type II). On the wrappers presented by the

Fig. 13a+b - Bz. 2, tip II, hârtie galben-lămâie; linie de separație continuă (a), linii întrerupte (b), circulat BUCURESTI ... MAI 71 (b)

Fig. 13a+b - Wrapper Bz. 2, type II, lemon-yellow paper, continuous separation line (a), interrupted lines (b), circulated BUCURESTI ... MAI 71 (b)

Fig. 8a+b the separation lines are not shown, but they appear on the other items presented (Fig. 7 - whole uncirculated wrapper and Fig. 10 - parts of circulated wrappers). According to their position, the findings of Dumitru Pașsalega are partially confirmed and those of Kiriak Dragomir are totally confirmed, irrespective the placement on the left side and the length of 100 mm do not exceed the stamp⁵⁾. Studying an item from the collection of Dan N. Dobrescu (Fig. 11) it can be noticed the presence of the separation line from the base, of 90 mm length and placed at 5 mm below the stamp. At the wrapper of type I, the stamp with the effigy has 4.5 mm above and 6 mm below, whilst at the wrapper of type II these dimensions represent 14 mm(!) above and 4 mm below. Due to the very large dimension existing above the stamp at the wrapper from the Fig. 8b - irrespective 14 mm, I consider this one as being the first one in the

printing sheet, and that's why the separation line was not used.

The remarks of the researchers Kiriak Dragomir[2] and Dumitru Pașsalega[3] regarding a wrapper - length/width 420x37 mm, and Dr. P. Voiculeț-Lemeny [5] 390x38,4 mm are slightly different comparing with my own findings on the shown items - 418x38.5 mm (type I).

Question signs are raised also by the number of the wrappers by sheet and by the dimensions of the sheets. The majority of the researchers agreed that this issue was printed in sheets of 18 wrappers. According to Kiriak Dragomir[2], considering the width of a wrapper of 38.4 mm (or 39 mm), the sheet would have the dimensions of 420x670 mm). Unfortunately, the counts are not very exact, because 38.4x18=691.2 mm (and not 670 mm) or even 39x18=702 mm. The wrappers from the collection (Fig. 7 and Fig. 8) are of 38.5 mm width ▶▶▶

(type I) and 45 mm (type II) from where it results that for printing 18 wrappers, a sheet of minimum 420x720 or 420x810 mm would have been necessary. This aspect would be clarified only studying a strip of sheet with many wrappers, allowing the distance between the printed stamps to be settled and also the placement/length of the separation lines.

THE SECOND ISSUE - May 1st, 1871

The second issue of wrappers for newspapers was put into circulation on May 1st, 1871. This issue, after only six months and a half after the first issue (October 15th, 1870), was demanded for two reasons:

a) because of *the print* (black) and of *the paper* (green-blue or yellowish green) of the first issue on which the postmark in black China ink was applied, a combination making illegible postal cancellations;

b) the need to specify the monetary unit - BANI.

So, this second issue of wrappers has blue print on yellow paper with mustard-yellow nuances (Fig. 12, type I) or lemon-yellow (Fig. 13, type II). *The effigy* of King Carol I is also looking on the left side, but is framed by a new graphics. The details are the following (Fig. 14 b): the king's effigy (new drawing) is reproduced in negative on a disc, separated by a white line (in fact in negative also), and the wavy the design from the first issue is replaced by a serrated one, with six "dents", up and down also; on the left side there is the word POSTA, and on the right side the word ROMANIA; the diameter of the circle which comprises all the elements already described, is of 19.5 mm. In each of the four corners of an imaginary square where the described circle could be inscribed there is a floral motif. In the superior corners, in a screen with round corners it's mentioned the value of 1½; between the two screens it's the mention BANI in a

Fig. 14 - Emisiunile I-a și a II-a, comparativ dimensiunea celor două mărci

Fig. 14 - First and second issue, comparing the size of the two stamps

Fig. 15 - Bz. 2, ștraiț de coală cu 4 banderole tip II, galben-lămâie, necirculat (lungime 470 mm)

Fig. 15 - Wrapper Bz. 2, strip of sheet with 4 wrappers type II, lemon-yellow, uncirculated (length 470 mm)

quadrangle with round corners also but with the line from the base opened towards the superior dents no. three and four. At

the background of the design in a screen without round corners, opened on the upper line towards the inferior dents no. ►►►

three and four there is the mention DIARE PERIODICE (periodicals). All is closed by a thin line, the dimensions of the stamp being of 21x25 mm, so that less (Fig. 14) than of the first issue (22.7x27.8 mm). Finally we had to mention that the stamp does not have a supplementary frame as the first issue.

As what regards the print, realized also by lithographic process, we must clearly say that there are two distinctive run printings: one on mustard-yellow paper which is brighter, and one on lemon-yellow paper which make the impression of a clogged print, where the effigy,

the letters and the graphic elements are more thickened. Having from this issue many items in my collection, even a strip from a sheet of lemon-yellow color (type II, considered rare) which have four wrappers (Fig. 15) it was easier to ascertain the length/width of a wrapper, those being 470x35 mm. It was also possible to see the separation lines, even they are not clearly printed and have breaks, sometimes sizable, so on the strip of the sheet they are placed on the left side at 17 mm from the margin and their length is of maximum 40 mm, in all cases without exceeding the stamp, this one being printed

at 63 mm (Fig. 15). We may consider that the sheets of this issue were of 470x630 mm and had 18 wrappers (35x18 pieces=630 mm). At the left side of the sheets, on the reverse, there is a gumming zone like a ribbon, of about 10 mm width. The above mentioned dimensions correspond to the uncirculated strip of sheet. But big differences regarding the length of a wrapper are noticed. So, the length of a wrapper could be 400 mm, 470 mm (Fig. 15) or 485 mm (Fig. 13), certainly different run printings.

Regarding the placement of the stamp there are big ▶▶▶

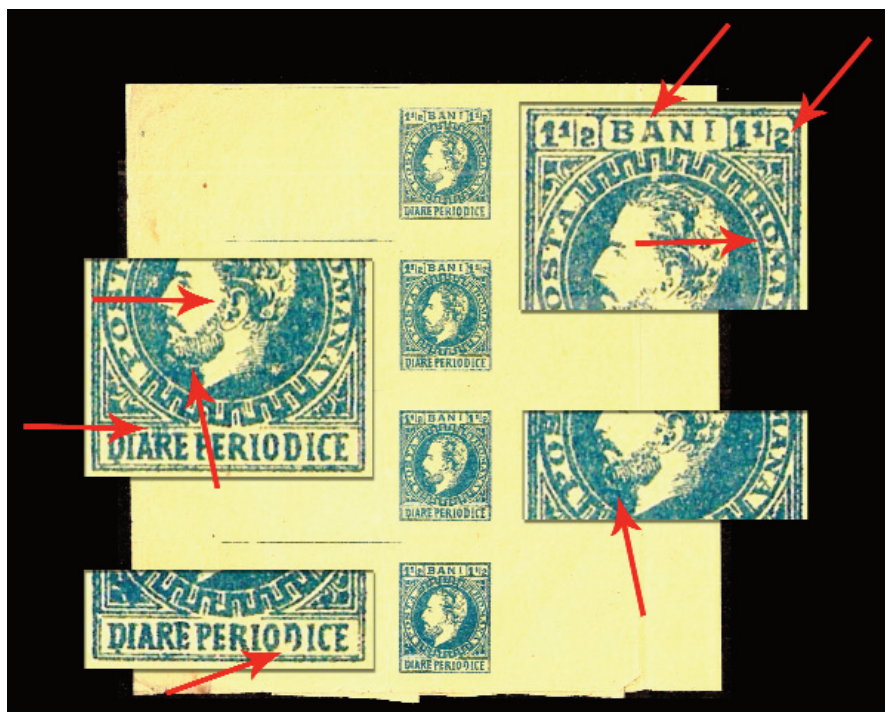

Fig. 16 - Irregularități în desenul mărcii: prima marcă - punct alb în A din BANI, punct colorat între partea dreaptă a fracției și 2, puncte colorate în fața lui M din ROMANA, spoturi colorate între O și M din ROMANA; a doua marcă - punct colorat sub P din POSTA, trei liniuțe color deasupra lui R din DIARE, liniuțe color în fața urechii, liniuță color sub barbă; a treia marcă - liniuță color sub barbă; a patra marcă - D spart în partea inferioară din PERIODICE (colecția Dan N. Dobrescu)

Fig. 16 - Irregularities in stamp design: first stamp - white dot in A of BANI, color dot between the right fraction and 2, color dots in front of M in ROMANA /color spots between O and M of ROMANA; second stamp color dot under P of POSTA, three - color hairlines above R of DIARE, color hairline before the ear, white hairline under the chin; third stamp - white hairline under the chin; fourth stamp - broken lower part of the letter D in PERIODICE (Dan N. Dobrescu collection)

differences. So, on the items I own, the stamp is placed between 60 mm (64 mm at Fig. 15) and 71 mm (Fig. 13). Referring to the separation lines there are also big differences of length: from 40 mm, at a distance of 22-25 mm far from the left margin up to 71 mm all over the space between the head of the wrapper and the stamp (Fig. 13a).

Studying a strip of sheet of seven wrappers (Emanoil Săvoiu collection) on mustard-yellow paper (so that type I) we see that the stamp is printed at 53 mm, the separation line begins at 12 mm and are of 40 mm length, without exceeding the stamp.

It must be mentioned that David Gijirgiuian[9] identified 24 ty-

pes of irregularities in stamp design, some of them being shown in Fig. 16.

To point out the existence at the *National Philatelic Museum* of a lithographic stone which, due to the engraved drawings, could be considered for *essay prints*.

So, the presence of 10 heads of wrappers from the second issue is established and also many engravings of the values of 10 and 50 BANI of the issue of

1872 Carol „with beard” (considered full of defects). Regarding the run printing and the quantity delivered to different post offices, few data are registered. Regarding also the period of use, the registered data goes only until October 1872 when the adhesive stamps of 1½ BANI of the „Paris” issue were launched into circulation, meaning a relatively short period of use.

Dumitru F. DUMITRU, born on January 16th, 1936 in Bucharest, Romania, graduated of the Faculty of Journalism - Bucharest (1979). Editor, book design. Philatelic preoccupations: Romania - wrappers for newspapers (1870-1909), cancellations for newspapers, perforated stamps newspapers U(NIVERSUL) and A(VERUL). Exhibits with wrappers, cancellations for newspapers. Palmares: *Gold* („Paz del Chaco”, La Paz, Bolivia - 2001), *Vermeil* (one frame - EFIRO 2008, Bucharest). Contact: ddmiti@yahoo.com

³⁾ We don't know the criterion according to which the renowned researcher Kiriak Dragomir separately catalogued **only to this issue** the both types resulted as a consequence of the paper nuance (yellowish-green and green-blue); there are nuances of the paper at all issues without being separately catalogued (e.g. the second issue 1871 mustard-yellow and lemon-yellow; the 7th issue 1902 greenish-white and beige; the 8th

issue, white and beige).

⁴⁾ It's interesting the meaning given by Dumitru Pașșalega „the stamp... is **surrounded** by four thin parallel lines having the stamps margins at a distance of 0.9 mm” (our underline).

⁵⁾ The information given by our distinguished researchers regarding the separation lines between wrappers can sometimes be confusing. Thus, Dumitru Pașșalega states that „the 18

ribbons were separated by *horizontal lines of 10 cm length*”, **without mentioning their placement**; P. Voiculescu-Lemeny states that „the ribbons were separated in sheets by a *black thin line throughout the length of the ribbons*”, and Kiriak Dragomir confirms Dumitru Pașșalega's statements, indicating that the wrappers were „...*separated on the left side by horizontal black lines (of 100 mm long)*” (our underline).

Istoria jocurilor olimpice în filatelie

În incinta *Muzeului Vasile Pârvan* din Bârlad a fost vernisată expoziția personală *Istoria jocurilor olimpice în filatelie*. Manifestarea a avut loc pe 7 februarie a.c. și a fost organizată sub egida Societății filatelice *Tutova* și a filialei Bârlad a *Societății Numismatice Române* cu deosebită contribuție a conducerii *Muzeului Vasile Pârvan* din localitate. Organizarea acestei expoziții a ținut să marcheze cea de a XXI-a ediție a *Jocurilor Olimpice de Iarnă* de la Vancouver. Expoziția a cuprins piese de filatelie tematică, maximafilie, medalistică, insignografie și carte, rodul activității de aproape patru decenii desfășurate cu pasiune de

colecționarul Constantin Daniliuc. Panourile și vitrinele expoziției au etalat exponatele tematicate *Atletismul la Jocurile Olimpice*, *Locuri și simboluri olimpice*, *Personalități*, o interesantă colecție de medalii

filatelice cu tematică olimpică, ș.a. Vernisajul s-a bucurat de prezența unor personalități locale precum și de un numeros public.

(Constantin Daniliuc)

Mircea MUREȘAN, Cluj-Napoca, România,
mircea.muresan@mmda.ro,
 31 ianuarie 2010, 5:59 PM

Stimate D-le Dan Dobrescu,

Vă mulțumesc pentru nr. 5 al revistei philatelica.ro. Vă rog să-mi permiteți să vă felicit, atât pe Dvs. cât și întregul colectiv redacțional, pentru această frumoasă revistă care, după opinia mea, la această oră se clasează pe primul loc în rândul publicațiilor filatelice de la noi din țară.

Este o revistă care merită citită din scoarță în scoarță, pentru că, pe de o parte este scrisă de profesioniști în ale filateliei și pe de altă parte pentru că abordează teme cu adevărat filatelice, iar în ceea ce privește prezentarea nu se poate vorbi decât la superlativ.

Vă doresc să aveți puterea de a duce revista mai departe în folosul filateliei românești. Și așa cum spuneți Dvs. „Să auzim numai de bine...”

Mircea Muresan

Mats BLÜCKERT, Suedia,
mats.bluckert@live.se,
 18 ianuarie 2010, 7:26 PM

Hi László,

Read in your blog about your publication philatelica.ro. The link goes as yet to Mr. Dan Dobrescu's collection. I am always looking for ways to make things better - so I have two ideas...

One, very basic one, would be to swap a prenumeration on the magazine for a banner on my first page (if the magazine gets its own homepage). The other, more complex, would be to integrate the content on the first page of romaniastamps.com.

If that sounds interesting I can make something to show what I mean. It would mean to publish some articles from every number online, though.

Kind regards,

Mats Blücker

www.romaniastamps.com

Peter N. MORGEN, Schönefeld, Germania,
petermorgen@moderne-postgeschichte.de,
 30 ianuarie 2010, 5:03 PM

Dear Mr. Dobrescu,

Thank you for the new issue of philateliac.ro in particular the article of the at symbol.

I want to ask you for the permission to translate it and to publish it with your naming and the source of philatelica.ro.

If you grant my application, I ask you to mail the pictures in the higher quality which you used for printing.

With best wishes,

Peter N. Morgen

Romeo Lucian STOIA, Mediaș,
 România, 28 ianuarie 2010

Stimate Domnule Dobrescu,

Vă mulțumesc foarte mult pentru revistă și pentru prezentarea lucrării mele în philatelica.ro.

Eu am urmărit revista încă de la primul număr și voi rămâne un cititor fidel și în continuare.

Cu stimă și considerație,

Romeo Lucian Stoia

Prof. Ștefan NICOLAU, Botoșani,
 România, nicolaustl@yahoo.com,
 28 martie 2010, 8:39 PM

Stimate domnule Dobrescu,

Am primit și citit numărul 6. Felicitări cu prilejul împlinirii unui an de viață al revistei, respectarea eleganței și ritmicitatea apariției. La mai mulți ani cu succes. Despre almanah de acord, inclusiv cu celelalte propuneri, indiferent de formă, capitole sau cine scrie, chiar și lucruri arhicunoscute dacă sunt pentru unii, trebuie readuse în mintea unora care odată cu vârsta, uneori uită amănuntele mici, care par neinteresante chiar și unele elemente ale deontologiei colecționarului.

Cu stimă, să auzim numai de bine,

Nicolau

Henk SLABBINCK, președinte Academia Europeană de Filatelie - AEP,
henk@hslabbinct.eu, 30 ianuarie 2010, 8:00 PM

Hello Dan,

Thanks for sending me the philatelica.ro bulletin, which I very much appreciate!

You Publisher's Corner was certainly interesting to read and your remarks very correct...

The article by Dan Simeon on the foreign military mail in Romania has struck me as very interesting...

Best regards,

Henk

De la Academia Europeană de Filatelie (AEP)

Cunoscutul cercetător din domeniul filateliei Dr. Dan-Simion Grecu a fost confirmat printre membrii săi, fiind remarcat de conducerea prestigioasei Academii, urmare articolelor publicate de acesta în paginile revistei philatelica.ro. A fost recomandat de președintele AEP, Domnul Henk Slabbinc și de editorul philatelica.ro, Dan N. Dobrescu.

An egregious contumely

The decision of the Executive Committee (which?) of the FFR Board of March 20th, 2010 generated a point of view of Mr. Mircea Dragoteanu (March 29th), which we will publish below, having his accept by the e-mail of March 30th, 8:45 A.M.

Din data de 20.03.2010

Alexandru Bartoc

Alexandru Bartoc

I afford to draw your attention that the ▶▶▶

- **un conflict evident de interese.** „Președintele” F.F.R., spre surpriza noastră încă în persoana d-lui Leonard Pașcanu, care „semnează” documentul trimis de Dvs prin e-mail, nu este expozant, nu are nici o participare în această calitate la expoziții internaționale în perioada sa de mandat, iar o bună parte din membrii comitetului au participări zero sau insignifiante la expoziții; acești stimați domni se auto-plasează prin urmare în situația de a „decide” asupra taxării unor terți în folos propriu. Domniile lor solicită plăți la care nu consideră necesar să participe, la care i-ar impune retroactiv și exclusiv pe filateliștii expozanți internaționali, în compensarea unei situații generate în fapt de un management dezastruos, conflictual și ineficient financiar al F.F.R. Cei direct responsabili de aducerea F.F.R. în incapacitate de plată, în frunte cu fostul Președinte și fostul Comitet Director se exonerază de la plata în această calitate, încercând în schimb să-i taxeze pe cei care deja au achitat sume considerabile pentru a reprezenta România la expoziții internaționale de filatelie.

- **un caracter retroactiv ilegal.** Pentru participarea la expoziții internaționale, expozanților li s-au încasat la momentul respectiv taxe de participare și de asigurare a expozitelor, dar nu li s-a comunicat sub nici o formă că în această calitate vor fi solicitați să facă plăți ulterioare în favoarea F.F.R.

- **caracter discriminatoriu.** Sunt solicitați să plătească în contul F.F.R. exclusiv expozanții, adică cei care deja au plătit taxe de 20-30 € per panou, ajungând și la 400-500 € achitați pentru o expoziție. Sunt în schimb scutiți de taxe comisarii delegați de către conducerea F.F.R., care au participat la expozițiile internaționale fără să plătească taxe, cu beneficii financiare importante legate de cazarea *all inclusive* gratuită la hoteluri de 3-4 stele, îndeobște împreună cu soția, program social etc +/- transport gratuit. De asemenea membrii de juriu, beneficiari de aceleași gratuități, nu sunt aduși în discuție de către „decizia” amintită de dvs. Consider mult mai etic ca în cazul în care F.F.R. a fost într-adevăr adusă de conducerea fostă și actuală în incapacitate de plată, comisarii și membrii de juriu să doneze în favoarea F.F.R. măcar câte 100 € pentru fiecare expoziție la care au participat în numele F.F.R. în ultimul deceniu, la care s-au bucurat (în baza plăților făcute de expozanții români) de gratuitățile care ajung în medie la de 10 ori această sumă, dar pot depăși și 1.000 € pe expoziție.

- **este nestatutară,** deoarece expozanții nu sunt membri ai F.F.R., deci Biroul C.D. nu are niciun drept legal să ia „decizii” asupra banilor acestora. În plus „hotărârea” amintită nu a fost remisă spre informare și eventuală aprobare asociaților constituente ale F.F.R. ale căror membri sunt expozanții.

Principiul care stă la baza „hotărârii Biroului C.D. al F.F.R.” în privința plății cotizației F.F.R. la F.I.P și F.E.P.A. de către expozanții din anii anteriori mi se pare bine caracterizat de sintagma „Cine a plătit - să facă bine să mai plătească, cine a profitat, să-i fie de ▶▶▶

demand send by you seems to be charged by :

- **an obvious conflict of interests.** „The President” of FFR, to our surprise still the person of Mr. Leonard Pașcanu, who „signs” the document sent by you by e-mail, is not exhibitor, has not participated in this quality to any international exhibition during his mandate and a great part from the Board members has zero participations or insignificant ones to exhibitions; these esteemed sirs put themselves in the position to „decide” on the taxation of the thirds in their own benefit. These esteemed sirs ask for payments to which they did not consider necessary to take part, to which they would retroactively and exclusively obliged the international exhibiting philatelists aiming to compensate a situation generated by a disastrous, conflictual and inefficient financial management of the FFR. Those directly responsible for bringing the FFR to the incapacity of making the payments, headed by the ex-President and the ex-Board, are exonerated from the payment in this quality, trying in exchange to submit to the payment those who already paid huge amounts for representing Romania to the international philatelic exhibitions.

- **an illegal retroactive nature.** For the participation to international exhibitions, the payment and insurance fees were cashed from the exhibitors, but they were not at all informed that, being in this position, they have to make ulterior payments in the benefit of FFR.

- **discriminatory nature.** The exhibitors, who already paid fees of €20.00-30.00 /frame, going to €400.00-500.00 for an exhibition, are exclusively asked to pay in the FFR account. But there are exempt from the payment the commissioners nominated by the FFR Board, who participated to the international exhibitions without paying fees, getting important financial benefits concerning the free all-inclusive accommodation at hotels of 3-4 stars, usually accompanied by wives, with social programs etc +/- free transport. The jury members also, beneficiaries of the same free of charge conditions, are not subject to this „decision” put in discussion by you. I consider much more ethical, if the FFR was brought by the ex- and actual board into the situation to be unable to pay, that the commissioners and the jury members pay for the benefit of FFR at least €100.00 for each exhibition they took part in the FFR name last decade, enjoying (due to the payments made by the Romanian exhibitors) of all free of charge conditions which are 10 times more expensive than €100.00, but could exceed €1000.00 per exhibition.

- **is not-statutory,** because the exhibitors are not FFR members, thus the Executive Committee has no legal right to make „decisions” regarding their money. Plus, the mentioned „decision” was not remitted towards information and eventual approval of the associates’ constituent of FFR, whose members are exhibitors.

The principal that is the basic form of the ▶▶▶

bine și să mai profite (cât mai mult și cât mai bine)".

Cred că aducerea la cunoștința F.I.P. și F.E.P.A. a modului în care conducerea F.F.R. încearcă să obțină bani în baza unor participări anterioare la expoziții sub patronajele respective ar fi importantă pentru obținerea unui punct de vedere asupra problemei din partea acestor două prestigioase organizații.

În aceste condiții, dată fiind tentativa (care ar putea fi un precedent periculos pentru anii următori) de a se folosi retroactiv participările mele la expoziții filatelice internaționale în vederea solicitării abuzive de bani pentru efectuarea de plăți în favoarea F.F.R. și în folosul reprezentării acesteia de către terțe persoane implicate în această solicitare, ieri i-am comunicat d-lui prof. Nicolae Salade, comisar pentru expoziția din acest an din Luxemburg, că îmi retrag definitiv și irevocabil cererea de participare la expoziția respectivă cu expozantul de un panou dedicat istoriei poștale a Poștei Locale Bistra.

Până când raporturile dintre F.F.R. și expozanții la expoziții naționale și internaționale nu vor fi statuate într-un cadru legal, în baza de contract legal, cu stipularea clară a obligațiilor și drepturilor colecționarilor expozanți, respectiv ale F.F.R., vă rog să luați act de decizia mea de a nu mai participa la nici o expoziție sub patronaj F.F.R. sau intermediată de F.F.R.

Cu deosebită stimă pentru activitatea filatelică pe care Dvs personal o desfășurați și dorindu-vă Dvs și tuturor iubitorilor filateliei din România

Paște Fericit!

dr. Mircea Dragoteanu

Cluj-Napoca

Nota editorului

Din documentele prezentate mai sus se observă că hotărârea Congresului FFR din 25 iulie 2009 nu a fost înscrisă la instanțele de judecată, în prezent fiind încă în funcțiune comitetul director ales în anul 2004. Cu toate acestea, revista *Flash* nr. 109/decembrie 2009, editată de FIP, inserează sub semnătura d-lui Marian Sergiu Găbureac - *secretary general* (sic!, GSM nu a aflat că în limba engleză adjectivul se poziționează înaintea substantivului) componența noilor organisme de conducere ale FFR. Vă reamintim, Congresul FFR din 25 iulie 2009 a fost convocat ca urmare a hotărârii irevocabile a Curții de Apel București în dosarul 43785/3/2008, care a anulat hotărârea Congresului FFR din 25 octombrie 2008.

Menționăm totodată că în dosarul 11352/302/2008 - Judecătoria Sector 5 București a pronunțat, în ședință publică din 15 aprilie 2009, următoarea hotărâre: în baza art. 215 alin. 1 și 2 Cp cu aplicare art. 74 lit. a Cp condamnă pe inculpatul Pașcanu Leonard la 6 luni de închisoare. Face aplicarea dispozițiilor art. 71, 64 lit. a teza II-a și lit. b Cp. În baza art. 81, 82 Cp suspendă condiționat executarea pedepsei principale pe durata termenului

„decision of the Executive Committee of the FFR Board” regarding the payment of FFR’s expenses at FIP and FEPA by the exhibitors from previous years, seems to be well defined by the saying „Who has paid - should better keep paying, who has taken advantage - good luck to them and keep on taking advantage (as much as you can and as good as you can)”.

I believe FIP and FEPA should hereby be notified of the way FFR’s leadership is trying to obtain money on the base of some previous exhibition participations under these patronage would be important for obtaining a point of view of the matter from both of these prestigious organizations.

In these conditions, given the attempt (which could be a dangerous predecessor for the following years) of using my retroactive participations to international philatelic exhibitions regarding the abusive request of money for making the payment in FFR’s benefit and in the use of representing them by the third persons implicated in this request, yesterday I communicated to Mr Professor Nicolae Salade, commissioner of this year’s exhibition in Luxembourg, that I am permanently and irrevocably withdrawing my application to participate to the mentioned exhibition, with the „One frame” exhibit dedicated to the postal history of Bistra’s Local Post.

Until the terms between FFR and the exhibitors of the national and international exhibits won’t be situated in a legal frame, in the basis of a legal contract, with the clear stipulation of the rights and obligations of the exhibitors, respectively those of FFR, please take notice of my decision of not participating to any exhibition under the patronage of FFR or intermediated by FFR.

With a great esteem for the philatelic activity you personally performed and wishing you and all the lovers of the philately from Romania

Happy Easter,

Mircea Dragoteanu, MD, PhD.

Publisher’s comment

Out of the documents presented so far, we can observe that FFR’s Congress decision of July 25th, 2009 was not registered to the court authorities, presently the Board of Directors chosen in 2004 being still into force. Nevertheless, *Flash* magazine number 109/December 2009, edited by FIP, inserts under Mr. Marian Sergiu Gabureac’s signature - *secretary general* (sic! GSM hasn’t found out that in English the adjective is in front of the noun) the components of the new leadership board of FFR. We remind you that the FFR Congress of July 25th, 2009 was called as a result of the irrevocable decision of the Bucharest Court of Appeal of October 25th, 2008.

We mention also that referring to the file 11352/302/2008 - the Trial Court of the Bucharest 5th Sector, pronounced in the public meeting ►►►

de încercare de 2 ani și 6 luni. În baza art. 71 alin. 5 Cp pe durata termenului de încercare se suspendă executarea pedepsei accesorii a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza II-a și lit. b Cp. Face aplicarea dispozițiilor art. 359 Cpp. În baza art. 14, 346 Cpp cu referire la art. 998-999 Civ obligă inculpatul la plata sumei de 23.912,18 Lei plus dobânda legală calculată până la data plății efective, către partea civilă *S.C. Romfilatelia*, reprezentând contravaloarea prejudiciului. Menține măsura sechestrului asigurator asupra timbrelor din emisiunea de mărci poștale intitulată „Ziua mărcii poștale românești”, din anul 2004, ridicate de la inculpat, cf. procesului - verbal din data de 24.02.2009 atașat la fila 137. În baza art. 101 Cpp obligă inculpatul la 500 lei cheltuieli de judecată către stat.

În ședința publică din 31 martie 2010, Tribunalul București respinge apelul inculpatului ca nefondat și-l obligă la plata sumei de 250 lei către stat cu titlu de cheltuieli judiciare, cu recurs.

Față de cele de mai sus apreciem că este imoral să îi presedinte, chiar și de onoare, al FFR atât timp cât ești acuzat și condamnat - chiar dacă nu este o sentință definitivă - pentru o faptă penală ce este în legătură cu activitatea desfășurată în calitate de președinte al FFR, ba mai mult cel în cauză a comis fapta, profitând de funcția și puterea căpătate în calitate de lider al filateliștilor din România. De asemenea, vă rog să observați că nici în prezent nu a renunțat la a-cesta putere chiar dacă congresul FFR din 25 iulie 2009 a hotărât altfel.

*Comunicarea
D-lui Sergiu
Găbureac,
publicată în
revista Flash
nr. 109 din
decembrie
2009*

*Paper written
and published
by Mr.Sergiu
Găbureac
in Flash
journal
no. 109 in
December
2009.*

Romanian Philatelic Federation

We have the pleasure to inform you that the Romanian Philatelic Federation on the National Congress, 25th of July 2009, has elected the following Board:

Honorary President:	Mr. Leonard PASCANU
President:	Mr. Sorin PANTIS
Vice Presidents:	Mr. Ioan CAIANA
	Mr. Serban DRAGUSANU
	Mr. Victor IORDACHE
Secretary General:	Mr. Sergiu GABUREAC
Executive Committee:	Mr. Francisc AMBRUS
	Mr. Alexandru BARTOC
	Mr. Vasile FLORKEVITZ
	Mr. Marius MUNTEAN
	Mr. Mircea CALU
	Mr. Gabriel NICOLAE
	Mr. Viorel NICOLAU
	Mr. Marian DUTA
	Mr. Cezar VASILESCU
	Mr. Constantin MILU
	Mr. Iraian SERENDAN
	Mr. Gheorghe VASILIU

Postaddress of the Romanian Philatelic Federation:
6 BOTEANU STREET, SECTOR 1 - 010027 BUCHAREST
- ROMANIA

E-mail address: federatia_filatelica@yahoo.com

Tel/fax: 0040 21-310 40 04

Mr Sergiu Gabureac, secretary general

of April 15th, 2009 the following decision: under the art. 215 paragraph 1 and 2 Penal Code and with the appliance of the art. 74 letter a Penal Code condemns the defendant Pașcanu Leonard at six months in prison. This is in accordance with the provisions of the art. 71, 64 letter a sentence II and letter b Penal Code. Under the art.81, 82 the Penal Code conditionally suspended the execution of the main penalty during the probation of 2 years and 6 months. Under the art. 71 paragraph 5, Penal Code, during the probation, it is suspended the ancillary penalty for ban rights stipulated by the art. 64 letter a sentence II and letter b Penal Code. This is in accordance with the provisions of the art. 359 Criminal procedure code. Under the art. 14, 346 Cpc with reference to the art. 998-999 Civil Code the defendant is obliged to the payment of the amount of RON 23,918.18 plus the legal interest calculated until the date of the effective payment to the civil party *S.C. Romfilatelia*, representing the equivalent damage. It is maintained the measure regarding the sequestration of the stamps from the postage stamps issue entitled „Romanian postage stamps day” 2004 undertaken by the defendant accordingly to the Minutes of February 24th, 2009 attached to the page 137. Under the art. 101 Cpc compels the defendant to pay RON 500.00 as legal charges in the benefit of the state.

In the public meeting of March 31st, 2010, the Bucharest Court rejects the appeal of the defendant as unfounded and compels him to the payment of the amount of RON 250.00 as legal charges in the benefit of the state, with the possibility to appeal.

Having in view all this we consider that it's immoral to act as president, even as honorary one, of the FFR, as long as you are accused and condemned - and even if the decision is irrefutable - for a criminal offence which is related to the activity performed as President of the FFR, much more, when the person concerned committed the act taking advantage of the function and of the power got as leader of the philatelists from Romania. Please take into consideration he has not given up this power until today even though the FFR Congress of July 25th, 2009 decided otherwise.

MARTINEL 2010 - MICIMACKÓ 2010

Asociația Filateliștilor din Harghita - HARFILA-
Hargitai Bélyeggyűjtők Egyesülete
530101 Miercurea-Ciuc; Str.Körösi Csoma Sándor nr.3/C/9
Tel: 0266 372 306; Fax: 0266 371 265; www.harfila.ro

INVITAȚIE

Avem onoarea de a vă invita la Expoziția Filatică Inter-județeană pentru copii, cu participare internațională, MARTINEL 2010 - MICIMACKÓ 2010, care va avea loc în zilele de 5-8 august 2010 la Muzeul Secuiesc Orășeneșc din Miercurea Ciuc, cu ocazia sărbătorii zilelor orașului

Miercurea Ciuc.

Vernisajul va avea loc în data de 7 august 2010, ora 11.00 .

Sunt invitați să participe cu exponate copii cu vârsta cuprinsă între 6-15 ani, care vor avea aprobarea asociației filateliștilor din județul în care locuiesc.

Cerurile vor fi trimise până la data de 14 iunie 2010, iar exponatele până la data de 19 iulie 2010.

Informații și alte lămuriri:
ing. Lőrincz Barnabás
Tel.: 074.050.307
e-mail: barnabas@geplas.ro

► schimb filatic ► cumpărare ► vânzare ►
► philatelic exchange ► buy ► sell ►

- Cumpăr piese obliterate BUCUREȘCI/BUCUREȘTI din perioada 1872-1910, Dan N. Dobrescu, e-mail: dndobrescu_dannd@yahoo.com
- Sell Romania classic lithographed issues (1865-1872), Large vermeil medal FIP, information: <http://www.philatelia.ro/sell.htm>, Dan N. Dobrescu, e-mail: dndobrescu_dannd@yahoo.com
- Buy computer topics, information: http://www.philatelia.ro/my_want_list.htm, Dan N. Dobrescu, e-mail: dndobrescu_dannd@yahoo.com
- Cumpăr întreg poștal Ada Kaleh cu ștampila *Ultima zi (Last day)*, Titus Orădean, e-mail: t.oradean@upc-mail.ro, tel: 0722.623.779
- Colectionar serios schimb timbre, FDC, ștampile ocazionale din România cu tematica muzică pentru aceeași tematică din Ucraina, Rusia, țările Baltice. Valery Kansky, Ucraina,

61003 - KHARKOV, Universitetskaja 37/39, fl. 19.

- Offer: Russia and ex-USSR states (Baltic - Estonia, Latvia, Lithuania; Georgia, Ukraine, Uzbekistan, Moldova, Armenia, Kazakhstan, etc.) 1992-2009 any topics. Want: flowers/orchids, birds, butterflies, fishes in sets Lat. America, Asia, Africa, Australia, Oceania (small states and islands ww - Seychelles, Maldives, Samoa, Singapore, Mauritius, Antilles, Belize, Guyana, Costa Rica etc. appreciated); European royalty any year any country; arts/architecture ww. 100:100, 200:200. Also offer full annual sets Russia 1992-2009 mint about 150 stamps and 10 blocks each; want catalogues Michel, Gibbons, Scott after 1990 any or all volumes - 1 set for 1 vol, 2:2 etc. Please write to athrus@yandex.ru.

► licitații ► auction ►

	Corinphila Auktionen http://www.corinphila.ch
	David Feldman http://www.davidfeldman.com
	YAMAN AUCTION HOUSE http://www.yamanauction.com
	Profil Auctions http://www.profil.hu
	Darabanth Aukciósház https://darabanth.hu
	Antonio M. Torres http://www.antoniotorres.com
	Céres Philatélie http://www.ceres.fr/vso/default.aspx
	Christoph Gärtner Auktionen http://www.auktionshaus-gaertner.de
	François Feldman http://www.francoisfeldman.com
	Roumet http://www.roumet.fr

Publicitate. Machete și negociere tarife Advertising. Up-making and publicity price list

- László KÁLLAI
e-mail: laszlo_kallai@yahoo.com
- Minimum charge € 4.00. Six times for the price of five. Twelve times for the price of nine. Send text to László KÁLLAI, laszlo_kallai@yahoo.com and payment to Coriolan CHIRICHEȘ, e-mail: c_coriolan@yahoo.com
- Taxa de mică publicitate (schimb filatic, vânzare - cumpărare) este de 0,20 € pentru fiecare cuvânt, dar nu mai puțin de 4,00 € - 20 de cuvinte. Pentru 6 apariții se plătesc 5 apariții, iar pentru 12 apariții se plătesc 9 apariții. Textul se trimite d-lui László KÁLLAI, (laszlo_kallai@yahoo.com) iar contravaloarea anunțurilor de mică publicitate se achită d-lui Coriolan CHIRICHEȘ, (c_coriolan@yahoo.com).

- Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor
- Responsabilitatea pentru conținutul anunțurilor (schimb, vând, cumpăr) revine exclusiv celor care au solicitat apariția lor

- Reproducerea parțială sau integrală a materialelor din revistă este permisă numai cu acordul scris al editorului
- Manuscrisul spre publicare se transmite editorului: dndobrescu_dannd@yahoo.com

philatelica.ro este o marcă înregistrată sub nr. 101604

Tipărit la Director: Coriolan CHIRICHEȘ

Cap limpede: Florin PATAPIE-RAICU

Traduceri: Gilda ROȘCA, Florin PATAPIE-RAICU

Pentru abonamente: c_coriolan@yahoo.com

Format electronic: <http://www.philatelia.ro/revista.html>

Romania
1865-1872;
Prince Cuza
issue - 4 im-
perforated
essays of 5
Parale and 2
unissued
stamps; Paris
issue - 5 cut-
ting stamps for 1 ½ B, 3 B, 5 B, 10 B,
and 50 B; 10 imperforated colour
trial proofs on thin paper in issued
and unissued colours, including 6
values with wide margins (stencil
proofs), one printed on both sides
and one with inverted center; 5
metalplates - stencil (King Carol I -
Pearls); 10 metalplates - cliché (one
pc. Prince Cuza, 7 pcs. Prince Cuza
non-issued, one pc. King Carol I -
Pearls, one pc. King Carol I - Pearls
without nominal value).

Starting price: € 5,000.00; ham-
mer price: € 5,200.00.

Risipite

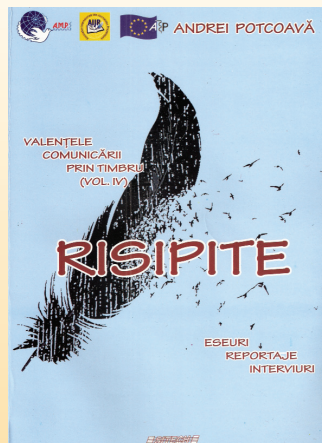
Lucrarea de eseuri, reportaje și interviuri a domnului senator Andrei POTCOAVĂ, apărută la editura SITECH din Craiova, 2009, 352 pagini, reprezentând volumul al patrulea din ciclul *Valențele comunicării prin timbru*, constituie - printre altele - o reflectare a filateliei în varii ipostaze.

Lucrarea debutează cu esul *Filatelia și genealogie*, demonstrând de-a lungul a 98 de pagini prin 40 de eseuri, *modul în care filatelia contribuie la integrarea euro-atlantică și prezentarea culturii românești ca parte inte-*

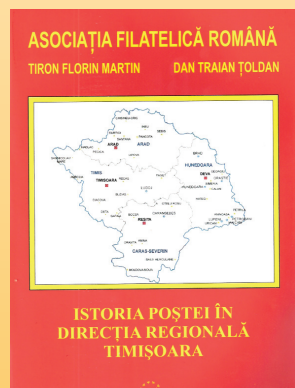
grantă a culturii europene și universale. Astfel, lucrarea adună într-un singur volum articolele publicate de autor în periodical național pentru integrare europeană *Rațiunea*, unde acesta activează în calitate de director de imagine-promovare al publicației.

Felicităm autorul pentru munca depusă și îi dorim să persevereze cu alte lucrări filatelice, aceasta fiind doar a patra carte. Cei interesați în această lucrare, îl pot contacta pe autor la tel.: 0724.211.483, 0251.547.397, e-mail:

andrepotcoava@yahoo.com

Istoria poștei în Direcția Regională Timișoara

Lucrarea domnilor Tiron Florin MARTIN și Dan Traian TOLDAN, apărută sub egida Asociației Filatelice Timișoara, reprezintă o continuare pe un alt plan a monografiei apărută în urmă cu un an. De această dată, așa cum este subliniat în cuvântul înainte semnat de Dl. Marius Muntean, *autorii trec în revistă evoluția serviciilor poștale pe teritoriul Direcției Regionale de Poștă Timișoara, ce cuprinde județele Timiș, Arad, Caraș-Severin și Hunedoara, cu accent pe dezvoltarea serviciilor poștale după Marea Unire.* Sunt dezbătute în premieră elemente de istorie poștală care se constituie în contribuții ale autorilor în descifrarea aspectelor poștale ale zonei cercetate. Lucrarea este însoțită de o bogată bibliografie, structurată pe mai multe domenii. Autorii, în primele pagini ale lucrării, argumentează de ce au revenit cu o nouă carte având ca tematică istoria poștei din Banatul românesc. Subliniem că lucrarea este rezultatul unei colaborări fructuoase între un filatelist dedicat de peste 30 de ani acestui hobby și un poștaş dedicat întreaga sa viață acestei meserii. Pentru munca depusă felicităm autorii care, dacă nu ar fi făcut-o ei, nu ar fi făcut-o nimeni. Le dorim să persevereze și cu alte lucrări.

Cei interesați în această lucrare, apărută la Editura Eurostampa 2009 și conținând 632 de pagini, îl pot contacta pe unul din autori la e-mail: tiron_martin@yahoo.com

Bănci de articole

Ing. Mircea-Nicolae Pătrășcoiu ne pune la dispoziție două lucrări bibliografice privind băncile de articole ale revistei *Filatelia* din perioada 1954-2008, respectiv ale buletinului informativ *Filatelistul feroviar* din perioada 1995-2010. Așa cum arăta autorul în prefața uneia dintre acestea, *lucrările reprezintă un ghid util filatelistilor care doresc să cunoască amănunțit de specialitate din publicistica filatelică românească, în domeniile care doresc să le aprofundeze.* Pentru munca depusă și perseverența cu care însoțește demersul său îl felicităm pe autor. Cei interesați în aceste lucrări îl pot contacta pe autor la tel. 0726.563.621.

